

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 144

fjortiofjärde årgången

16 maj 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Regionskommittén

Decembersessionen 2000

2001/C 144/01	Yttrande från Regionkommittén om "Nya styrelseformer: Europa — en ram för medborgarinitiativ"	1
2001/C 144/02	Yttrande från Regionkommittén om "Rekommendation från Europarådets kommunalkongress om Europeiska stadgan om regionalt självstyre"	5
2001/C 144/03	Yttrande från Regionkommittén om: — "Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för ris", och — "Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att inkludera ris"	9

Pris: 19,50 EUR

SV

(Fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 144/04	Yttrande från Regionkommittén om "Problematiken beträffande unionens yttersta randområden med avseende på tillämpningen av artikel 299"	11
2001/C 144/05	Yttrande Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/53/EG om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen"	15
2001/C 144/06	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen"	17
2001/C 144/07	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen"	20
2001/C 144/08	Yttrande från Regionkommittén om: — "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtreprenader", och — "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi och transporter"	23
2001/C 144/09	Yttrande från Regionkommittén om: — "Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001", och — "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens stödåtgärder inom sysselsättningsområdet"	30
2001/C 144/10	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen: eLearning — Att planera morgondagens utbildning"	34
2001/C 144/11	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till rådets beslut om antagande av ett flerårigt gemenskapsprogram för stimulans av utvecklingen och utnyttjandet av europeiskt digitalt innehåll i de globala näten samt för främjande av den språkliga mångfalden i informationssamhället"	38
2001/C 144/12	Resolution från Regionkommittén om "Godkännandet av Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter"	42

2001/C 144/13	Yttrande från Regionkommittén om: — "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en hälsovårdsstrategi för Europeiska gemenskapen", och — "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006)"	43
2001/C 144/14	Yttrande från Regionkommittén om: — "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — På väg mot en gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)", och — "Förslag till rådets beslut om ett stödprogram avseende gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)"	47
2001/C 144/15	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av ett program för gemenskapsåtgärder som skall uppmuntra medlemsstaterna att samarbeta för att motverka social utslagning"	52
2001/C 144/16	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — Ny socialpolitisk dagordning"	55
2001/C 144/17	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till rådets direktiv om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen"	58
2001/C 144/18	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter med avseende på elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster"	60
2001/C 144/19	Yttrande från Regionkommittén om "Regionerna i den nya ekonomin — Riktlinjer för de innovativa åtgärderna inom ERUF för perioden 2000–2006"	62
2001/C 144/20	Yttrande från Regionkommittén om "Interregionala projekt inom ramen för Landsbygdsturismen mot bakgrund av Agenda 21"	65
2001/C 144/21	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — För ett Europa fritt från hinder för personer med funktionsnedsättning"	67

II

(Förberedande rättsakter)

REGIONKOMMITTÉN

Yttrande från Regionkommittén om "Nya styrelseformer: Europa — en ram för medborgarinitiativ"

(2001/C 144/01)

BAKGRUND

"Europeiska kommissionens strategiska mål 2000–2005" (KOM(2000) 154 slutlig).

Regeringskonferensen 2000.

Kommissionens initiativ Dialog med medborgarna.

Meddelande från Europeiska kommissionens ordförande om vitboken om styrelseformer "En förstärkt demokrati i Europa"⁽¹⁾ (SEK(2000) 901).

Presidiets beslut av den 11 april 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget utarbeta ett yttrande i ärendet och ge utskottet för institutionella frågor i uppgift att ansvara för det förberedande arbetet.

Yttrandet från utskottet för institutionella frågor av den 27 oktober 2000 (föredragande: Graham Tope, UK-ELDR) (CdR 182/2000 rév. 2).

EU-integrationen befinner sig i en avgörande fas, en vändpunkt i sin utveckling.

Det blir allt tydligare att de traditionella styrelseformerna inte längre kan motsvara dagens samhälles behov och att politikernas trovärdighet och legitimitet befinner sig i en djup kris.

Institutioner och system som inte kan anpassa sig till förändringar i samhället blir överflödiga.

EU:s medlemsstater och kandidatländerna måste tillsammans föra en diskussion om nya styrelseformer.

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 14 december).

⁽¹⁾ Ej officiell titel.

1. Allmänna synpunkter

1.1. Regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ och har för avsikt att bidra aktivt till debatten. Kommittén förordar att en bred offentlig debatt hålls om olika styrelseformer och politiska kulturer som sträcker sig utöver de rent institutionella reformfrågorna.

1.2. ReK uppmanar kommissionen att från början inbegripa kandidatländerna i debatten och särskilt representanter från lokala och regionala myndigheter.

1.3. Regionkommittén vill även driva fram en bred offentlig debatt och föreslår att kommittén och Europeiska kommissionen gemensamt under året skall anordna seminarier eller konferenser om olika styrelseformer i Europa ur de lokala och regionala myndigheternas perspektiv, dit representanter från det civila samhället, media, internationella företag, arbetsmarknadens parter, nationella och europeiska politiska partier och politiska organ både från EU-medlemsstaterna och kandidatländerna kan bjudas in.

1.4. För att förbereda ett bidrag till den planerade vitboken föreslår kommittén att en arbetsgrupp inrättas bestående av representanter för EU-institutionerna, Regionkommittén och andra EU-organ, de nationella parlamenten, lokala och regionala demokratiskt valda församlingar samt representanter för olika samhällssektorer, från såväl EU som kandidatländerna.

1.5. Kommittén konstaterar att vitbokens arbetsprogram syftar till att

- uppmuntra till en diskussion bland medborgarna om EU:s värderingar, centrala frågor och beslut,
- se över formerna för att utarbeta och genomföra gemenskapens bestämmelser och politik för att säkerställa att de är giltiga och inbördes sammanhängande, till exempel när det gäller behovet av att förbättra samverkan mellan offentliga och privata aktörer och "mellan olika geografiska ansvarsnivåer",
- skapa en ram för arbetet med att granska målen för gemenskapspolitiken för att fastställa vad som krävs för att EU skall kunna uppfylla sina ambitioner för Europa.

ReK noterar också uttalandet att dessa utmaningar inte bara berör kommissionen utan alla EU-institutioner, och att "strävan efter en demokrati som präglas av deltagande och öppenhet också berör regeringarna och de valda församlingarna på regional och lokal nivå". Kommittén välkomnar erkännandet

av "det nya sammanhang som kännetecknas av ömsesidigt beroende och samverkan mellan de olika styrelsenivåerna" som en viktig utgångspunkt för debatten om styrelseformer.

2. Subsidiaritet och närhet

2.1. Regionkommittén anser att subsidiaritetsprincipen bör kopplas samman mer med närhetsprincipen och principen om ömsesidigt beroende och inte betraktas som en hierarkisk princip för maktfördelning på olika vertikala plan, där lokalt och regionalt styre kan ses som "lägre" och därmed mindre viktiga plan. Kommittén förespråkar istället ett förhållande som grundar sig på ett horisontellt och jämbördigt partnerskap mellan olika styrelsesfärer och som utformats för att säkerställa effektivitet och helhetssyn i beslutsfattandet.

Regionkommittén varnar för att bristande insyn och bristande förmåga att fördela det politiska ansvaret hotar EU:s acceptans hos medborgarna. Kommittén kräver därför att överlämnandet av ansvarsuppgifter till EU sker på ett tydligt sätt med subsidiaritetsprincipen som måttstock.

2.2. Dessutom tror ReK att det är viktigt att snarast klargöra de olika styrelsenivåernas ansvarsområden för att säkerställa kravet på öppenhet och klara ansvarsförhållanden. Detta skulle samtidigt dels skapa en viss flexibilitet som skulle underlätta för myndigheterna att anpassa sig till nya situationer, dels säkerställa respekten för principerna om subsidiaritet, närhet och ömsesidigt beroende.

2.3. ReK anser att Europeiska unionen måste fördjupa demokratin och öppenheten inom sina strukturer för opinionsbildning och beslutsfattande. Därmed skapar EU ramvillkor som ger utrymme för medborgarnas deltagande och initiativ på europeisk nivå.

3. Lokala och regionala myndigheter

3.1. Kommittén är övertygad om att de lokala och regionala myndigheternas deltagande är nödvändigt för att integrationen skall bli framgångsrik och att mångfalden av förvaltningsnivåer i EU:s medlemsstater utgör en rikedom som bör bevaras, särskilt med tanke på den lokala demokratin och det faktum att politiken bör genomföras nära medborgarna. Kommittén anser att ReK:s roll i beslutsprocessen måste stärkas avsevärt. I detta hänseende upprepar kommittén sitt förslag att kommissionen, rådet och Europaparlamentet skall motivera varför de eventuellt inte följer Regionkommitténs rekommendationer. Kommittén ser gärna att man förstärker samarbetet med de lokala aktörer som måste genomföra EU-besluten på lokal nivå, till exempel genom att utvärdera kostnaderna för genomförandet och den ökade belastningen på de regionala och lokala myndigheternas budget.

3.2. Kommittén upprepar sitt tidigare krav att principen om lokalt och regionalt självstyre skall erkännas och skrivas in i fördragen.

3.3. Kommittén begär att en detaljerad undersökning görs vad beträffar de lokala och regionala myndigheternas roll inom ramen för det förstärkta samarbetet.

3.4. Kommittén efterlyser därför nya europeiska styrelseformer som, för frågor av europeiskt intresse, skulle innebära att de regionala och lokala myndigheterna engageras i följande:

- Formell dialog på en alleuropeisk grund mellan representanter från kommissionen, ministerrådet, parlamentet och Regionkommittén, å de regionala och lokala myndigheternas vägnar, för att diskutera de "stora frågor" som medborgarna i Europa står inför och vilka roller de olika styrelsesfärerna skall spela.
- Regelbundna samråd redan på ett tidigt stadium beträffande frågor inom EU:s kompetens som kraftigt påverkar lokala och regionala myndigheter. Dessa skall hållas på elektronisk väg, eller genom sammanträden när så krävs, mellan kommissionen och lokala och regionala myndighetssammanslutningar.
- Sammanträden mellan experter från regionala och lokala myndigheter och från berörda arbetsgrupper i kommissionen för att garantera att våra styrelsesfärer involveras på ett tidigt stadium.
- Ett program för tjänstemän för förflyttning, utbyte och praktik som omfattar de olika styrelsesfärerna med syfte att skapa en bättre förståelse för deras olika roller och uppgifter.

3.5. Kommittén anser att sådana nya styrelseformer skulle göra det möjligt för styrelsesfärerna att samarbeta i större utsträckning och på ett mer effektivt sätt, särskilt när det gäller de viktigaste frågorna (t.ex. att skapa arbetstillfällen, social integration och sammanhållning, miljön, storstadspolitiken och landsbygdsutvecklingen samt politiken för ekonomisk och social sammanhållning och stöd till de minst gynnade områdena). Myndigheter på en enskild nivå kan inte själva lösa dessa frågor på ett framgångsrikt sätt utan det krävs att alla medverkar i ett jämbördigt partnerskap enligt principerna om närhet och proportionalitet.

3.6. Till utvecklingen av nya styrelseformer för Europa hör även att ett s.k. öppet samordningsförfarande antas vars utarbetande, tillämpning och utvärdering (som skall bygga på data som samlas in med hjälp av indikatorer och benchmarking) skall kopplas till behöriga myndighetsnivåer. Vid utvecklingen av ett sådant öppet europeiskt samordningsförfarande

skall man beakta de tjänsteproducerande lokala aktörernas planerings-, tjänsteproduktions- och utvärderingssystem, dvs. sociala, hälsovårds- och utbildningsmyndigheter på kommunal och regional nivå.

4. Politiska partier

4.1. ReK stöder Europaparlamentets förslag att erkänna de europeiska politiska partierna, deras stadga och finansieringsmetoder.

4.2. Vidare uppmanar ReK de europeiska politiska partierna att i högre grad stimulera den europeiska offentliga debatten, en debatt där dessa partier tillhör huvudaktörerna; utan dem saknas nämligen den politiska delaktigheten i den decentraliseringsprocess som krävs för morgondagens Europa.

5. Vikten av information: traditionella och nya medier och utbildning

5.1. Regionkommittén understryker vikten av tillgången till information i ett samhälle där det demokratiska deltagandet i ökad utsträckning är ett individuellt val och där den kollektiva representationens karaktär är stadd i förvandling. Därför bör arbetet med en europeisk offentlighetsprincip påskyndas.

5.2. Kommittén välkomnar de initiativ som tagits av kommissionen och under toppmötet i Lissabon att förbättra tillgången till Internet och utbildning i datakunskap, och uppmanar medlemsstaterna att inom sina ansvarsområden vidta åtgärder för detta. Samtidigt varnar ReK för ett alltför tekniskt synsätt och betonar att förmågan att välja och använda informationen är minst lika viktig.

5.3. Kommittén uppmanar därför alla styrelsenivåer att göra det möjligt för ett större antal medborgare, i alla åldrar och med olika bakgrund, att få utbildning i datakunskap och språk eftersom sådana kunskaper är grundläggande förutsättningar för att delta i ett europeiskt demokratiskt samhälle och i den offentliga debatten. Samtidigt får inte medborgarnas kunskaper i data och språk avgöra om man skall kunna delta i den europeiska debatten eller ej.

5.4. Vidare uppmanar ReK alla nationella, regionala och lokala myndigheter att säkerställa att det europeiska medborgarskapet och medvetenheten om integrationsprocessen fram till den aktuella utvidgningsfasen uttryckligen integreras i läroplanen och att lärarna får utbildning i detta.

5.5. ReK understryker den grundläggande betydelsen av att alla medborgare har tillgång till objektiv, fullständig och tillförlitlig information för att en vital demokrati skall kunna säkerställas. Kommittén konstaterar att television, radio och tidningar och i ökande utsträckning Internet är de huvudsakliga källorna till information om vad som pågår i världen.

5.6. Regionkommittén anser det nödvändigt att EU:s institutioner tar effektiva initiativ till att via massmedia sprida kännedom om aktuella frågor och beslut på ett så brett och objektivt sätt som möjligt.

6. En ny politisk och administrativ kultur

6.1. Regionkommittén anser att en ny politisk kultur är nödvändig för att styra 2000-talets komplexa samhälle i Europa. Det är viktigt att inrikta sig såväl på processer som på procedurer, särskilda frågor och institutioner, men för detta krävs nya definitioner och klara regler om öppenhet och ansvarsförhållanden som gäller för alla aktörer som medverkar i processen.

6.2. Regionkommittén anser att EU:s fortsatta utveckling och verksamhet på ett mer aktivt sätt än tidigare måste behandlas av medlemsstaternas parlament för att en bred politisk debatt om Europa skall kunna startas. ReK varnar för att även i fortsättningen bedriva Europapolitik över medborgarnas huvuden. Europapolitik får inte längre inskränka sig till att man i efterhand meddelar om beslut som redan är fattade.

6.3. ReK rekommenderar nya urvalskriterier för EU-tjänstemän, en mer horisontell organisation inom EU-institutionerna och en ökad rörlighet.

6.4. Trots att den allmänna kritiken om brist på demokrati och öppenhet i EU-institutionerna ökar, följs inte principerna om en modern politisk kultur som innefattar demokrati,

öppenhet och klara ansvarsförhållanden under den nuvarande regeringskonferensen och i den strategi som hittills tillämpats för institutionernas reformering, vilket är att beklaga.

7. Nya beslutsprocesser i EU

7.1. Regionkommittén uppmanar kommissionen, Europaparlamentet och andra institutioner att med den representativa demokratin som grund fortsätta att utveckla instrument som gör det möjligt att föra en interaktiv politisk dialog och skapa deltagardemokrati.

7.2. Vidare anser kommittén att beslutsvägar och lagstiftningsförfaranden måste förkortas och förenklas så att EU-institutionerna på ett smidigare och snabbare sätt kan svara på förändringar och därigenom garantera demokratiskt förankrade beslut, något som skulle vara en omöjlighet med de nuvarande beslutsmekanismerna i ett utvidgat Europa.

7.3. Kommittén uppmuntrar även alternativ till lagstiftning som grundas på ett bredare samråd med de grupper som berörs av de aktuella frågorna, och uppmanar EU-organen och andra institutioner att vara mer återhållsamma i kraven på EU-åtgärder. Hänsyn skall även tas till principerna om självstyrelse.

8. Institutionella reformer

8.1. Regionkommittén upprepar att stadgan om grundläggande rättigheter måste inbegripas i fördraget och vara juridiskt bindande och att principen om lokalt och regionalt självstyre även bör skrivas in i fördraget.

8.2. Kommissionens roll och ställning bör klargöras och bli mindre tvetydiga. Kommissionen bör knytas direkt till Europaparlamentet, som är det demokratiska organ som väljs direkt av medborgarna och som skall ha en central politisk roll inom EU.

Bryssel den 14 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Rekommendation från Europarådets kommunalkongress om Europeiska stadgan om regionalt självstyre"

(2001/C 144/02)

BAKGRUND

Rekommendation nr 34 (1997, fjärde sessionen) från Europarådets kommunalkongress om utkastet till Europeiska stadgan om regionalt självstyre.

Europeiska regionförsamlingens deklaration om regionalismen i Europa, som antogs i december 1996.

Resolution nr 67 om problem i samband med Europas regionalisering (1970) och resolution nr 117 om de regionala myndigheterna i Europa (1980) från Europeiska ständiga konferensen för lokala och regionala myndigheter.

Resolutionen om gemenskapens regionalpolitik och regionernas roll, som Europaparlamentet antog den 18 november 1988.

ReK:s yttrande "För en verklig subsidiaritetskultur! En appell från Regionkommittén" (CdR 302/98 fin)⁽¹⁾.

ReK:s resolution om Europaåret för lokal och regional demokrati (CdR 55/96) samt ReK:s studie om lokal och regional demokrati i Europeiska unionen (CdR 222/98).

ReK:s tilläggsyttrande om tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i EU (CdR 284/94 av den 5 april 1995).

ReK:s rapport från juli 1996 om lokal och regional förvaltning i Europeiska unionen.

Uleåborgsdeklarationen om god offentlig förvaltning i dagens Europa, antagen av Europeiska kommuners och regioners råd den 17 juni 2000.

Presidiets beslut av den 15 februari 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget utarbeta ett yttrande i detta ärende och att ge utskottet för institutionella frågor i uppdrag att förbereda ärendet.

Det yttrande (CdR 39/2000) som antogs av utskottet för institutionella frågor den 27 oktober 2000 (föredragande: Risto Koivisto (FIN-PSE) och José María Muñoa Ganuza (E-AE) (CDR 39/2000 rév. 2).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. Regionkommitténs åsikt om Europarådets stadga om regionalt självstyre

befogenheterna eller formerna för myndighetsutövningen, finansiering och organisation samt slutligen ett försvar av självstyret.

ReK har följande konkreta synpunkter på utkastet till stadga om regionalt självstyre:

1.1. Alla deklarationer om regionalt självstyre bör innehålla fyra grundläggande punkter, nämligen behörighetsområden,

1.2. Stadgan om regionalt självstyre uppfyller dessa krav, eftersom den tar upp dessa olika punkter.

1.3. Utkastet till stadga utgår från att regionalt självstyre måste befästas rättsligt, och påpekar därför att självstyret, om möjligt, bör erkännas i konstitutionen.

⁽¹⁾ EGT C 198, 14.7.1999, s. 73.

1.4. Man anger också helt riktigt i utkastet till stadga att självstyret bör befästas rättsligt på tillräckligt hög nivå, t.ex. i en konstitution, en lag eller i internationell rätt. Om självstyret erkänns genom lag kommer i alla händelser ett särskilt förfarande att krävas för antagandet.

1.5. Definitionen av regionalt självstyre innebär att man erkänner en beslutsnivå mellan den statliga och den lokala. Fördelning av beslutsbefogenheter mellan nationella, regionala och lokala myndigheter är en uppgift för nationella myndigheter. Detta är en logisk följd av demokratin och grundar sig på subsidiaritetsprincipen.

1.6. De regionala myndigheternas egna behörighetsområden utgör en av de grundläggande principerna för deras utformning, och behörighetens omfattning är ett av uttrycken för hur utvecklat det regionala självstyret är. Förslaget till stadga är intressant i det sammanhanget, eftersom det definierar olika begrepp i samband med behörighetsområdena. Det definierar begreppen "egna behörighetsområden" och "delegerade behörighetsområden". Begreppet "regionalt intresse" definieras som ett intresse på en annan eller högre nivå än det som i strikt mening faller inom ramen för regional behörighet.

1.7. Begreppet "intresse" är mycket viktigt i samband med regionalt självstyre, eftersom andra myndigheters behörighet kan ha omfattande följder i den berörda regionen. Därför bör regionens insatser inte begränsas till de egna behörighetsområdena utan även inbegripa medbeslutande i frågor där man har intresse. Detta deltagande bör ske med respekt för tillämplig rättsordning.

1.8. Regionerna bör å andra sidan fullgöra sina åligganden under demokratiska former, ha medborgarnas bästa för ögonen och ta det ansvar som internationell solidaritet kräver. Solidaritet blir ett viktigt villkor för rätten till självstyre.

1.9. I sin verksamhet knyter regionerna kontakter med lokala myndigheter och andra regioner, såväl i den egna staten som utanför denna. Det sistnämnda faller under kategorin "gräns-överskridande kontakter".

1.10. Samtidigt innebär det regionala myndighetsutövandet att regionerna kan få tillträde till de statliga organ där man fattar beslut som rör dem. När den politiska verksamheten nu blir allt internationellare bör regionerna även få inflytande i

europiska och internationella frågor genom att få vara med och rösta om internationella fördrag eller ingå i de europeiska organ där man antar resolutioner som faller inom ramen för en regions intressen eller behörighet.

1.11. Att man erkänner regionalt självstyre bör inte leda till ett minskat erkännande av självstyre på andra nivåer, i synnerhet inte när det gäller de lokala myndigheterna. Man får inte glömma att det lokala självstyret har uppmärksamats av Europarådet genom stadgan om lokalt självstyre. Det är en logisk följd av subsidiaritetsprincipen, som bör tillämpas på relationerna mellan EU, staterna, regionerna och de lokala myndigheterna.

1.12. Utkastet till stadga slår sedan fast en rad principer om regionens medel och organisation, och konstaterar att regionen bör ha en egen organisation, i likhet med andra områden med självstyre. En egen organisation innebär att man bör ha en egen regional förvaltning, där besluten avspeglar medborgarnas rättigheter genom en folkvald församling och ett verkställande organ. Dessa måste alltid ha en demokratisk legitimitet.

1.13. De regionala förvaltningarna bör även förfoga över egna ekonomiska medel och vara fullständigt oberoende av den centrala förvaltningen när det gäller beslut om hur dessa medel skall användas. På så sätt kan de föra en politik som skiljer sig från den statliga och är oberoende av anvisningar från den centrala förvaltningen. På samma sätt bör regionerna förfoga över egen personal för att genomföra sina åtgärder.

1.14. Dessa tankar uttrycks fullgott i utkastet till stadga om regionalt självstyre. Det framgår där klart att de regionala myndigheterna bör ha en bred och utvecklingsbar finansiering, som överensstämmer med den verkliga kostnaden för ansvarsområdena och är i samklang med den ekonomiska utvecklingen.

1.15. Med den ekonomiska självständigheten följer även solidaritet, och man utesluter inte möjligheten att staten överför medel till regionerna. Om detta sker förespråkar man ett system som ger regionen ensam beslutsrätt om hur medlen skall användas, så att medel inte kan anslås endast till ett visst ändamål.

1.16. Finansieringen av det regionala självstyret ses som en modell där huvudinkomsten kommer från regionala skatter, men där man även räknar med avgifter från andra förvaltningsars skatter och möjligheten att gå in på kapitalmarknaden och finansiera verksamheten genom lån. Slutligen lägger man stor vikt vid en effektiv ekonomisk förvaltning och effektiv samordning med övriga myndigheter.

1.17. Denna sistnämnda aspekt av utkastet till stadga framstår också som särskilt intressant i och med att den innebär rättsliga ramar för relationerna mellan regionerna och staten. Det innebär att mekanismer för kontroll av regionen skall vara befästa i lag. Regionen kommer också att ha rätt att väcka talan i domstol för att försvara sina behörighetsområden.

1.18. Stadgan innehåller ett klart ställningstagande när det gäller ändring av regiongränser.

1.19. Efter en förfrågan från medlemsstaternas delegater i Europarådet konstaterade styrkommittén för regional demokrati att det ur teknisk synvinkel är rättsligt möjligt att utarbeta en rättslig ram för regionalt självstyre.

1.20. De ställföreträdande ministrarna godkände att redaktionskommittén fick uppdrag att utarbeta en rättslig ram för regionalt självstyre före den 31 december 2001.

1.21. I denna fråga stöder Regionkommittén helt och fullt Europarådets kommunalkongress, som förslår att man väljer en konvention som form. Det är i detta fall den lämpligaste rättsliga ramen för att trygga regionalt självstyre.

1.22. Europarådets kommunalkongress har påtalat att en sådan konvention skulle kunna göras flexibel, och vid sidan om en gemensam grund innehålla olika alternativ med hänsyn till de olika regionala förhållandena i medlemsstaterna.

1.23. Detta gör sammantaget att Regionkommittén uppmanar EU:s medlemsstater att uttala sitt stöd för detta alternativ.

2. Regionkommitténs rekommendationer om Europeiska stadgan om regionalt självstyre

2.1. Det regionala självstyret i Europa måste vila på principerna om demokrati och effektivitet och bör därför utvecklas i samklang med de politiska förändringarna i unionen och medlemsstaterna.

2.2. Den europeiska integrationens utveckling bör utgå från medlemsstaterna under hänsynstagande till de olika självstyrande enheter som de består av. Det skulle ge verksamheten större legitimitet och föra unionen närmare medborgarna, något som skulle garantera större öppenhet och respekt för demokratin.

2.3. Enligt subsidiaritetsprincipen, som slås fast i EG-fördraget, bör det politiska självstyre som finns på olika nivåer bibehålla och förstärka sina möjligheter att påverka, så att beslut fattas så nära medborgarna som möjligt. EU får endast utnyttja sina befogenheter i de fall då målen för en åtgärd inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås på nationell eller regional nivå. Därför bör denna princip utgöra en av grundpelarna i unionens utvecklingsprocess.

2.4. På senare tid har det i flertalet europeiska länder uppstått rörelser som verkar för ökat regionalt självstyre. Detta har, beroende på staternas olika konstitutionella traditioner, antingen lett till att man skapat regioner eller till att man gett dessa ökat självstyre. I och med detta befästs principen om regionalt självstyre, och för att respektera demokratin och öka integrationen bör man göra detta till en av de principer som inspirerar unionen.

2.5. Europarådet får allt större politiskt inflytande. Dess konventioner och resolutioner grundar sig på demokratiska principer och är särskilt intressanta inte minst när de tillämpas i stater som genomgår så djupgående politiska förändringsprocesser som de som nu pågår i Europa.

2.6. Principen om regionalt självstyre är som sagt en faktor som legitimerar de moderna demokratierna, och därför välkomnar kommittén att Europarådet utarbetar en stadga om regionalt självstyre. Den kommer att vara till stor nytta för regionernas utveckling.

2.7. ReK välkomnar att utkastet till stadga om regionalt självstyre definierar vilka grundläggande områden som faller inom ramen för regionens behörighet. ReK vill också understryka att dessa aspekter måste befästas rättsligt på tillräckligt hög nivå.

2.8. ReK anser att utkastet till stadga mycket väl beskriver regionens olika former av behörighet och begreppet "regionalt intresse". Dessa befogenheter bör utövas med hjälp av ett eget finansieringssystem som tar hänsyn till ekonomisk självständighet och solidaritet mellan en stats olika regioner.

2.9. I detta sammanhang är det särskilt viktigt att regionen har en egen organisation, liksom att det regionala självstyret kan försvaras genom talan i domstol.

2.10. Regionkommittén erkänner att det är viktigt med självstyre också för de lokala myndigheterna. Även detta har studerats av Europarådet, något som ledde till att man antog stadgan om lokalt självstyre. Denna stadga om lokal självstyrelse har under snart 15 år haft avgörande betydelse för den lokala demokratin i Europa. Särskilt viktig har den under senare år varit för uppbyggnaden av de nya demokratierna i Öst- och Centraleuropa. Den lokala självstyrelsestadgan är utgångspunkt för en självstyrelsestadga på världsnivå inom ramen för UNCHS.

2.11. ReK välkomnar att regionerna enligt utkastet till stadgan kan få tillträde till de statliga organ där man fattar beslut som rör regionerna.

2.12. ReK välkomnar att utkastet till stadga erkänner regionernas rätt att ingå i de europeiska organ där man antar resolutioner som rör regionala intressen eller behörighetsområden, liksom rätten att vara med och rösta om internationella fördrag.

2.13. ReK anser att man i stadgan om regionalt självstyre måste beakta de många olika modeller som tillämpas i Europa för att administrera regionalt självstyre.

2.14. ReK hoppas att medlemsstaterna snarast möjligt antar utkastet till stadgan om regionalt självstyre.

2.15. Kommittén uppmanar även staterna att omvandla utkastet till stadga till en konvention.

2.16. ReK vill uttrycka sin önskan att så snart som möjligt upphöjas till en EU-institution i formell bemärkelse, så att lokala och regionala myndigheter på ett effektivt sätt kan föra fram sina intressen inom EU.

2.17. Slutligen stöder ReK innehållet i utkastet till stadga om regionalt självstyre, men betraktar den främst som en utgångspunkt för ett ökat erkännande och en utveckling av regionernas befogenheter. Därför uppmanar ReK medlemsstaterna att fortsätta på den väg som man nu har slagit in på. Det kommer att gynna regionerna, staterna och unionen — kort sagt, Europas medborgare.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om:

- **"Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för ris", och**
- **"Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att inkludera ris"**

(2001/C 144/03)

BAKGRUND

Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för ris (KOM(2000) 278 slutlig — 2000/0151 CNS).

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att inkludera ris (KOM(2000) 278 slutlig — 2000/0152 CNS).

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande i denna fråga (CES 1200/2000) som antogs den 19 oktober 2000.

Rådets beslut av den 19 juni 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende.

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att ge utskott 2 (jordbruk, landsbygdsutveckling, fiskeri) i uppdrag att utarbeta yttrandet.

Det utkast till yttrande som antogs av utskott 2 den 25 oktober 2000 (CdR 346/2000 rév. 1) (Föredragande: Nicette Aubert [regionfullmäktigedamot i Provence-Alpes-Côte d'Azur, F-PSE]).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 14 december) följande yttrande.

1. Regionkommittén håller med kommissionen om att marknaden för ris i dag är i obalans. Interventionslagren blir allt större och kostnaderna för dessa ökar varje år. Kommittén anser dock inte att de lösningar kommissionen föreslagit kan garantera den balans man vill uppnå på marknaden och är orolig för att risproduktion omöjliggörs i unionen.

2. Regionkommittén betonar att ris inte är en gröda som går att jämställa med andra typer av spannmål, för även om det ger större avkastning är det också betydligt kostsammare att odla. Att införliva riset i det allmänna systemet för jordbruksgrödor skulle på längre sikt kunna skada sektorn. Även om risodlingen mekaniserats gör dess specifika karaktär att den fortfarande kräver mer arbetskraft än andra typer av spannmål.

3. Majs behandlas separat eftersom det är en gröda som kräver bevattning, och enligt Regionkommitténs uppfattning bör självfallet även ris behandlas separat, eftersom produktionskostnaderna är lika höga eller högre och det har en viktig och oersättlig betydelse för samhället, miljön och den fysiska planeringen i de europeiska produktionsområdena.

4. Regionkommittén påpekar att om systemet med interventionspriser avskaffas endast för ris så skulle risodlarna hamna i en svag position i förhållande till industrin när det gäller prissättning. Interventionspriser har alltid fungerat som riktpreis för marknaden, vilket kommissionen medger. För risproducenterna har användningen av intervention under senare år mer varit ett resultat av ogynnsamma internationella avtal än av producenternas egen verksamhet. Dessutom kommer man med ett fast pris på 63 euro/ton inte att kunna upprätthålla producenternas inkomster, vilket i sin tur leder till att företag går i konkurs.

5. Eftersom det inte finns några garantier vare sig när det gäller inledandet av internationella förhandlingar med EU:s främsta handelspartner eller med förhandlingarnas resultat, skulle det med hänsyn till den europeiska rissektorns framtid vara klokare att förhandla sig fram till nya importtullar innan interventionspriserna avskaffas, och att vänta med reformen tills avtal om nya fasta tullsatser har slutits mellan de olika internationella handelsparterna.

6. Regionkommittén anser, i likhet med ESK, att kommissionens farhågor om att man skall utöka arealerna för risodling inte är berättigade. De förutsättningar som krävs för odlingen och den specialiserade mekaniseringen hindrar övergången till odling av andra grödor. De flesta områden där man traditionellt odlar ris är sankmarker med tunt jordlager och bristande inre och ytlig avrinning, eller flodstränder som svämmas över med jämna mellanrum och har en jordmån av slam samt hög salthalt i grundvattnet. I det första fallet utgör problem med vattensjuka ett hinder för att odla annat än ris, i det andra fallet utgör salthalten ett hinder. Det är nödvändigt att sätta riset under vatten för att förhindra att grundvattnet stiger och lerans molekyler absorberar natrium, eftersom detta skulle leda till att den löses upp och jorden förlorar den fasthet som krävs för alla former av odling. Ur agronomiskt perspektiv är arealuttag inte tillämpligt på risodling; tvärtom kan arealuttag leda till att miljön råkar i obalans i många av de nuvarande produktionsområdena.

7. Även ESK har framhållit att kommissionen föreslår privat lagerhållning som en av de åtgärder förvaltningskommittén för spannmål kan vidta när marknadspriserna under en längre tid ligger osedvanligt lågt eller högt. Det rör sig om en vag och mycket allmän icke-obligatorisk bestämmelse som skulle kunna placeras i avdelningen med allmänna bestämmelser, men aldrig i avdelningen om inre marknaden som övriga gemensamma marknadsordningar. Dessutom inkluderar kommissionen inte någon kostnadsberäkning för privat lagerhållning i sin finansieringsöversikt. Kommittén uppmanar kom-

missionen att förtydliga vad som menas med stöd till privat lagerhållning om sektorn råkar i kris samt att genomföra en kostnadsberäkning för detta.

8. Regionkommittén betonar att kravet på certifierat utsäde innebär en onödig kostnadsökning som endast gagnar de företag som säljer utsäde. Odlaren använder alltid en del certifierat utsäde samt utvalt utsäde från de egna skördarna, eftersom såddens täthet beror på temperaturen i början av och under sådden.

9. I södra Europas regioner har risproduktionen i dag en avgörande betydelse när det gäller möjligheterna att bedriva ekonomisk verksamhet och upprätthålla sysselsättningsnivån. Ofta är det dessutom fråga om medelstora eller små jordbruksföretag, och ibland, som i Spanien, Portugal och Grekland, om mycket små jordbruksföretag, som ofta är mindre än 10 hektar. För dessa småproducenter motsvarar risodlingen merparten av jordbruksinkomsterna. Utan interventionspriser hotas livskraften i dessa jordbruksföretag.

10. Kommittén anser att risodling är en avgörande faktor för bevarande av sankmarker i vissa regioner i södra Europa och följaktligen medverkar till bevarandet av ett ekosystem med ett rikt och specifikt växt- och djurliv som utvecklats i symbios med risodlingskulturen. Att bevara sankmarkerna innebär också att man bevarar det unika landskap som uppstått i anknytning till risodlingen.

11. Regionkommittén anser att det är viktigt att kommissionen beslutar dels om en minskning av importen av ris med 25 000 ton genom en ändring av tullsaterna, dels om en motsvarande minskning av gemenskapsproduktionen med arealuttag. Enligt kommittén rättfärdigar inte det önskade men osäkra slutresultatet att man beslutar om åtgärder som skulle kunna hota en typ av odling som visserligen är marginell i förhållande till annan spannmålsproduktion men som ändå är nödvändig för jämvikten i ekonomin, miljön och landskapet i vissa regioner i Sydeuropa.

Bryssel den 14 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Problematiken beträffande unionens yttersta randområden med avseende på tillämpningen av artikel 299"

(2001/C 144/04)

BAKGRUND

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget utarbeta ett yttrande om "Problematiken beträffande unionens yttersta randområden med avseende på tillämpningen av artikel 299" och att ge utskott 1 (regionalpolitik, strukturfonder, ekonomisk och social sammanhållning, samarbete över nations- och regiongränser) i uppdrag att förbereda ärendet.

Utkastet till yttrande (CdR 23/98 fin)⁽¹⁾ om "Randområdenas framtid i Europeiska unionen". I punkt 1.2 i detta sägs följande: "Trots vissa uppenbara likheter har de mest avlägsna randområdenas drag lett till att deras specifika situation tas upp i artikel 299.2 i Amsterdamfördraget, vilket inte omfattas av detta yttrande. ReK förbehåller sig rätten att senare lägga fram ett yttrande avseende detta."

Europaparlamentets betänkanden om "Utvecklingsproblemen i Europeiska unionens yttersta randområden" (A4-0128/97) av den 11 april 1997, om "Förbindelserna mellan de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT), AVS-länderna och regionerna i Europeiska unionens yttersta randområden" (A4-0036/99) av den 26 januari 1999 samt om "Åtgärder för genomförande av artikel 299.2: Europeiska unionens yttersta randområden" av den 25 oktober 2000 (A5-0285/2000).

Meddelande från de yttersta randområdenas möte i Cayenne den 5 mars 1999.

Spanska regeringens meddelande av den 7 november 1999 om "Kanarieöarna: Villkor och bestämmelser för tillämpning av artikel 299.2 i EG-fördraget" (Finns ej på svenska. Fransk titel: "Îles Canaries: conditions et modalités d'application de l'article 299 § 2 du TCE").

Portugisiska regeringens meddelande från november 1999 om "De yttersta randområdena Azorerna och Madeira" (Finns ej på svenska. Fransk titel: "Mémorandum des autorités portugaises sur les régions ultrapériphériques des Açores et de Madère").

Franska regeringens meddelande av den 10 december 1999 om "De utomeuropeiska regionerna och EU: Frankrikes meddelande om genomförandet av artikel 299.2 i Amsterdamfördraget" (Finns ej på svenska. Fransk titel: "Les régions d'outre-mer et l'Europe: Mémorandum de la France pour la mise en œuvre de l'article 299 § 2 du Traité d'Amsterdam").

Slutdeklarationen från de yttersta randområdenas möte i Funchal den 31 mars 2000.

Kommissionens rapport (KOM(2000) 147 slutlig) från den 14 mars 2000 om åtgärder för genomförande av artikel 299.2 — Europeiska unionens yttersta randområden.

Slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon, i vilka kommissionens rapport beaktades, och slutsatserna från Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira, som anger rådets förväntningar i fråga om genomförandet av artikel 299.2 efter det att kommissionen lagt fram sitt arbetsprogram samt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Nice, enligt vilka Europeiska rådet vid sitt nästa möte i Göteborg kommer att göra en bedömning av hur långt arbetet har framskridit, med beaktande av alla dess aspekter.

Det utkast till yttrande (ReK 156/2000 rév. 2) som antogs av utskott 1 den 14 september 2000 (föredragande: Antoine Karam, regionpresident i Guyana, F-PSE).

De yttersta randområdena (Azorerna, Kanarieöarna, Guadeloupe, Franska Guyana, Madeira, Martinique, Réunion) omfattas av fullvärdigt EU-medlemskap och återspeglar den europeiska dimensionen (ekonomiskt, socialt, kulturellt) på det regionala planet.

⁽¹⁾ EGT C 315, 13.10.1998, s. 15.

Dessa områdens särart betecknas av en anmärkningsvärd strukturell eftersläpning som beror på att områdenas svagheter är bestående, intensiva och sinsemellan sammanhängande. Därför befinner sig de yttersta randområdena i en speciell situation inom EU.

Följaktligen berättigar denna speciella situation inom gemenskapen till fullo att EU särbehandlar dessa områden och att områdenas särskilda förhållanden beaktas på gemenskapspolitikens olika områden.

Därför bör man stödja de yttersta randområdenas och de berörda nationella myndigheternas initiativ om att på basis av artikel 299.2 i EG-fördraget införa en gemenskapspolitik för de yttersta randområdena. Syftet med gemenskapspolitiken skall dels vara att hjälpa dessa områden att socialt och ekonomiskt återhämta sig, dels att lyfta fram områdenas fördelar inom nya regionala, ekonomiska samarbetssektorer.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. ReK uttrycker sin tillfredsställelse över att kommissionen understödd av Europaparlamentet redan 1986 tagit initiativ till att överväga införandet av en anpassad ram för tillämpning av gemenskapsrätten och gemenskapspolitiken i de yttersta randområdena.

2. ReK understöder kommissionens sätt att närma sig problemet genom att konstatera att förhållandena i dessa områden inte kan jämföras med motsvarande förhållanden i andra regioner inom EU. Kommissionen föreslår att man trots olika och särskilda juridiska utgångspunkter inom nationell rätt och gemenskapsrätten⁽¹⁾ inrättar en gemensam verksamhetsram för de 7 yttersta randområdena genom att skriva in förslagen i ett globalt åtgärdsprogram, Posei, som införlivas i gemenskapsrätten och gemenskapspolitiken med beaktande av dessa områdens särart⁽²⁾.

3. ReK konstaterar att dessa program — som baserar sig på den dubbla principen om tillhörighet till EU och erkännande av den regionala särarten — har tillåtit olika tillämpning av de gemensamma ramarna i de olika randområdena genom att parallellitetsprincipen tillämpas, utan att man därmed ger avkall på sammanhållningen och enheten i gemenskapsrätten och på den gemensamma marknaden.

4. ReK konstaterar att de program som kommissionen genomfört beträffande de yttersta randområdena har fått positiva återverkningar på berörda sektorer (särskilt jordbruket, fisket, energiförsörjningen, miljön, hantverkssektorn och sektorn för importsubstitution). Inom jordbruks- och fiskerisektorerna har dessa program medverkat till en minskning av produktionskostnaderna och ökad kvalitet och produktionsmängd inom den lokala produktionen. Programmen har också verkat för en diversifierad användning av energiresurser, framför allt genom att främja förnybara energikällor. Tullåtgärder och upprätthållandet av särskilda skattesystem för den indirekta beskattningen⁽³⁾ i var och en av dessa regioner har i viss mån gjort det möjligt att uppväga de socioekonomiska svagheter som sammanhänger med de yttersta randområdena och låta de lokala myndigheterna behålla sina egna intäkter.

(1) Artikel 227.2 i Romfördraget 1957 tillerkänner de utomeuropeiska departementen (DOM) samma särställning inom EEG som de innehar inom respektive stat. Likaså utformades ett särskilt protokoll angående Kanarieöarna och en särskild deklaration angående Azorerna och Madeira. Dessa dokument införlivades med Spaniens och Portugals anslutningsakter 1986. I dokumenten tillerkänns dessa områden en särställning inom gemenskapsrätten.

(2) Genom rådets beslut 89/687/EEG av den 22 december 1989 antogs Poseidom-programmet för de utomeuropeiska franska departementen. Genom rådets beslut 91/314/EEG av den 26 juni 1991 antogs Poseima-programmet 1991 för Azorerna och Madeira. Genom rådets beslut 91/315/EEG av den 26 juni 1991 antogs Poseican-programmet för Kanarieöarna.

(3) Lägre moms tillämpas i dessa regioner. För övrigt tar dessa regioner ut särskilda indirekta skatter, t.ex. impuesto general indirecto canario, arbitrio insular especial och arbitrio a la producción e importación för Kanarieöarnas del och en havstull för de utomeuropeiska franska departementens del. Slutligen har Spanien och Frankrike rätt att på Kanarieöarna och i de utomeuropeiska franska departementen förbise de allmänna accisbestämmelserna. Madeira och Azorerna åtnjuter en särskild tillämpning av accisbestämmelserna i form av sänkt skatt.

5. ReK understryker att användningen av strukturfonderna i de yttersta randområdena har varit framgångsrik vad gäller moderniseringen av handelsinfrastrukturen, särskilt hamnarna och flygplatserna. Inom ramen för politiken för att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen har de yttersta randområdena under programperioderna 1989–1993 och 1994–1999 åtnjutit ekonomiskt stöd från strukturfonderna till ett värde av totalt 7,2 miljarder euro, dvs. 2,5 % av den totalsumma som anslagits för EU:s regioner. Invånarantalet i de berörda områdena uppgår till 3,5 miljoner.

6. ReK tror dock att strukturfondernas inverkan i de yttersta randområdena kunde ge ett betydligt mer nyanserat resultat vad gäller stödet för ekonomisk utveckling i de yttersta randområdena, eftersom sex av dessa faktiskt fortfarande räknas bland de tio fattigaste regionerna i EU, uppvisar bland de högsta arbetslöshetssiffrorna inom EU och ofta har en ung befolkning.

7. ReK noterar att behandlingen av flera frågor, såsom genomförandet av gemenskapspolitiken i de yttersta randområdena, varit otillräcklig (strukturfonderna och medel från Europeiska utvecklingsfonden i AVS-länderna, pilotprojektet för skydd av skogarna i Amazonas — PPG7). Även anpassningen av konkurrenspolitiken till ekonomierna i randområdena har varit otillräcklig.

8. ReK anser att dessa resultat — som i stort varit positiva men begränsade på vissa områden — mot bakgrund av betydande förändringar på såväl europeiskt som internationellt plan har motiverat att man i fördraget inkluderat en särskild artikel, artikel 299.2, som är anpassad till den regionala särarten i EU:s yttersta randområden.

9. ReK erinrar om att den nya artikeln 299.2 i Amsterdamfördraget svarar mot klart fastställda mål:

- att erkänna de yttersta randområdenas särart och nödvändigheten av att beakta detta i all gemenskapspolitik, särskilt genom att upprätthålla det prioriterade stödet för strukturpolitik för ekonomisk och social sammanhållning;
- att anpassa gemenskapspolitiken till den regionala särarten genom att vidta särskilda åtgärder och uppställa särskilda villkor för tillämpningen av fördraget då detta är nödvändigt för att kunna utveckla dessa regioner;

— att beakta den särskilda geografiska miljön i de yttersta randområdena inom handels- och samarbetspolitiken samt i avtalen med AVS-länderna.

10. ReK understryker att dessa målsättningar inför de nya utmaningarna inom det europeiska bygget och inom världshandeln skall återges och beaktas då denna artikel genomförs.

11. ReK uttrycker sin tillfredsställelse över kommissionens rapport om åtgärder som syftar till att genomföra artikel 299.2 i Amsterdamfördraget, som utgör ett kvalitativt lyft i gemenskapens sätt att närma sig de yttersta randområdena.

12. ReK uppfattar denna rapport som en början på en ny, avgörande etapp i definitionen av en global och sammanhållande strategi som syftar till hållbar utveckling i de yttersta randområdena.

13. ReK konstaterar att det finns överensstämmelse mellan de olika principerna i denna rapport och i de yttersta randområdenas förslag i meddelandet från Cayennemötet den 5 mars 1999, särskilt i fråga om definition och utarbetande av utvecklingslinjerna i dessa områden samt i fråga om erkännande av deras nyckelställning som aktiv gräns mellan EU och vissa strategiska zoner i geografiskt och ekonomiskt hänseende.

14. ReK konstaterar även att de politiska riktlinjerna i rapporten innebär positiva framsteg på ett flertal områden, t.ex. genom att man ändrar ramen för gemenskapens driftsstöd i en mer positiv riktning, tar hänsyn till det avlägsna och isolerade läget vid utvecklingen av informationssamhället, lägger fram anpassade förslag om transporter och energi samt bibehåller de fasta, långsiktiga målen för regionalpolitiken och det avgörande stöd som beviljas dessa regioner.

15. ReK framhåller dock att kommissionens rapport inte motsvarar de yttersta randområdenas förhoppningar om att den rättsliga grunden skulle omvandlas till en handlingsplan.

16. ReK konstaterar att det finns enighet kring en fördjupning av partnerskapet och anser att detta är absolut nödvändigt i samband med en fortsatt konkretisering av kommissionens förslag och en anpassning av gemenskapens lagstiftning som tar hänsyn till de yttersta randområdena.

17. I detta sammanhang välkomnar ReK att kommissionen den 23 november 1999 organiserade den första partnerskapsdagen för de yttersta randområdena. Regionkommittén stöder även ordförandena för de yttersta randområdenas regionråd i deras förslag att hålla ett liknande möte under första kvartalet 2001 för att sammanfatta resultatet av de första genomförandeåtgärderna under artikel 299.2 och för att förmå kommissionen att beakta deras synpunkter och förslag till förändringar, så att arbetet kan framskrida på ett så tillfredsställande sätt som möjligt inför granskningen vid Europeiska rådets möte i Göteborg.

18. ReK stöder utvecklingen av en övergripande och hållbar politik för de yttersta randområdena som dels skall öka stödet till produktionssektorn och till utvecklingen av företag och tjänster, dels skall bidra till randområdenas upphämtning inom dagens och morgondagens strategiska områden, dvs. informationssamhället, miljön, forskning och ny teknik.

19. ReK delar kommissionens åsikt att den nya artikel 299.2 möjliggör "införandet av en särskild ordning där samtliga de problem i dessa regioner som beror på deras randläge beaktas".

20. ReK anser att denna rättsliga grund bör utgöra ett viktigt politiskt verktyg för att förverkliga genomförandet av en mer målinriktad, flexibel och effektiv gemenskapsinsats med tanke på EU:s aktuella utmaningar: det europeiska bygget och globaliseringen.

21. ReK tackar Europeiska rådet för att det hela tiden beaktat och försvarat gemenskapens yttersta randområden och deras intressen samt att man vid toppmötena i Santa Maria da Feira och Nice framhöll nödvändigheten av att snabbt genomföra artikel 299.2 i EG-fördraget⁽¹⁾.

(1) Slutsatser från Europeiska rådets toppmöte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000: "Europeiska rådet noterade kommissionens arbetsprogram för att förverkliga åtgärder avsedda för tillämpning av artikel 299.2 i fördraget som handlar om regionerna i de yttersta randområdena. Europeiska rådet uppmanar kommissionen att ta ställning till de upplysningar som medlemsstaterna lämnat eller kommer att lämna innan den vidtar de åtgärder som ligger inom dess behörighet och att snarast lägga fram lämpliga förslag för rådet om vilka beslut som så snart som möjligt skall fattas. Europeiska rådet skall vid sitt möte i Nice i december 2000 granska vilka framsteg som gjorts." (jfr punkt 53).

Rekommendationer

22. I likhet med Europeiska rådet uppmanar ReK kommissionen att så snart som möjligt lägga fram förslag om genomförandet av artikel 299.2. I detta hänseende stöder kommittén initiativen både från ordförandena för regionråden i de yttersta randområdena och från deras konferens, så att kommissionens arbetsprogram kan förverkligas i överensstämmelse med partnerskapsprincipen och principen om god förvaltning.

23. ReK anmodar kommissionen att beakta dessa regioners krav och utveckla den gemenskapspolitik som berörs. Kommittén påminner också om att man bör ägna största möjliga uppmärksamhet åt de åtgärder som faktiskt föreslås inom ramen för den övergripande strategi som gäller för randområdena.

24. ReK påminner om att en prioriterad fråga och en viktig förpliktelse är att vidta åtgärder som garanterar kontinuiteten i de befintliga insatserna, och kommittén vill därför uppmana kommissionen att utfästa sig att undanröja de hittillsvarande förseningarna, eftersom dessa inverkar mycket negativt på försöken att uppnå de fastställda målen.

25. ReK rekommenderar även att man särskilt beaktar det nya partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och AVS-länderna, som undertecknades den 23 juni 2000 i Cotonou, så att det inte hindrar de yttersta randområdenas ekonomiska utveckling och så att randområdena i sin egenskap av EU:s gräns mot dessa länder kan spela en aktiv roll för det internationella samarbetet. Kommittén stöder dessutom de yttersta randområdenas begäran om att få delta i studien av partnerskapsavtalets konsekvenser för dessa regioner.

26. ReK föreslår att kommissionen utarbetar ett arbetsprogram som åtföljs av en vägledande tidsplan. Med hänsyn till de samband som finns mellan de yttersta randområdenas verksamhet och gemenskapens politik bör detta arbetsprogram utarbetas i samråd med de yttersta randområdena, som i samband med partnerskapsdagarna bör beredas tillfälle att delta i debatten om prioriterade åtgärder.

27. ReK föreslår att man skapar instrument som möjliggör en kontinuerlig utvärdering av vilken effekt nya gemenskapsbestämmelser har på de yttersta randområdena så att de inte hindrar tillväxten av dessa regioners ekonomiska verksamhet utan tvärtom gynnar dem på ett påtagligt och hållbart sätt, framför allt genom att stödja de komparativa fördelar som kännetecknar regionernas basproduktion.

28. ReK anser att man för att uppnå de strategiska målen måste garantera en effektiv samordning, framför allt inom kommissionen genom den enhetsövergripande gruppen, som bör ges permanent ökade budgetanslag inom generalsekretariatet.

29. ReK förordar att EU-institutionerna och regionerna inrättar en strategi för att informera allmänheten om de

yttersta randområdenas problem och om dessa regioners hittills underskattade särställning inom EU.

30. ReK uppmanar de yttersta randområdena att fortsätta samarbeta på så många områden som möjligt — och kommissionen uppmanas att stödja dem i denna strävan — för att hantera utmaningarna att utvecklas inom EU och bemöta globaliseringen.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/53/EG om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen"

(2001/C 144/05)

BAKGRUND

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/53/EG om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (KOM(2000) 137 slutlig — 2000/0060 COD).

Rådets beslut av den 8 maj 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket och artikel 71 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga.

Det beslut som fattades av Regionkommitténs ordförande den 23 juni 2000 om att ge utskott 3 (transeuropeiska nät, transporter, informationssamhället) i uppdrag att utarbeta ett yttrande.

Det utkast till yttrande (CdR 259/2000 rév. 1) som utskott 3 antog den 8 november 2000 (föredragande: James Walsh, länsfullmäktigeledamot i West Sussex Council, UK-ELDR).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. Regionkommittén anmodar kommissionen att beakta de följder som införandet och tillämpningen av den föreslagna direktivändringen får för lokala och regionala

myndigheter och att ge medlemsstaterna tid att genomföra direktivet till den 31 december 2015.

2. Regionkommittén vill påpeka att inte alla lokala myndigheter har möjlighet att vare sig begränsa användandet av

alltför långa fordon på motorvägar eller se till att sådana bestämmelser efterlevs.

3. Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag att höja maximilängden för treaxlade bussar till 15 meter och att säkerställa att dessa längre oledade bussar inte orsakar större skador på väginfrastrukturen och broar än 12 meter långa bussar. Dessutom hoppas kommittén på att en maximilängd på 13,50 meter för tvåaxlade bussar skall tillåtas, vilket redan nu är fallet i ett antal länder.
4. Regionkommittén välkomnar de huvudsakliga fördelarna med harmoniserade bestämmelser om längden på bussar, som förväntas ge ökad konkurrens såväl i fråga om tillgång på busstransporter som busstillverkning, så att cabotagetrafik kan genomföras utan nationella hinder.
5. Regionkommittén konstaterar att bussar med en längd på 15 meter på långa och livligt trafikerade ruttor minskar det behövliga antalet bussar, vilket leder till positiva miljöeffekter och bättre utnyttjade trafikresurser. På korta stadsrutter är effekterna blygsammare.
6. Regionkommittén framhåller att det för att minska påstigningstiden och för passagerarnas bekvämlighets skull kommer att krävas en extra dörr för 15-metersbussar,

men att avstigning genom denna extradörr inte blir tillräckligt säker eftersom det är svårt att stanna en lång buss alldeles intill och parallellt med trottoarkanten. I vissa fall är det inte heller möjligt att göra hållplatskanten tillräckligt lång, något som innebär att på- och avstigningskraven för funktionshindrade inte kan uppfyllas.

7. Regionkommittén vill påpeka att på vissa sträckor, i storstäder, i medelstora äldre städer och i mindre samhällen och byar kommer 15 meter långa oledade bussar att ställa till problem för vissa passagerare. På grund av att dessa bussar är svårmanövrerade i trängda situationer kan de dessutom bidra till ökade trafikstockningar.
8. Regionkommittén vill påpeka att ett stort antal broar har viktbegränsningar, som innebär att berörda vägavsnitt inte kan trafikeras med 15-metersbussar.
9. Regionkommittén påpekar att nuvarande längd på hållplatsfickor och på bussparkeringsplatser vid motorvägar samt nuvarande minimiradie i cirkulationsplatser och bergvägar i många fall inte räcker till för längre bussar. En ombyggnad av dessa hållplatsfickor, parkeringsplatser, cirkulationsplatser och bergvägar skulle särskilt i stadsområden vara svår eller omöjlig på grund av utrymmesbrist.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen"

(2001/C 144/06)

BAKGRUND

Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om "Handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen" (KOM(2000) 247 slutlig).

Kommissionens beslut av den 26 april 2000 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget.

Presidiets beslut av den 5 juli 2000 att ge utskott 4 — fysisk planering, stadsfrågor, energi, miljö — i uppdrag att förbereda yttrandet.

Kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om förberedelser inför genomförandet av Kyotoprotokollet" (CdR 295/99 fin)⁽¹⁾.

Kommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el" (CdR 191/2000).

Rådets resolution om energieffektivitet av den 7 december 1998.

Det utkast till yttrande (CdR 270/2000 rév. 1) som antogs av utskott 4 den 4 oktober 2000. (Föredragande: Annette McNamara, IRL-AE).

Energieffektivitet bidrar på ett avgörande sätt till klimatskyddet och till att uppfylla unionens reduktionsåtaganden enligt Kyotoavtalet.

De senaste händelserna med stigande bensinpriser och därav följande bränslebrist har satt problemen med energitillgången och behovet av att främja en effektiv energianvändning i fokus.

Vid den 36:e plenarsessionen den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december) antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande.

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens avsikt att förbättra energieffektiviteten inom Europeiska unionen. Detta kommer att leda till en mer hållbar energipolitik och en säkrare energiförsörjning, och det kommer att bidra till klimatskyddet i form av minskade utsläpp av växthusgaser i enlighet med Kyotoavtalet.

2. Kommittén delar kommissionens uppfattning att kravet på medlemsstaterna att utarbeta definitiva och realistiska tidsplaner och att anta särskilda program med säkerhet kommer att stimulera till större satsningar på energieffektivitet,

och kommittén vill betona behovet av att göra åtskillnad mellan EU:s och medlemsstaternas ansvar för energieffektivitetsfrågor.

3. Det bör framhållas att handlingsplanen är avsedd att komplettera och stödja medlemsstaternas åtgärder.

4. Kommittén beklagar att handlingsplanen inte presenteras tillsammans med andra förslag när det gäller energi. ReK hade föredragit att förslagen om avreglering av el- och gasmarknaden, direktivet om förnybara energikällor, handlingsplanen för förbättrad energieffektivitet samt klimatförändringsprogrammet hade lagts fram tillsammans i samma strategiska dokument, vilket hade ökat enhetligheten i EU:s energipolitik.

⁽¹⁾ EGT C 57, 29.2.2000, s. 81.

5. Handlingsplanen bör på ett avgörande sätt bidra till att energi- och miljömål införlivas i andra politikområden, och kommittén förväntar sig specifika förslag om en samordnad integration av energieffektivitet i andra politikområden.

6. ReK vill framhålla den centrala roll som lokala och regionala myndigheter har, särskilt för att sprida information till konsumenterna.

7. Kommittén delar kommissionens åsikt att energipriserna fullt ut bör återspegla de externa kostnader som är förenade med energikonsumtion, inklusive sociala och miljömässiga kostnader.

8. ReK välkomnar kommissionens målsättning att minska energiintensiteten med en procentenhet per år, vilket skulle innebära att man uppnår 66 % av den beräknade besparingspotentialen på 18 % fram till år 2010. Dessutom skulle man behöva fastställa vilka områden begreppet energiintensitet hänför sig till, och till vilka referensenheter.

9. Det är viktigt att stödja föresatser om att överträffa enprocentsmålet per år.

10. ReK vill framhålla vikten av att uppfylla målet att fördubbla användningen av kraftvärmeteknik till 18 % av EU:s elproduktion till år 2010, i enlighet med vad som angivits i European Cogeneration Review, i denna handlingsplan samt i planen för kraftvärmeteknik.

11. ReK välkomnar att SAVE-programmet konsoliderats i handlingsplanen.

12. ReK anser att den budget som för närvarande finns tillgänglig för SAVE-programmet bör förstärkas för att göra det möjligt att genomföra mer omfattande åtgärder och projekt.

13. ReK vill framhålla att SAVE-programmet bör utvidgas till ett åtgärdsområde som är specifikt för lokala och regionala myndigheter.

14. ReK välkomnar handlingsplanens målsättning att inbegripa åtgärder för energieffektivisering i andra områden än energipolitik och energiprogram, och kommittén efterlyser en ökad spridning av energikonsekvenserna på dessa områden med hjälp av SAVE-programmet, särskilt beträffande energieffektivitet i samband med fysisk planering och miljö- och socialpolitik.

15. ReK välkomnar kommissionens förslag om en breddning av det minsta skatteunderlaget för energiprodukter och

betonar nödvändigheten av att införa dispenser eller förmåner enligt en glidande skala för energieffektiva investeringar.

16. Kommittén vill påpeka att enligt EG-fördraget skall begreppet "stöd" inskränkas till att avse statligt stöd. Detta skapar ett underlag för att prissättningsbestämmelser för legal handel inte skall omfattas av förbud mot stöd.

17. ReK konstaterar att förutsättningar för att besluta om gemenskapsbestämmelser angående stödinstrument ännu inte föreligger.

18. ReK välkomnar initiativen för att harmonisera medlemsstaternas åtgärder för energieffektivisering och för att göra dem mer enhetliga i ett vidare europeiskt perspektiv.

19. ReK vill betona behovet av utökade åtgärder inför anslutningen, särskilt i fråga om energirevisioner och upprätthållande av regionala och lokala energikontor.

20. ReK vill framhålla behovet av att konsolidera kommissionens förslag om en minskning av koldioxidutsläppen per passagerarkilometer och per tonkilometer med 50 %. På kort sikt bör emellertid målet ökas till 15–20 % för att befästa att det är möjligt att uppnå detta mål.

21. Enligt ReK:s uppfattning är det viktigt att kommissionens riktlinjer om statligt stöd för miljöskydd innehåller motsvarande bedömningskriterier som beaktar nödvändigheten av offentligt stöd till ökad energieffektivisering.

22. ReK välkomnar kommissionens förslag att ge bättre konsumentinformation och framför allt att förstärka och utvidga EU:s märkningsprogram till att omfatta alla viktigare apparater och installerad utrustning, och kommittén betonar framför allt att detta inte endast bör göras inom hushålls- och affärssektorn, utan även inom vissa delar av den lätta och tunga industrin.

23. ReK välkomnar parlamentets och rådets kommande rapport om effekterna av EU:s märkningsprogram. Kommittén välkomnar även förslaget att det i utökad omfattning ankommer på medlemsstaterna att genomföra programmet.

24. Kommittén uppmanar kommissionen att öka ansträngningarna när det gäller marknads omdaning i riktning mot energisnålare elektrisk utrustning. ReK föreslår därför att kommissionen fastställer regler eller arrangerar överenskommer om minimikrav på energieffektiviteten för olika slags elektrisk utrustning.

25. ReK instämmer i att frivilliga avtal mellan medlemsstaterna och utrustningsproducenterna skall främjas som en form av självreglering i avsaknad av lagstiftning.

26. ReK vill påpeka att lokala och regionala myndigheter redan medverkar i samband med frivilliga avtal, energirevisioner, märkning och initiativ för att finna de bästa metoderna för energieffektivitet.

27. Kommittén framhåller att lokala och regionala myndigheter är mycket väl lämpade att visa vägen när det gäller upphandling av energieffektiv teknik, vilket skulle gynna en framväxande industri, och även möjliggöra en ökad spridning av resultaten.

28. ReK välkomnar att SAVE-direktivet (93/76) utvidgas till att omfatta värmeisolering i befintliga byggnader, installerad utrustning, utökad certifiering samt tillståndsgivning.

29. ReK välkomnar att EU håller på att inrätta ett program för främjande av effektiv belysning och bästa praxis vad gäller kommersiella och offentliga byggnader (Green Light Programme).

30. ReK välkomnar det faktum att kommissionen erkänner de lokala och regionala myndigheternas centrala roll för

energiförvaltningen, och kommittén vill framför allt framhålla vilken viktig roll som spelas av de energihushållningskontor som inrättats i städer och regioner samt på öar genom SAVE-programmet för att främja energieffektiviteten.

31. ReK betonar behovet av att upprätta energihushållningskontor i alla städer och regioner.

32. Kommissionen bör ge fortsatt stöd till inrättandet av energikontor, och överväga metoder för att ge ekonomiskt stöd efter den inledande treårsperiod som för närvarande gäller enligt SAVE-programmet.

33. ReK betonar behovet av att stärka den roll som befintliga och planerade energihushållningskontor spelar för energieffektiviteten på lokal och regional nivå genom sin medverkan vid genomförandet av handlingsplanen.

34. ReK uppmanar kommissionen att verka för att kommersiella konsumenter i större utsträckning skall genomföra energirevisioner, särskilt med tanke på att det är bevisat att detta förbättrar konkurrenskraften.

35. ReK vill framhålla att det är nödvändigt att se till att man vid bristande harmonisering förhindrar att nationella stödssystem överbelastas genom handel mellan medlemsstaterna.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen"

(2001/C 144/07)

BAKGRUND

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen (KOM(2000) 319 slutlig — 2000/0139 COD).

Rådets beslut av den 25 september 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende.

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att utarbeta ett yttrande i detta ärende och att ge utskott 6 — i uppdrag att förbereda ärendet.

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen angående de föreslagna åtgärderna för utvecklingen av posttjänster i gemenskapen" och "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för utvecklingen av posttjänster i gemenskapen och för förbättring av servicekvaliteten" (CdR 422/95 fin)⁽¹⁾.

Ordförandens beslut av den 26 oktober 2000 att utse David Martin till huvudföredragande med uppdrag att utarbeta ett yttrande i denna fråga, i enlighet med artikel 40.2 i Regionkommitténs arbetsordning.

Det utkast till yttrande (CdR 309/2000 rév. 1) som utarbetats av huvudföredraganden David Martin (UK-PSE).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. Regionkommitténs synpunkter på förslagen

1.1. Kommittén stöder och engagerar sig i inre marknadens fullbordande, vilket bl.a. innebär en liberalisering av posttjänsterna inom EU och därigenom en fortsatt gradvis, kontrollerad liberalisering av postsektorn och säkerställande av tillgången till samhällsomfattande tjänster.

1.2. Kommittén noterar rådets beslut från mars 1999 och vill samtidigt framhålla posttjänsternas nyckelroll för Europeiska unionens sociala och geografiska sammanhållning.

1.3. Kommittén vill understryka att posttjänsterna erbjuder en unik infrastruktur för kommunikation som ekonomiskt och socialt är av stor betydelse för alla EU:s invånare.

1.4. Framför allt anser kommittén att moderna, tekniskt avancerade, samhällsomfattande posttjänster av hög kvalitet är

en förutsättning för inre marknadens fullbordande och för framtida ekonomisk tillväxt och social integration. Det är främst invånare och småföretag i avlägsna regioner och eftersatta stadsområden som är beroende av att få brev, varor och tjänster via operatörer som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

1.5. Kommittén konstaterar också att många postoperatörer går in i strategiska allianser över nationsgränserna medan andra köper upp företag för att försäkra sig om en större kontroll över distributionsnäten.

1.6. Kommittén håller med om att globaliseringen, marknadens krav på högkvalitativa tjänster och den tekniska utvecklingen innebär att postoperatörerna står inför snabba förändringar.

1.7. Kommittén konstaterar att postoperatörerna inom EU redan är verksamma på en allt öppnare och alltmer konkurrensutsatt marknad som kännetecknas av snabba tekniska förändringar, främst på grund av den snabbt ökande användningen av Internet, fax och andra tekniska framsteg.

⁽¹⁾ EGT C 337, 11.11.1996, s. 28.

1.8. Kommittén konstaterar att vissa medlemsstater redan har gått längre än vad som föreskrivs i direktivet från 1997 och har liberaliserat stora delar även av de posttjänster som får reserveras för dem som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster (försändelser som väger mindre än 350 g och vilkas pris är lägre än fem gånger den allmänna avgiften för en brevöversändelse av första viktlassen).

1.9. Kommittén är särskilt angelägen om att påpeka posttjänsternas betydelse för arbetsmarknaden. De står för cirka 1,7 miljoner anställda, av vilka cirka 1,3 miljoner finns hos de operatörer som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Många av dessa arbetstillfällen finns i avlägsna landsbygdsregioner och i eftersatta stadsområden. Effekterna för sysselsättningen i lokala och regionala ekonomier måste tas med i beräkningen vid eventuella ytterligare liberaliseringar.

1.10. Kommittén kan konstatera att direktivet från 1997 redan har medfört förbättringar av servicen när det gäller gränsöverskridande postgång eftersom principerna i direktivet ger förutsättningar för goda relationer mellan tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster.

1.11. Kommittén vill betona att kraven på samhällsomfattande posttjänster ger dessa en särprägel som ingen annan ekonomisk sektor har, genom att den ger enskilda kunder, både privatpersoner och företag, direkt tillgång till tillförlitliga kommunikationstjänster samt till statliga tjänster, banktjänster och andra kommersiella tjänster i många medlemsstater. Sådana tjänster är särskilt viktiga för eftersatta regioner, både på landsbygden och i städerna.

1.12. Kommittén konstaterar att de operatörer som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster står inför en unik kombination av utmaningar, dels från en fortsatt liberalisering, på grund av deras existerande investeringar i de nätverk som krävs för posttjänsterna, varav mycket är fasta investeringar (postkontor, transportinfrastruktur, personal m.m.), dels från den exponentiella tillväxten av tekniskt baserade kommunikationslösningar för både företag och individer (e-handel, Internet, fax, radio m.m.).

1.13. Kommittén konstaterar att denna ökade användning av Internetbaserade tjänster kan leda till en ytterligare minskning av de traditionella brevbaserade posttjänster som utgör huvuddelen av de tjänster som får reserveras samt att vissa marginaliserade grupper knappast kommer att ha tillgång till dessa Internetbaserade tjänster.

1.14. Kommittén konstaterar att förändringarna under det närmaste decenniet kommer att drivas på av tekniska framsteg och kommer att öka pressen på postoperatörerna att utveckla och tillhandahålla alltmer skräddarsydda lösningar för olika kundkategorier, antingen från samhällsomfattande operatörer eller från specialiserade postoperatörer.

1.15. Kommittén anser att detta kommer att leda till en omstrukturering av sysselsättningen inom sektorn, med en

tänkbar övergång från de samhällsomfattande operatörerna till de nya aktörerna. Kommittén anser att sådana övergångar inte får ske till priset av anställningens kvalitet för EU:s invånare. Det kan bli så att utvecklingen av och stödet för de mänskliga resurserna måste intensifieras inom sektorn.

1.16. Å andra sidan anser kommittén också att en sådan teknisk utveckling skapar möjligheter för utveckling av nya produkter som t.ex. krypteringstjänster för att skapa säker överföring via Internet samt produkter anpassade till enskilda kunders behov. Detta kommer att vara till nytta såväl för operatörer som har att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som för nya aktörer på marknaden, både avseende intäkter och arbetstillfällen.

2. Kommitténs rekommendationer beträffande förslagen

2.1. Regionkommittén stöder de principer som syftar till att förena en fortsatt gradvis liberalisering av postsektorn under kontrollerade former, med en långsiktig garanti för att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls. Detta torde leda till en bättre servicekvalitet för konsumenterna, både för enskilda människor och företag.

2.2. Kommittén rekommenderar att större vikt behöver läggas vid hur det eventuella bortfallet av arbetstillfällen fördelar sig, särskilt i avlägsna landsbygdsområden och eftersatta stadsområden, där posttjänsterna bidrar med ett väsentligt antal arbetstillfällen. Förskjutningar i sysselsättningen kommer att få betydande effekter på lokala och regionala ekonomier och dessa måste beaktas vid ytterligare liberaliseringar.

2.3. Regionkommittén anser att man bör undersöka möjligheten att utnyttja postkontornätet i landsbygdsområden för att föra administration och andra tjänster närmare områden som har en outvecklad kommunikationsinfrastruktur. Postkontoren skulle kunna spela en viktig roll för att förena landsbygd och centralt belägna områden, samtidigt som man bibehåller och främjar sysselsättningen och bidrar till att invånarantalet stabiliseras.

2.4. Kommittén anser att det finns vissa frågetecken med avseende på kommissionens beräkningar av effekterna på sysselsättningen och begär därför att medlemsstaterna regelbundet skall lämna uppgifter om sysselsättningen till kommissionen. Detta skulle vara i linje med Amsterdamfördragets nya inriktning på sysselsättningen.

2.5. Med hänsyn till unionens nya strategiska mål att skapa fler och bättre arbetstillfällen rekommenderar kommittén att man ägnar särskild uppmärksamhet åt att övervaka kvaliteten på anställningarna inom hela postsektorn för att säkerställa att ytterligare liberalisering inte leder till försämrade arbetsvillkor inom posttjänsterna för EU:s medborgare.

2.6. Kommittén uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att se till att detta blir en central aspekt i samband med liberaliseringsförslag. Man måste då alltid bedöma de ytterligare behoven av utveckling av de mänskliga resurserna för att garantera EU:s invånare arbetstillfällen av hög kvalitet.

2.7. Kommittén uppmanar också medlemsstaterna och kommissionen att studera de möjligheter som skapas av ny teknik och existensen av ett omfattande nätverk av postkontor i hela unionen för att vidareutveckla nätverket inom områden som tillgång till statliga tjänster som att rösta i direkta val, utbildning och arbetsförmedling.

2.8. Med hänsyn till den unika ställning och roll som de samhällsomfattande posttjänsterna har i samband med fullbordandet av inre marknaden begär kommittén att ytterligare en rapport om situationen på marknaden skall avges efter år 2003, när direktivet väl har blivit genomfört, och innan ytterligare förslag till liberalisering läggs fram. Denna rapport bör innehålla en bedömning av om en fullständig liberalisering är möjlig att uppnå och om den är önskvärd med hänsyn till målet att behålla de samhällsomfattande tjänsterna.

2.9. Kommittén välkomnar att kravet på samhällsomfattande tjänster upprätthålls (definierat som att man dagligen minst en gång hämtar och delar ut brev på samtliga adresser samt att denna service tillhandahålls till rimlig kostnad, med fullständig geografisk täckning, tillförlitlighet och hög kvalitet) samt begär att detta skall bibehållas som ett grundläggande, centralt krav på alla operatörer som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

2.10. Kommittén anser att en sådan garanti är nödvändig för att konsumenternas förtroende skall kunna upprätthållas och inre marknaden fullbordas. Kommittén anser också att denna definition kommer att garantera tillräcklig service för privatpersoner och småföretag, i synnerhet i landsbygdsområden och eftersatta stadsområden.

2.11. Man har infört nya definitioner av traditionella och speciella tjänster. Enligt kommissionens förslag skall speciella tjänster utanför det monopoliserade området liberaliseras oberoende av prisgränser. Kommittén anser att definitionen av speciella tjänster måste stramas upp, så att de ekonomiska aspekterna av samhällsomfattande tjänster skyddas. I själva verket är den föreslagna definitionen så bred att varje konkurrent som definierar sina tjänster som "speciella" lätt kan kringgå det monopoliserade området, och på så vis äventyra den ekonomiska livskraften hos alla tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster.

2.12. Kommittén beklagar att det nya begreppet "speciella tjänster" införs utan någon egentlig analys. Detta äventyrar principen att de samhällsomfattande tjänsterna bör vara anpassningsbara, i enlighet med artikel 5 i direktivet från 1997. Om hänvisningen till priset på dessa tjänster stryks, kan det leda till allvarliga brister i fråga om rättssäkerhet inom sektorn och påverka den ekonomiska livskraften hos tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster.

2.13. I förslaget argumenterar kommissionen för en minskning av gränserna från 350 gram eller 5 gånger det normala portot till 50 gram och 2,5 gånger normalportot. Kommittén anser att detta skulle kunna göra det omöjligt för de samhällsomfattande operatörerna att upprätthålla tjänsterna. 1997 års direktiv föreskrev en kontrollerad och gradvis liberalisering, och kommittén anser därför att ändringen skulle vara till 150 gram, inte 50 gram.

2.14. Regionkommittén anser att detta ämne är av yttersta vikt för de lokala och regionala myndigheterna och begär därför att kommittén skall hållas ajour med den fortsatta utvecklingen.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om:

- **"Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtreprenader", och**
- **"Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi och transporter"**

(2001/C 144/08)

BAKGRUND

Förslagen till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtreprenader samt samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi och transporter (KOM(2000) 275 slutlig — 2000/0115 COD och KOM(2000) 276 slutlig — 2000/0117 COD).

Rådets beslut av den 8 september 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende.

Presidiets beslut av den 2 juni 1999 att utarbeta ett yttrande i detta ärende och att ge utskott 6 — sysselsättning, ekonomisk politik, inre marknaden, industri, småföretag — i uppdrag att utarbeta kommitténs yttrande.

"Meddelande från kommissionen: Offentlig upphandling inom Europeiska unionen", (KOM(1998) 143 slutlig).

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen: Offentlig upphandling inom Europeiska unionen", CdR 108/1998 fin⁽¹⁾.

Kommissionens grönbok "Offentlig upphandling inom Europeiska unionen: överväganden inför framtiden" (KOM(96) 583 slutlig).

Regionkommitténs yttrande om grönboken "Offentlig upphandling inom Europeiska unionen: Överväganden inför framtiden", CdR 81/1997 fin⁽²⁾.

Presidiets beslut av den 26 oktober 2000 att utse Catarina Segersten Larsson till huvudföredragande med uppdrag att utarbeta ett yttrande i denna fråga, i enlighet med artikel 40.2 i Regionkommitténs arbetsordning.

Det finns flera relevanta utslag från Europeiska domstolen såsom domstolens dom av den 26 september 2000, mål C-225/98, kommissionen mot Frankrike om underlåtelse att uppfylla skyldigheterna enligt rådets direktiv 71/305/EEG av den 26 juli 1971, i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/440/EEG av den 18 juli 1989, och rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993, vid olika offentliga upphandlingar av bygg- och anläggningsarbeten avseende uppförande och underhåll av skolbyggnader.

Utkast till yttrande, CdR 312/2000 rév. 1, som huvudföredraganden Catarina Segersten Larsson (S-PPE) utarbetat.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

⁽¹⁾ EGT C 373, 2.12.1998, s. 13.

⁽²⁾ EGT C 244, 11.8.1997, s. 28.

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1. Regionkommittén ser mycket positivt på att kommissionen har tagit till sig kritiken om upphandlingsreglernas onödigt byråkratiska uppbyggnad och tillämpning och på kommissionens intentioner att lägga vikt på ökad flexibilitet, modernisering och förenkling.

1.2. Regionkommittén tycker att det är mycket bra att man har slagit ihop de tre direktiven inom den klassiska sektorn till ett enda. Läsbarheten förenklas högst väsentligt genom att man har infört innehållsförteckningar i direktiven samt att man har infört mellanrubriker i texterna. Detta är positivt.

1.3. Det är också positivt att man ökar möjligheterna till elektronisk handel, vilket ligger helt i linje med vad Regionkommittén har föreslagit tidigare.

1.4. Det är också positivt att man försvårar för den ekonomiska brottsligheten att delta i offentliga upphandlingar.

1.5. Regionkommittén är också positiv till att telekommunikationsområdet undantas från försörjningsdirektivet.

1.6. Däremot anser Regionkommittén att kommissionen i vissa fall har valt fel väg i sina förslag och saknar vissa delar i de framlagda förslagen. Regionkommittén kan tyvärr också konstatera att vissa av förslagen har motsatt effekt än vad som var avsikten.

1.7. Regionkommittén anser att kommissionens planer på att ta upp ett antal viktiga frågor, inbegripet miljömässiga och sociala aspekter på anbudsförfaranden i icke bindande tolkningsdokument, inte är lämpliga och önskar se dessa viktiga aspekter behandlade i direktiven.

1.8. ReK anser att kommissionens direktiv klart och tydligt bör ge de upphandlande myndigheterna möjlighet att som kriterium vid offentlig upphandling använda sociala eller miljömässiga kriterier, och att dessa uttryckligen måste anges i meddelandet om upphandling. Rent ekonomiska kriterier bör inte vara de enda som avgör vilket anbud som är det bästa och mest fördelaktiga.

2. Regionkommitténs rekommendationer rörande direktivförslagen

2.1. Elektronisk upphandling

2.1.1. Regionkommittén välkomnar i stort de nya bestämmelserna om elektronisk upphandling och förkortningen av

tidsfristerna, men anser att direktivet bör gå längre på vissa områden. Kommittén anser att det i synnerhet är viktigt att behandla alla aspekter av elektronisk upphandling, eftersom utvecklingen inom detta område går mycket fort och med tanke på att läget kommer att se helt annorlunda ut år 2002, när direktivet har genomförts.

2.1.2. Mer specifikt uppmanar kommittén kommissionen att införa bestämmelser om hur beställningar genom elektroniska kataloger ("marknader" och "köpcentra" på Internet) bör behandlas inom ramen för direktivet. Detta bör vara nära kopplat till bestämmelser om ramavtal som bör anpassas i enlighet med Regionkommitténs förslag nedan.

2.2. Nya regler vid särskilt komplicerade upphandlingar

2.2.1. Regionkommittén har tidigare ställt sig mycket positiv till kommissionens förslag om att införa mer flexibla upphandlingsformer, särskilt vid upphandling av komplicerade utrustningar och liknande. Regionkommittén sade i sitt yttrande över grönboken (punkt 2.2.12) att "motsvarande bestämmelser om förhandlad upphandling som finns i försörjningsdirektivet bör införas även i andra direktiv".

2.2.2. Regionkommittén förstår att det nya förfarandet uppfyller speciella krav från vissa medlemsstater vars upphandlande myndigheter är inblandade i offentlig-privata partnerskapsprojekt i stor skala. Regionkommittén anser dock att kommissionens förslag inte är tillräckligt långtgående eftersom förfarandet varken är tillräckligt flexibelt eller allmänt tillgängligt. Upphandling av tjänster är ett område som i allmänhet kräver mycket kontakt mellan köpare och säljare under hela upphandlingsprocessen. Detta är inte något exceptionellt krav, och nuvarande reglering är alltför rigid.

2.2.3. Begreppet objektiva grunder till att använda förfarandet måste förklaras, och ytterligare ett skäl måste läggas till för att återspegla verkligheten bakom offentlig-privata partnerskap, nämligen: "inte kan fördela risker och ge ersättning inom ramen för kontraktet utan att förhandla med ekonomiska operatörer".

2.2.4. Regionkommittén ställer sig särskilt frågande till tillhandahållandet av "utkast till lösningar". Ekonomiska operatörer kommer att anse att de har immateriell äganderätt till alla sådana utkast till lösningar och kan komma att begära ersättning för sådana lösningar antingen de används eller inte. Eftersom lokala och regionala myndigheter inte kommer att kunna betala för utkast till lösningar, kommer de självklart att hindras från att använda det nya förfarandet. Som ett alternativ föreslår Regionkommittén att begreppet "utkast till lösningar"

byts ut. Detta är inte en lösning ur tekniskt hänseende, men skulle beskriva de ekonomiska operatörernas ansatser att genomföra kontrakten och skulle hjälpa den upphandlande myndigheten att bättre definiera sina krav i de specifikationer som ligger till grund för de påföljande förhandlingarna.

2.2.5. Regionkommittén anförde i yttrandet över grönboken att "det måste anses vara onödigt att avbryta en upphandling för att det offererade priset är högre än vad den upphandlande enheten har råd med, när en förhandling skulle kunnat innebära ett lägre pris som var acceptabelt för både köpare och säljare". Denna situation löses inte heller med den nu föreslagna lösningen.

2.2.6. Regionkommittén uppmanar kommissionen att ändra direktivet så att de upphandlande enheterna får möjlighet att använda ett förhandlat förfarande som skall kännetecknas av en stor flexibilitet och göra det möjligt att upprätthålla en bred dialog med leverantörerna före, under och efter upphandlingen. Kommissionen bör härvid ha bestämmelserna i försörjningsdirektivet som förebild.

2.3. Ramavtal

2.3.1. Regionkommittén har i sina tidigare yttranden angivit att ramavtal bör bli uttryckligen tillåtna i samtliga direktiv och det är glädjande att kommissionen föreslår reglering av ramavtal. Regionkommittén anser emellertid att föreliggande förslag till reglering inte är bra och inte ger den nödvändiga flexibiliteten.

2.3.2. I motiveringen skiljer kommissionen på "framework contracts" och "framework agreements" ⁽¹⁾. "Framework agreements" anses inte som kontrakt i direktivets mening, eftersom de inte innehåller alla nödvändiga element för att kunna läggas till grund för en leverans.

2.3.3. "Framework contracts" omfattas däremot av direktivets definition av offentliga kontrakt. I motiveringen nämns som ett exempel på sådant kontrakt avtal med beställningsseedel. I vissa medlemsstater anses inte "framework contracts" av denna typ vara bindande, i sådana fall används begreppen "framework arrangements" eller "framework agreements". Genom att i direktivet använda begreppet "framework agreement" för att beskriva vad som i grunden är ett nytt förfarande, orsakar kommissionen förvirring snarare än att skapa klarhet.

2.3.4. Kommissionens förslag rör endast "framework agreements" i den särskilda betydelse som begreppet har fått i direktivet, men enligt Regionkommitténs uppfattning framgår inte detta med tillräcklig tydlighet. Definitionen måste bli tydligare. I synnerhet bör de medlemsstater som regelbundet godkänner icke-bindande "framework contracts" (som de kallar framework agreements eller arrangements) känna till att dessa

skall behandlas på samma sätt som vilket annat offentligt avtal som helst och inte som "framework agreements" i den betydelse som begreppet har i direktivförslaget.

2.3.5. Regionkommittén lägger stor vikt vid denna fråga så att det inte senare uppstår tvivel om att de avtal som i dag betraktas som "framework contracts" inte omfattas av de nya reglerna. Detta gäller t.ex. de i flera medlemsländer använda kundvalsmodellerna, där den upphandlande myndigheten ingår avtal med flera leverantörer, och det senare är den enskilda medborgaren som själv väljer leverantör samt även de kommunala och regionala upphandlingsorganisationernas avtal.

2.3.6. Själva proceduren som skall gälla för ramavtalen är inte heller tillräckligt flexibel. Detta gäller särskilt att man skall öppna konkurrensen igen varje gång som avtalet skall utnyttjas, vilket genererar merarbete för den upphandlande enheten och motverkar avsikten med ett ramavtal. Detta gäller också kravet på minst tre leverantörer och avtalens längsta löptid. Detta förfarande må ha en funktion, men det är så olik det vanliga sättet på vilket ramavtal används i medlemsstaterna att det egentligen borde heta något annat.

2.3.7. Kommissionen förefaller att framför allt ha tänkt sig att ramavtalsbestämmelserna skall användas huvudsakligen vid upphandling av datorutrustning och liknande upphandlingar. Upphandling genom ramavtal används emellertid också vid andra typer av upphandling för att tillgodose ett individuellt behov, t.ex. ett handikapphjälpmedel, och då är den föreslagna metoden inte realistisk.

2.3.8. Om kommissionen är inriktad på att uttryckligen täcka ramavtal i det klassiska direktivet, anser Regionkommittén att den text som föreslås till försörjningsdirektivet mycket bättre beskriver det breda spektrum av olika metoder som medlemsstaterna uppfattar som ramavtal och att den ger den nödvändiga flexibiliteten.

2.4. Ändringar av tröskelvärdena

2.4.1. Kommissionen föreslår att antalet tröskelvärden minskas och att de skall anges i euro. Det är i och för sig bra att antalet tröskelvärden blir färre, men att de anges i euro får inte i praktiken innebära att något värde blir sänkt i förhållande till nuläget. Förslaget innebär emellertid en sänkning i praktiken i de flesta fall, vilket Regionkommittén inte kan acceptera.

⁽¹⁾ Här används de engelska beteckningarna, eftersom både framework agreements och framework contracts benämns ramavtal på svenska.

2.4.2. Regionkommittén har tidigare anfört att tröskelvärdena är alltför lågt satta och bör höjas. Regionkommittén vidhåller denna uppfattning och uppmanar kommissionen att ta initiativ till att omförhandla GPA på denna punkt.

2.4.3. De låga tröskelvärdena utgör ett särskilt problem vid upphandling av tjänster, där transaktionsomkostnaderna ofta är relativt höga i förhållande till kontraktetsvärde, vilket Regionkommittén tidigare har påpekat. En del av problemet med de låga tröskelvärdena skulle därför kunna lösas om man införde en bestämmelse i direktivet med innebörd att förhandlad upphandling med föregående annonsering alltid skulle vara tillåten vid mindre upphandlingar av tjänster, t.ex. för upphandlingar understigande ett värde av 400 000 euro. Detta skulle öka flexibiliteten.

2.5. Kriterier för kvalitetsurval

2.5.1. Regionkommittén ser mycket positivt på att kommissionen föreslår skärpningar vad avser brottslighet hos leverantörer. Det är Regionkommitténs uppfattning att oseriösa leverantörer inte skall få delta i offentliga upphandlingar.

2.5.2. Regionkommittén anser emellertid att kommissionen måste förtydliga vilka situationer som avses i art. 46.1 där det sägs att en marknadsaktör skall uteslutas från en upphandling om han under de senaste fem åren dömts för bestickning. I de länder där en juridisk person inte kan bli dömd för bestickning, skall då bestämmelsen omfatta samtliga anställda hos leverantören? Vad händer i så fall om en sådan anställd byter arbetsgivare eller startar ett nytt företag? Införs sanktioner, och i så fall vilka, om en marknadsaktör exempelvis har vidtagit adekvata förebyggande åtgärder i sitt företag, eller om denne med omedelbar verkan har avskedat en anställd i ledande ställning som har begått dessa brott utan marknadsaktörens kännedom? Vad händer i de fall då det endast är en bestickningsdömd leverantör som kan leverera en viss vara, eller där det skulle innebära mycket stora kostnader att byta leverantör? Regionkommittén anser att dessa frågeställningar måste analyseras ytterligare. Man måste då beakta att sådana sanktioner införs på grundval av nationella bestämmelser, eftersom EU ännu inte har någon gemensam straffrätt.

2.5.3. I ett avseende kan den nu föreslagna ordalydelsen definitivt ställa till problem för de upphandlande enheterna och för medborgarna och det är vid läkemedelsupphandlingar i de fall det rör sig om ett unikt, livsuppehållande läkemedel som inte kan tillhandahållas av någon annan leverantör. Kommissionen måste överväga en annan skrivning för dessa mycket speciella och mycket ovanliga fall.

2.5.4. Regionkommittén anser att det är mycket viktigt att de upphandlande enheterna har möjlighet att ställa krav på att

leverantörerna skall följa den nationella regleringen inom det sociala området i respektive medlemsland. En upphandlande enhet skall inte behöva acceptera leverantörer som bryter exempelvis mot regler om bekämpning av arbetslöshet, arbetsmiljö, minimilön eller barnarbete. Kraven skall framgå av anbudsinfördran och inte vara diskriminerande. Dessa viktiga aspekter är behandlade av Europeiska domstolen i det så kallade Beentjesmålet (31/87) och nu senast i mål C-225/98. Regionkommittén anser att det är viktigt att de principer som slås fast i rättspraxis också tydligt kommer till uttryck i direktiven.

2.5.5. Regionkommittén anser bestämt att upphandlande myndigheter skall kunna begära ytterligare information under kvalificeringsfasen. Myndigheter bör sålunda tillåtas söka information om till exempel ekonomiska aktörers policy angående miljöstyrning.

2.6. Kriterier för kontraktstilldelning

2.6.1. Kommissionen föreslår att tilldelningskriterierna, i det fall man inte endast går på lägsta pris, skall vara direkt förbundna med kontraktetsföremålet, vilket är nytt i förhållande till nuläget. Detta får som konsekvens att man inte kan ställa miljökrav på tillverkningsprocesser. Regionkommittén anförde i sitt yttrande över meddelandet om offentlig upphandling (punkt 3.1.2): "Regionkommittén anser att det är av avgörande betydelse att det vid offentlig upphandling inte endast är möjligt att ställa krav beträffande en produkts egenskaper (exempelvis PVC-innehåll i plast) utan att det även skall vara möjligt att ställa objektiva krav vad gäller en produkts och ett företags totala miljöbelastning, bl.a. krav beträffande produktionsprocessen". Regionkommittén slår vakt om denna uppfattning.

2.6.2. Regionkommittén ser däremot mycket positivt på att man nämner miljön som exempel på kriterier som får vägas in vid kontraktstilldelning. Även om detta inte är en ändring i sak, eftersom uppräkningsen endast är exemplifierande, är det en viktig signal och påminnelse till upphandlande enheter att man har rätt att väga in miljöegenskaper vid offentliga upphandlingar. Regionkommittén anser emellertid att ordet "miljöeffekter" skall användas i direktivtexten i stället för "miljöegenskaper" eftersom den sistnämnda formuleringen ger snävare möjligheter att ställa miljökrav än vad som är möjligt i nuläget.

2.6.3. Kommissionen föreslår också att utvärderingskriterierna skall viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt.

2.6.4. Kommissionen vill med detta få en större öppenhet i upphandlingsprocessen och säkra leverantörernas likabehandling. Regionkommittén anser inte att regeln kommer att få denna effekt. Regeln bygger på en verklighetsfrämmande föreställning om att värdet av vart och ett av kriterierna kan fastställas redan när upphandlingen påbörjas. Detta förutsätter emellertid att de upphandlande myndigheterna har fullständig information redan från början, vilket torde vara fallet endast undantagsvis.

2.6.5. Kommissionens förslag innebär att man skulle inrätta scheman där olika parametrar skulle sättas upp och att man med hjälp av viktningen sedan med matematisk exakthet skulle få fram vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt. Detta är en nästan omöjlig uppgift i praktiken, och skall det dessutom ingå "mjuka" parametrar, såsom estetisk framtoning, blir det meningslöst.

2.6.6. Direkt omöjligt torde det vara att vikta kriterierna vid de upphandlingar då man köper väldigt många olika artiklar i en och samma upphandling, t.ex. livsmedel, sjukvårdsmateriel eller läkemedel. Vid upphandling av läkemedel till den slutna vården köper ett landsting i Sverige vanligen hela sitt behov av olika läkemedel i en upphandling. Skall kriterierna viktas, behövs olika viktning för olika grupper. Kriteriet "smak" väger naturligtvis tyngre när det gäller läkemedel för små barn än vad det gör för läkemedel för vuxna. Detta innebär då att man måste dela upp upphandlingarna så att det blir samma viktning inom varje grupp, vilket kommer att leda till att det som är en stor upphandling över tröskelvärdet idag, måste delas upp i många små, där säkert många av dessa kommer att ligga under tröskelvärdet.

2.6.7. De praktiskt verksamma inköpare som har sett förslaget anser att det inte kommer att fungera i praktiken. Regionkommittén anser att regler som inte fungerar i praktiken inte skall finnas i direktiven. Det finns också en stor risk att regeln kommer att medföra ett stort antal onödiga domstolsprocesser rörande viktning.

2.6.8. De upphandlande myndigheterna bör ha möjlighet att inkludera objektiva sociala kriterier som inte är diskriminerande och som garanterar likabehandling och fri konkurrens.

2.7. Särskilda kontraktsbestämmelser

2.7.1. Kommissionen föreslår en ny regel som rör möjligheten att ställa särskilda krav på genomförandet av kontraktet, vars avsikt är att kodifiera gällande rätt på området. Formuleringen är emellertid restriktiv i förhållande till den domstolspraxis som man avser att kodifiera, eftersom den uppställer ett krav om att villkoren skall relateras till kontraktets utförande.

2.7.2. Regionkommittén anser att det är viktigt att formuleringen som rör möjligheten att ställa särskilda krav på

genomförandet inte hindrar de upphandlande myndigheternas rätt att själva bestämma vad som skall upphandlas, detta gäller t.ex. möjligheten att ställa miljökrav på produktionsprocesserna och krav på sociala hänsyn, som naturligtvis förutsätts vara icke-diskriminerande så att kraven kan uppfyllas av leverantörer från alla medlemsländer.

2.8. Den gemensamma upphandlingsordlistan (CPV)

2.8.1. Regionkommittén anser att det är en klar fördel om man endast skall använda ett system. Problemet är att den befintliga CPV-nomenklaturen skapar många problem på grund av sin heterogena struktur och mångtydighet på många områden.

2.8.2. De praktiskt verksamma upphandlarna upplever att CPV är svår att hitta i (parkeringsmätare finns t.ex. i samma grupp som medicinsk apparatur och farmaceutiska produkter), att det är svårt att veta vilket nummer som är relevant i det enskilda fallet (är ett visst implantat ett kirurgiskt eller ortopediskt implantat?) samt att vissa delar saknas i en grupp (i gruppen hälso- och sjukvårdstjänster finns tjänster för stadsrengöring medan barnhälsovård saknas). Nomenklaturens brister medför också problem för leverantörerna. De uppger att det är svårt att hitta relevanta annonser och att de begär ut upphandlingsunderlag där kodifieringen har vilselett dem att tro att upphandlingen rörde en viss vara eller tjänst, medan det i själva verket avsåg något helt annat. Dessa problem utgör också ett hinder för att elektronisk handel skall kunna bli verkligt utbredd.

2.8.3. Regionkommittén anmodar därför kommissionen att snarast förbättra CPV-nomenklaturen så att den framdeles kan utgöra ett effektivt instrument.

2.8.4. En bättre CPV skulle också kunna vara ett verktyg för kommissionen att få korrekt upphandlingsstatistik direkt genom TED och därigenom minska den administrativa bördan för de upphandlande enheterna.

2.9. Ensamrätter

2.9.1. Förslaget om ensamrätter till andra än upphandlande myndigheter i art. 55 är oklart. Formuleringen är alltför bred, eftersom det är oklart om den kan tolkas som att den omfattar de upphandlande enheternas samtliga avtal med privata leverantörer, eftersom varje avtal, utifrån en strängt logisk tolkning, kan sägas innehålla ett inslag av ensamrätt. Det bör också klargöras att bestämmelsen endast omfattar avtal som relaterar sig till själva ensamrätten.

2.10. Tidsfrister vid förhandlad upphandling

2.10.1. Kommissionen föreslår en skärpning av regleringen rörande tidsfristerna vid förhandlad upphandling genom att man föreslår en tidsfrist på 40 dagar för mottagande av anbud. I nuvarande direktiv finns ingen tidsfrist för mottagande av anbud.

2.10.2. Regionkommittén anser att förslaget skulle innebära mindre flexibilitet och att den föreslagna ändringen ej bör införas.

3. Regionkommitténs rekommendationer rörande frågor som inte behandlas i direktivförslagen

3.1. Miljöanpassad upphandling

3.1.1. Regionkommittén har i sina tidigare yttranden särskilt berört behoven av att kunna ställa miljökrav vid upphandling. Föreliggande direktivförslag är inte bra på denna punkt, då vissa av förslagen synes skärpa reglerna. Regionkommittén anser att det är av central betydelse att regionala och lokala upphandlande myndigheter skall ha rätt att själva bestämma vad man vill upphandla. Upphandlingsdirektiven skall endast säkerställa öppenheten och likabehandlingen i upphandlingsprocessen. En upphandlande enhet som t.ex. vill köpa ekologiskt odlade grönsaker eller kött som inte är hormonbehandlat skall ha rätt att göra detta och ha rätt att använda sig av relevant miljömärkning och certifieringssystem som finns på området. Dessa krav skall anges i kravspecifikationerna.

3.1.2. Då kommissionen till viss del tycks ifrågasätta denna rätt att köpa vad man vill i sitt utkast till tolkningsmeddelande angående miljöanpassad upphandling och genom skärpningen av direktivförslagen, anser Regionkommittén att det är viktigt att kommissionen tar in regler i direktiven rörande möjligheten att ställa krav på produktionsprocesserna och leveranssättet, och att kräva miljömärkning och miljöcertifiering.

3.2. Interkommunalt samarbete

3.2.1. Regionkommittén framförde både i yttrandet över grönboken och i yttrandet över meddelandet om offentlig upphandling problemen som upphandlingsdirektiven medför vid interkommunalt samarbete.

3.2.2. Regionkommittén sade i yttrandet över grönboken (punkt 2.4.3) "att det måste slås fast att upphandlingar som görs av regionala och lokala myndigheter från deras egna självständiga juridiska enheter faller utanför direktivens tillämpningsområde och skall betraktas som produktion utförd i egen regi". Kommissionen anmodades också att klargöra att

överföringen av uppgifter från exempelvis en kommun till ett mellankommunalt samarbete (t.ex. avfallsbolag) inte skall omfattas av direktiven.

3.2.3. Dessa problemställningar har också behandlats av domstolen i Teckalmålet (mål C-107/98) och i Arnhemmålet (mål C-360-96) samt av nationella instanser.

3.2.4. Regionkommittén anmodar kommissionen att klargöra dessa frågor i upphandlingsdirektiven.

3.3. Privatisering

3.3.1. Regionkommittén har också tidigare fäst kommissionens uppmärksamhet på de problem som kan uppstå vid privatisering av offentlig verksamhet och i de fall då anställda ges möjlighet att bilda egna företag som på entreprenad tar över uppgifter från lokala och regionala myndigheter.

3.3.2. Regionkommittén anser att reglerna om tjänsteupphandling inte skall försvåra dessa processer, utan att det skall vara möjligt att som en övergångslösning köpa utan ett upphandlingsförfarande under en begränsad tid, vilket innebär att konkurrensen ökar på sikt.

3.4. Definition av tjänstekontrakt samt uppdelningen i A- och B-tjänster

3.4.1. Kommissionen bör överväga att flytta över vissa tjänster från A-tjänster till B-tjänster. Vissa finansiella tjänster är exempel på tjänster som inte är lämpliga att upphandla enligt de mycket formella reglerna i kategori A, eftersom bland annat bestämmelserna om tidsfristerna gör det svårt att agera affärsmässigt.

3.4.2. Offentliga tjänstekontrakt definieras i förslaget såsom ömsesidigt förpliktande avtal mellan en eller flera tjänsteleverantörer och en upphandlande myndighet, som uteslutande eller huvudsakligen skall omfatta sådana tjänster som anges i bilaga 1. Det har visat sig att oklarhet råder beträffande vad som menas med "uteslutande eller huvudsakligen", och denna formulering bör utgå.

3.5. Kvalifikationssystem

3.5.1. Regionkommittén anmodar kommissionen att ta med bestämmelser rörande kvalifikationssystem i det klassiska direktivet, som motsvarar dem i försörjningsdirektivet. Sådana bestämmelser används i flera medlemsstater och deras tillämpning begränsas nu strikt av upphandlingsdirektivet. Regionkommittén ser ingen nytta med ett system för tjänster som

anses förenligt med gemenskapslagstiftningen, så länge andra upphandlande myndigheter hindras från att använda dem.

3.6. Lokala och regionala myndigheters representation

3.6.1. Regionkommittén vill ånyo fästa kommissionens uppmärksamhet på det faktum att, trots att lokala och regionala myndigheter har en central roll vid tillämpning av

upphandlingsreglerna, de endast i mycket begränsad omfattning är representerade i de organ som kommissionen fortlöpande rådfrågar.

3.6.2. Regionkommittén anmodar därför kommissionen att säkerställa att det finns representanter från den lokala och regionala nivån i dessa organ, vilket medför att kommissionen på ett bättre sätt kan ta till vara erfarenheterna från de lokala och regionala upphandlande enheterna.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om:

- **"Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001", och**
- **"Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens stödåtgärder inom sysselsättningsområdet"**

(2001/C 144/09)

BAKGRUND

Förslag till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 2001 KOM(2000) 548 slutlig — 2000/0225 (CNS) och Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens stödåtgärder inom sysselsättningsområdet KOM(2000) 459 slutlig — 2000/0195 (COD).

Rådets beslut av den 28 september 2000 att i enlighet med artiklarna 128 och 129 samt artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga.

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att utarbeta ett yttrande i denna fråga och att ge utskott 6 (sysselsättning, ekonomisk politik, inre marknaden, industri, småföretag) i uppdrag att svara för det förberedande arbetet.

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen: Riktlinjer omsätts i praktisk handling: De nationella handlingsplanerna för sysselsättning" och "Meddelande från kommissionen — Förslag till riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik 1999" som antogs av kommittén den 19 november 1998 (CdR 279/98 fin)⁽¹⁾.

Regionkommitténs yttrande om "Kommande riktlinjer för gemenskapens ekonomiska politik" som antogs av kommittén den 19 november 1998 (CdR 110/98 fin)⁽²⁾.

Regionkommitténs yttrande om "De territoriella sysselsättningspakternas innehåll och deras inverkan på strukturpolitiken" som antogs av kommittén den 3 juni 1999 (CdR 91/99 fin)⁽³⁾.

Regionkommitténs yttrande om "Rapporten från arbetsgruppen för enklare företagsvillkor (BEST-gruppen)" och "Kommissionens meddelande: Att främja företagarganda och konkurrenskraft — Kommissionens svar på rapporten från BEST och dess rekommendationer" som antogs av kommittén den 3 juni 1999 (CdR 387/98 fin)⁽⁴⁾.

Regionkommitténs resolution om "En europeisk sysselsättningspakt" som antogs av kommittén den 2 juni 1999 (CdR 156/99 fin)⁽⁵⁾.

Regionkommitténs yttrande om "Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: De europeiska företagens konkurrenskraft i samband med globaliseringen — stimulansåtgärder" som antogs av kommittén den 18 november 1999 (CdR 134/99 fin)⁽⁶⁾.

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik år 2000" som antogs av kommittén den 18 november 1999 (CdR 360/99 fin)⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 59.

⁽²⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 63.

⁽³⁾ EGT C 293, 13.10.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 293, 13.10.1999, s. 48.

⁽⁵⁾ EGT C 293, 13.10.1999, s. 70.

⁽⁶⁾ EGT C 57, 29.2.2000, s. 23.

⁽⁷⁾ EGT C 57, 29.2.2000, s. 17.

Regionkommitténs resolution om "Genomförandet av den europeiska sysselsättningsstrategin" som antogs av kommittén den 12 april 2000 (CdR 461/99 fin)⁽¹⁾.

Presidiets beslut av den 26 oktober 2000 att utse Kenneth Bodfish till huvudföredragande med uppdrag att utarbeta ett yttrande i denna fråga, i enlighet med artikel 40.2 i Regionkommitténs arbetsordning.

Det utkast till yttrande (CdR 310/2000 rév. 1) som huvudföredraganden Kenneth Bodfish (UK-PSE) utarbetat.

Den europeiska sysselsättningsstrategin har nu tillämpats i två och ett halvt av de fem år som utgör den första perioden, ett utmärkt tillfälle att se över aktiviteter inom ramen för sysselsättningsstrategin och dess effekter.

Den halvtidsgranskning som Sysselsättningskommittén har utfört visar att Luxemburgprocessen och strategins struktur med fyra pelare har fungerat väl när det gäller att genomföra konkreta politiska åtgärder och att minska arbetslösheten.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december) följande yttrande.

1. Kommitténs allmänna synpunkter

1.1. Regionkommittén anser att resultaten från halvtidsgranskningen är uppmuntrande och föreslår att man nu börjar planera för en mer detaljerad utvärdering för år 2004.

1.2. Kommittén ställer sig positiv till att antalet sysselsättningsriktlinjer har reducerats från 22 år 2000 till 19 år 2001 samt att övergripande mål har införts.

1.3. Kommittén beaktar även förslaget att införa sysselsättningsfrämjande åtgärder på EU-nivå. Man bör dock närmare undersöka andra aspekter. Åtgärder på EU-nivå måste vidtas med beaktande av subsidiaritetsprincipen samt att arbetsmarknadspolitiken är en nationell angelägenhet.

2. Kommitténs synpunkter och rekommendationer beträffande de övergripande målen — att skapa förutsättningar för full sysselsättning i ett kunskapsbaserat samhälle

2.1. Kommittén delar helt kommissionens uppfattning att det krävs starkt ledarskap, engagemang och samordnade insatser på lokal, regional, nationell och överstatlig nivå för att de nuvarande gynnsamma ekonomiska utsikterna skall förbli oförändrade.

2.2. Det är emellertid av största betydelse att det på medlemsstatsnivå även finns vertikala och övergripande

bestämmelser för att säkerställa att de politiskt ansvariga och de organisationer som ansvarar för genomförandet av politiken redan från början deltar fullt ut i utformningen av sysselsättningspolitiken.

2.3. Livslångt lärande är ett nyckelinstrument i kampen mot social utslagning eftersom det bidrar till att alla sektorer i samhället uppnår den kompetens som är nödvändig för att hävda sig på arbetsmarknaden. I detta hänseende delar kommittén kommissionens uppfattning att strategier för livslångt lärande är en förutsättning för att man skall kunna komma till rätta med det växande problemet med kompetensbrist och flaskhalsar som har uppstått i ett antal medlemsstater.

2.4. Strategier för livslångt lärande måste emellertid utgöra ett lämpligt ramverk för att man skall kunna ta hänsyn till lokala och regionala ekonomiska skillnader. Av alla strategier måste tydligt framgå hur man planerar att komma till rätta med kompetensbristen inom informations- och kommunikationssektorn.

2.5. I sitt meddelande om strategier för arbetstillfällen i informationssamhället⁽²⁾ hävdar kommissionen att efterfrågan på högt kvalificerade arbetstagare inom denna nya sektor förmodligen kommer att öka och färsk rapporter visar att kompetensbrist håller på att uppstå just på detta område. Kommittén anser att det är viktigt att ta itu med denna fråga och ge informations- och kommunikationssektorn fullt stöd för att på så sätt främja nyckelinlagen i riktlinjerna för 2001, i synnerhet riktlinjerna 4–6.

⁽¹⁾ EGT C 226, 8.8.2000, s. 43.

⁽²⁾ KOM(2000) 48 slutlig.

2.6. Kommittén instämmer i att de nationella regeringarna och regionala och lokala myndigheterna bör inleda ett ömsesidigt samarbete med arbetsmarknadens parter. Kommittén ser positivt på att arbetsmarknadens parter uppmanas att spela en mer framträdande roll när det gäller att definiera, genomföra och utvärdera sysselsättningsriktlinjerna, som ligger under deras ansvar, med särskild tonvikt på moderniseringen av arbetsorganisationen, livslångt lärande och ökad sysselsättning, särskilt bland kvinnor.

2.7. De lokala och regionala myndigheternas roll och behörighet framgår tydligt i kommitténs yttrande om sysselsättningsriktlinjerna för år 2000, men kommittén vill än en gång betona den roll de lokala myndigheterna spelar när det gäller att samla nyckelorganisationer på lokal och regional nivå. Att de nationella handlingsplanerna genomförs på lokal och regional nivå underlättar för de lokala och regionala myndigheterna när det gäller att koppla samman nyckelaktörer med sakkunskap på olika områden, vilket i sin tur säkerställer att kravet på en kombination av olika politikområden uppfylls. Det är dessutom av avgörande betydelse att de lokala och regionala myndigheterna tilldelas en aktiv roll i utformningen och genomförandet av de nationella handlingsplanerna för sysselsättningen med tanke på den omfattande medfinansiering dessa instanser ställer upp med.

2.8. Därför välkomnar kommittén pågående undersökningar om hur aktörer på lokal och regional nivå möjligen påverkar sysselsättningen. Kampanjen "Agera lokalt för sysselsättningen" har främjat debatten mellan nyckelaktörer på lokal nivå, däribland icke-statliga organisationer, näringslivet, arbetsmarknadens parter och de lokala myndigheterna.

2.9. Kommittén menar att den europeiska sysselsättningsstrategins lokala dimension är viktig när det gäller att genomföra de nationella handlingsplanerna samt att det krävs fortsatta undersökningar.

3. Kommitténs synpunkter och rekommendationer beträffande sysselsättningsriktlinjerna för år 2001

3.1. Regionkommittén ställer sig positiv till att antalet sysselsättningsriktlinjer har reducerats från 22 till 19. Rent allmänt är riktlinjerna mycket tydligare och de innehåller nyckelkomponenterna från toppmötet i Lissabon.

3.2. De lokala myndigheternas roll framgår tydligt av riktlinje 12. Regionkommittén anser dock att det finns andra frågor som direkt kan komma att falla inom de lokala myndigheternas ansvarsområde och att denna aspekt inte bör gå förlorad i de andra riktlinjerna. Följaktligen vill Regionkommittén framföra följande rekommendationer:

3.3. Riktlinje 4: Kommittén stöder kravet att medlemsstaterna skall se till att utbildningssystemen ger vissa grundläggande, ständigt uppdaterade kunskaper, men vill betona att ett nära samarbete med företag är nödvändigt för att säkerställa att kunskaperna verkligen är relevanta även för arbetsgivaren.

3.4. Riktlinje 7: Arbetsmarknadsparternas roll varierar från en medlemsstat till en annan, därför bör medlemsstaterna samarbeta med alla berörda parter, således även med lokala och regionala myndigheter och företag, för att förhindra att flaskhalsar uppstår. Det är dessutom viktigt att de nationella myndigheterna i samarbete med de nyckelsektorer som lider av kompetensbrist utformar strategier för att komma till rätta med problemet. Regionkommittén föreslår därför följande formulering:

"Medlemsstaterna skall, i tillämpliga fall tillsammans med arbetsmarknadens parter, företag och lokala och regionala myndigheter, öka ansträngningarna för att identifiera och förhindra nya flaskhalsar, särskilt genom följande:"

3.5. Riktlinje 12: Kommittén välkomnar att de lokala och regionala myndigheterna uppmuntras att utveckla sysselsättningsstrategier. Kommittén skulle dock gärna se att dessa strategier bygger vidare på nuvarande verksamhet inom de lokala och regionala myndigheterna snarare än ny verksamhet som ålagts dessa myndigheter av de nationella myndigheterna. Det är viktigt att de nationella handlingsplanerna för sysselsättningen även omfattar de åtgärder som de lokala och regionala myndigheterna vidtar på området, eftersom det inte enbart är de nationella myndigheternas prioriteringar som skall presenteras. Regionkommittén föreslår därför att texten ändras enligt följande:

"Uppmuntra lokala och regionala myndigheter att utveckla sysselsättningsstrategier på basis av befintliga lokala och regionala strategier så att man till fullo kan utnyttja de möjligheter som erbjuds genom att arbetstillfällen skapas på lokal nivå."

4. Kommitténs synpunkter och rekommendationer beträffande gemenskapens stödatgärder inom sysselsättningsområdet

4.1. ReK anser det vara nödvändigt att underlätta närmare samarbete mellan medlemsstater på sysselsättningsområdet och utbyte av metoder.

4.2. Kommittén anser att rådets beslut 98/171/EG av den 23 februari 1998 om gemenskapsverksamhet för analys, forskning och samarbete på sysselsättnings- och arbetsmarknadsområdet har fungerat väl som bas för ett framgångsrikt samarbete i sysselsättningspolitiska frågor.

4.3. ReK föreslår att denna process bör bygga på den analys som för närvarande utförs inom ramen för den årliga gemensamma rapporten om sysselsättning och att återkommande frågor bör ingå i den särskilda utvärdering som genomförs årligen.

4.4. Kommittén föreslår att den kvalitativa och kvantitativa utvärderingen främst bör inriktas på följande områden:

- Hur den nationella regeringen utformar och genomför sysselsättningspolitiken.
- Bedöma nyckelsektorernas deltagande i utformningen och genomförandet av de nationella handlingsplanerna.
- Bedöma de lokala och regionala myndigheternas insatser inom ramen för sysselsättningsriktlinjerna som helhet och med hänsyn till varje enskild riktlinje.
- Bedöma i vilken utsträckning arbetsmarknadens parter involverats i arbetet med att definiera och tillämpa sysselsättningsriktlinjerna, som främst ligger under deras ansvar.

- Bedöma i vilken utsträckning de berörda parterna har deltagit i genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna på lokal, regional och nationell nivå.
- Bedöma möjligheterna till rörlighet mellan regionerna och arbetsmarknadssamarbete över gränserna samt utvärdera den successiva elimineringen av rörlighetshinder.

4.5. Regionkommittén anser att det är oroväckande att de sysselsättningsfrämjande åtgärderna endast kommer att omfatta transnationella åtgärder med en "betydande överföringspotential". ReK har framhållit att sysselsättningsriktlinjerna inte får utgöra ett hinder för de medlemsstater som önskar utveckla nya och innovativa sätt att hantera sysselsättningsfrågor.

4.6. Enligt ReK bör man inte enbart ta hänsyn till välfungerande metoder med en betydande överföringspotential, utan man måste även beakta de institutionella förfaranden och de förfaranden för utformning av politik som gäller i medlemsstaterna.

4.7. Därför anser ReK att gemenskapens stödåtgärder inom sysselsättningsområdet bör grunda sig på ett kombinerat angreppssätt som omfattar

- a) en bedömning av åtgärder i den enskilda medlemsstaten,
- b) en jämförande analys av medlemsstaternas gemensamma åtgärder som kan ingå i Sysselsättningskommitténs och rådets överväganden.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen: eLearning — Att planera morgondagens utbildning"

(2001/C 144/10)

BAKGRUND

"Meddelande från kommissionen: eLearning — Att planera morgondagens utbildning" (KOM(2000) 318 slutlig).

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget utarbeta ett yttrande om "eLearning — Att planera morgondagens utbildning" och ge utskott 7 (utbildning, yrkesutbildning, kultur, ungdomsfrågor, idrott, medborgarliga rättigheter) i uppdrag att bereda ärendet.

Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet "Att bana väg för framtidens utbildning: att främja innovation med hjälp av ny teknik" (KOM(2000) 23 slutlig).

Regionkommitténs yttrande om de nya programmen Sokrates, Leonardo och Ungdom för Europa (CdR 226/98 fin⁽¹⁾).

Slutsatserna från det seminarium om "Livslångt lärande och tillgång till ny teknik" som utskott 7 anordnade i samarbete med den autonoma regionen Madeira.

Det utkast till yttrande som utskott 7 antog den 3 oktober 2000 (CdR 314/2000) (föredragande: José Vieira De Carvalho P-PPE).

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 14 december) enhälligt följande yttrande.

1. Regionkommitténs synpunkter

allmänhet och inser att anpassningen av samhället till nya och föränderliga krav är en omvandling som inte bara medför strukturella och industriella reformer utan även kulturella och sociala förändringar.

1.1. Regionkommittén ställer sig mycket positiv till kommissionens förslag om initiativet eLearning som ett instrument för att engagera berörda parter i syfte att påskynda reformen av utbildningssystemen och tillmötesgå det nya kunskapssamhällets behov.

1.2. Regionkommittén håller med om det som sades vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 om hur viktigt det är att försäkra sig om att EU inte förlorar mark i den internationella kunskapsbaserade ekonomin och har kapacitet att följa med i den nya teknikens utveckling, eftersom denna har avgörande betydelse för att främja sysselsättning, konkurrenskraft och tillväxt i Europa.

1.3. Regionkommittén är medveten om att den snabba tekniska utvecklingen har haft stor effekt på ekonomin i

1.4. Regionkommittén menar att skapandet av ett kunskapssamhälle grundat på social sammanhållning kan bidra till att klara av dessa nya utmaningar. Ur den synvinkeln är allmän och yrkesinriktad utbildning som grundläggande verktyg för att integrera digital teknik och tillvarata hela dess potential en avgörande förutsättning för att EU skall kunna ta vara på den digitala teknikens möjligheter och förbereda medborgarna för den digitala eran.

1.5. Det gläder Regionkommittén att initiativet eLearning har som mål att främja ett fastare samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn, mellan aktörerna inom allmän och yrkesinriktad utbildning samt kultur och innehållsindustrin, samt att ägna särskild uppmärksamhet åt samarbetet mellan aktörerna i samhället och näringslivet vid genomförandet av de fyra handlingslinjerna. Dessa fyra linjer rör infrastruktur, yrkesutbildning, innehåll och tjänster samt sammankoppling i nätverk.

⁽¹⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 77.

1.6. Regionkommittén uppskattar att initiativet eLearning innehåller förslag om att koncentrera medlen i EU:s program och instrument till några strategiska insatser och tillföra en europeisk dimension och ett mervärde till initiativ som tas på lokal, regional eller nationell nivå.

1.7. Det gläder ReK att initiativet har som mål att antalet multimediatatorer i skolorna i Europeiska unionen bör uppgå till 1 dator för mellan 5 och 15 användare före år 2004. Det är ett ambitiöst mål som EU bör bidra till att uppnå med tanke på att antalet datorer i dag varierar kraftigt — från 1 dator per 25 elever till 1 dator per 400 elever.

1.8. ReK menar att skolorna har ett mycket stort ansvar för att utbilda eleverna i hur man använder de nya verktygen för information och kommunikation.

1.9. På världsmarknaden kommer nästan 80 % av online-resurserna från USA, och ReK håller med om att det är viktigt att minska Europas tekniska eftersläpning både när det gäller utrustning och programvara.

1.10. Regionkommittén ser också allvarligt på skillnaderna inom EU, där södra Europa uppvisar en betydande eftersläpning och mellersta Europa har hunnit hälften så långt som USA.

1.11. Dagens takt på nio månader för att förnya utbudet inom informationstekniken utgör en drivkraft bakom informationssamhällets utveckling men innebär samtidigt mycket stora utgifter.

1.12. ReK ser positivt på kommissionens initiativ för att skapa medvetenhet om att skolorna behöver utrustning, t.ex. Netd@ys.

1.13. Regionkommittén är medveten om att lärarna har en avgörande betydelse för skapandet av kunskapssamhället. Man får inte glömma hur viktig den lärarledda undervisningen är — den nya tekniken fungerar som ett viktigt pedagogiskt verktyg.

1.14. ReK vill betona hur viktigt det är med fortbildning, i synnerhet eftersom tekniska kunskaper har en begränsad livslängd och därför kontinuerligt bör förnyas. Därför bör lärarna kunna använda informationstekniken i undervisningen. Man måste emellertid vara medveten om att genomsnittsåldern i lärarkåren blir allt högre. Större delen av lärarna i dag är över

45 år, och detta kan innebära ett visst motstånd. En annan sida av saken är att det är svårt att locka personer med goda kunskaper i informationsteknik till läraryrket.

1.15. ReK uppskattar att man i initiativet eLearning kommer att lägga vikt vid de innovativa utbildningsmodellerna, där den nya tekniken gör det möjligt att införa nya typer av relationer mellan elever och lärare.

1.16. ReK anser att det är viktigt att det på nätet tillhandahålls tjänster som har hög kvalitet, är heltäckande och utvecklas, samt inbegriper utbildning, underhåll och stöd.

1.17. ReK inser att öppna och ämnesövergripande undervisningsmetoder har visat sig vara mycket effektiva, och dessa skulle därför kunna ge inspiration till undervisningen i andra ämnen om man utgår från de bästa undervisningsmetoderna. Detta gäller särskilt språkundervisningen.

1.18. ReK stöder att man utgår från skolornas nätverk för att inrätta lokala utbildningscentrum eller centrum för förvärvande av mångsidiga kunskaper som är öppna för alla.

1.19. ReK stöder förslaget om att inrätta en webbplats för eLearning på Internet för att främja erfarenhetsutbyte.

1.20. De stora kostnaderna kommer att vara ett av de största hindren för att uppnå initiativets mål. ReK tror att samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn kan bidra till att klara denna ansträngning. I det sammanhanget kan de lokala och regionala myndigheterna få en viktig roll när det gäller att få fram stöd från den privata sektorn.

1.21. Regionkommittén ställer sig mycket positiv till en medfinansiering från EU i form av stöd genom strukturfonderna till berättigade regioner, samt bidrag ur EU-programmen och från gemenskapens finansieringsorgan.

1.22. ReK är medveten om att det finns stora skillnader inom Europa, särskilt i fråga om infrastruktur, och detta ökar klyftorna mellan olika regioner. ReK ser positivt på stöd från strukturfonderna, särskilt för att förse skolor med utrustning och inrätta lokala centrum för förvärvande av mångsidiga kunskaper som är öppna för alla. Det är viktigt att stödet kompletteras redan befintligt stöd och att det således inte för med sig att man ersätter vissa mål med andra i de områden som berörs.

1.23. Kommittén anser att alla skolor skall kunna dra fördel av informationssamhället, framför allt skolor i periferia, isolerade och glesbefolkade områden och i områden med sociala problem. Kommittén menar att man måste bygga upp omfattande mekanismer för utbildning och enskilt stöd via skolor och samhällsbaserade projekt med föräldradeltagande. Utan att vilja förringa insatser på andra myndighetsnivåer anser ReK att det är de lokala och regionala myndigheterna som har bäst förutsättningar att säkerställa allmän täckning och motverka social utslagning.

1.24. ReK anser att man vid användningen av den nya tekniken i undervisningen bör ta hänsyn till de minst gynnade på alla nivåer och ägna särskild uppmärksamhet åt behoven hos barn med läs- och skrivsvårigheter eller handikapp. Man bör försöka minska den sociala klyftan mellan dem som har tillgång till den nya tekniken och dem som inte har tillgång till denna.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1. Kommittén vill även här betona att strukturomvandlingen inom teknik, ekonomi och samhälle samt den anpassningsförmåga som därmed krävs, inte utgör skäl för att ge gemenskapen ökade befogenheter på utbildningsområdet. Inte heller när man ser till utbildningens sidoeffekter på andra politikområden (t.ex. i fråga om finans-, sysselsättnings- eller socialpolitik) är det motiverat att gemenskapen utvidgar de mål och befogenheter på området för grund- och yrkesutbildning som i dag fastställs i artiklarna 149 och 150 i EG-fördraget.

2.1.1. ReK vill betona att man bör satsa på lärarutbildning och fortbildning där informationsteknik integreras i undervisningsmetoderna. Därför rekommenderar kommittén att man påskyndar investeringarna i sådan utbildning. EU-program för allmän utbildning och yrkesutbildning som Sokrates och Leonardo da Vinci kan utgöra ett värdefullt bidrag till detta.

2.1.2. ReK anser att kommissionen måste vidta konkreta åtgärder för att säkerställa att de som deltar i sådana program får tillgång till informationstekniken och att utbildningscentrum kan finansiera nätanslutning och underhåll. Man bör också undersöka möjligheten att ge dessa utbildningscentrum gratis tillgång till informationstekniken.

2.2. Regionkommittén är medveten om att den europeiska multimedieindustrin med inriktning på utbildning i dag är underdimensionerad medan man i USA redan har kommit

långt och startar nya kommersiella företag i samarbete med de mest välrenommerade universiteten. Med tanke på att större delen av innehållet på Internet kommer från USA rekommenderar ReK att man utvecklar Europas multimedieinnehåll och datortjänster. För att uppnå detta måste kommissionen ange vilka insatser som krävs för att uppdatera utrustningen och öka överföringshastigheten (bredband).

2.3. ReK rekommenderar kommissionen att inom ramen för gemenskapsprogrammen stödja produktion och distribution av högkvalitativa programvaror för utbildning.

2.4. ReK anser att både lärare, elever, föräldrar, industrin och arbetsmarknadens parter bör delta i utvecklingen av tjänster och program samt stödstrukturer.

2.5. Regionkommittén rekommenderar att man, utan att göra avkall på den pågående integrationsprocessen i EU, respekterar den språkliga och kulturella mångfalden när man utvecklar multimedieinnehåll.

2.6. Under de senaste året har man byggt upp ett alleuropeiskt nätverk av skolor som har kontakt via Internet. I dag deltar över 500 skolor i detta nätverk, som ger möjlighet till ett virtuellt forum för utbyte av information om innehåll och nya pedagogiska erfarenheter inom ramen för EUN-nätverket. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts uppskattar ReK detta initiativ och rekommenderar att det utökas till att omfatta så många skolor som möjligt.

2.7. Det blir allt viktigare för lärarna att lätt kunna få tillgång till strukturerade tjänster i fråga om utbyte och stöd samt till pedagogiskt multimedieinnehåll. ReK anser att det är mycket viktigt att dels utforma program för att främja IT-utbildning för lärare, dels utveckla tjänster för att underlätta utbyte på olika nivåer via Internet och därigenom främja innovativa utbildningsmetoder. Man bör också främja pedagogikutbildning för IT-specialister, som därmed aktivt kan fungera antingen som stöd för andra lärare, eller som experter med uppgift att utveckla undervisningsmaterial för Internet, programvaror osv. Det är också oerhört viktigt att man inom hela EU samarbetar för att sprida de bästa metoderna.

2.8. ReK rekommenderar att samtliga skolor för allmän utbildning och yrkesutbildning knyts till nätverket och att man även samarbetar med forskningsinstitut, företag och offentliga inrättningar som bibliotek, lokala informationskontor och museer. På så sätt skulle man främja allmän tillgång till utbildning.

2.9. Regionkommittén rekommenderar att man inhämtar relevant information om de mål som uppnåtts, både för att följa utvecklingen när det gäller användning och spridning av informationstekniken inom utbildningen och för att möjliggöra utvärderingar av hur väl man lyckas uppfylla de mål som kommissionen satt upp för initiativet eLearning.

2.10. Med tanke på den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna spelar för allmän och yrkesinriktad utbildning anser ReK att dessa måste delta för att göra verklighet av initiativets mål.

Bryssel den 14 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till rådets beslut om antagande av ett flerårigt gemenskapsprogram för stimulans av utvecklingen och utnyttjandet av europeiskt digitalt innehåll i de globala näten samt för främjande av den språkliga mångfalden i informationssamhället"

(2001/C 144/11)

BAKGRUND

"Kommissionens förslag till rådets beslut om antagande av ett flerårigt gemenskapsprogram för stimulans av utvecklingen och utnyttjandet av europeiskt digitalt innehåll i de globala näten samt för främjande av den språkliga mångfalden i informationssamhället" (KOM(2000) 323 slutlig — 2000/0128 CNS).

Kommissionens beslut av den 12 juli 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget begära kommitténs yttrande.

Beslut av Regionkommitténs ordförande den 3 augusti 2000 att ge utskott 7 i uppdrag att bereda ärendet.

Regionkommitténs yttrande om "Information från den offentliga sektorn: En värdefull resurs för Europa – Grönbok om information från den offentliga sektorn i informationssamhället" (KOM(1998) 585 slutlig) (CdR 190/99 fin⁽¹⁾).

Regionkommitténs yttrande om "Info 2000" (KOM(1995) 149 slutlig) (CdR 22/96⁽²⁾).

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen om det flerspråkiga informationssamhället" och "Förslag till rådets beslut om antagande av ett flerårigt program för att främja den språkliga mångfalden inom gemenskapen i informationssamhället" (KOM(1995) 486 slutlig) (CdR 220/96 fin⁽³⁾).

Det utkast till yttrande (CdR 316/2000) som antogs av utskott 7 den 3 oktober 2000 (föredragande: Aldo Iskra (S-PPE)).

Vid den 36:e plenarsessionen den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 14 december) antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande.

1. Regionkommitténs kommentarer till förslaget till beslut

medborgaren som för samhället i stort. Förslaget intensifierar ansträngningarna att stimulera nya grupper i samhället att utnyttja Internet.

1.1. Regionkommittén välkomnar kommissionens fortsatta koncentration på de möjligheter till personlig och samhällelig utveckling som Internetrevolutionen erbjuder.

1.2. Regionkommittén anser att med förslaget om ett flerårigt gemenskapsprogram för stimulans av utvecklingen och utnyttjandet av europeiskt digitalt innehåll i de globala näten samt för främjande av den språkliga mångfalden i informationssamhället kan behovet av innehållsbaserade produkter och tjänster bättre tillgodoses för såväl den enskilde

1.3. Regionkommittén anser att den språkliga och kulturella anpassningen av information och transaktioner är viktig ur ekonomisk synpunkt, men även av sysselsättningsskäl. Genom språklig mångfald på Internet kommer stora delar av Europas allmänhet att ges ökad tillgång till de hjälpmedel informations-samhället erbjuder. Den ökade tillgängligheten minskar kostnaderna för såväl producent som konsument samtidigt som förutsättningar för entreprenörskap och nya arbetstillfällen öppnas.

1.4. Regionkommittén understryker att en stor del av Europas befolkning har hamnat utanför Internetrevolutionen.

⁽¹⁾ EGT C 57, 29.2.2000, s. 11.

⁽²⁾ EGT C 129, 2.5.1996, s. 39.

⁽³⁾ EGT C 337, 11.11.1996, s. 45.

Förutom bristande språkkunskaper finns det flera andra anledningar till denna segregation, exempelvis avsaknad av datorutrustning, låg grundutbildning, utvecklat förhållande till teknik, psykiska, fysiska och sociala handikapp. Användandet av Internet är i hög grad generationsbundet, ett förhållande som måste beaktas. Vissa generationer riskerar att inte alls omfattas av de möjligheter som Internetsamhället erbjuder. Förändringstakten inom Internetområdet är mycket hög och skillnaden bland brukarna kan komma att öka dramatiskt.

1.5. Regionkommittén anser att man måste bemöta den nya tidens utmaningar genom att tillhandahålla nya plattformar och verktyg. Nätverk måste utvecklas där lokala och regionala myndigheter verkar i samspel med entreprenörer, föreningsliv och enskilda medborgare. Tillgängligheten till Internet måste öka genom att fler får tillgång till datorutrustning men även med hjälp av användarstöd. Ett bejakande av den språkliga mångfalden gör det lättare för många som i dag känner sig främmande inför Internetvärlden. Att kunna få hjälp av kunnig personal inom offentlig sektor och av aktörer bland entreprenörer och föreningsliv är också det viktiga resurser.

1.6. Regionkommittén anser att lokala och regionala myndigheters engagemang är avgörande för att nå framgång i arbetet med att öka kontaktytorna mellan aktörer inom den offentliga sektorn och Internetentreprenörerna. Arbetet måste präglas av horisontella och icke-hierarkiska verksamhetsmodeller. Att arbeta öppet och flexibelt är viktigt också för att stimulera nya målgrupper till att använda Internet.

1.7. ReK anser att man vid granskningen av frågan om information från den offentliga sektorn först måste undersöka vilken sorts information konsumenten/medborgaren behöver.

1.8. Regionkommittén anser att åtgärder inom Internetområdet som ökar tillgängligheten, höjer kompetensen och fördjupar kunskaperna hos den enskilde medborgaren även stimulerar till samhällelig dialog och därmed också stärker demokratin.

2. Regionkommitténs rekommendationer i samband med förslaget till beslut

Att stimulera utnyttjandet av information från den offentliga sektorn

2.1. ReK konstaterar att nya tekniska lösningar förenklar insamling, lagring, bearbetning och sökning av information.

Användarvänlig och lättillgänglig administrativ, rättslig, ekonomisk eller annan offentlig information gör det möjligt för de ekonomiska aktörerna att fatta väl underbyggda beslut.

2.2. I sitt yttrande om Info 2000 betonade ReK att effektivt och kreativt utnyttjande av multimediateknologin i den offentliga sektorns kommunikation med medborgare och företag kan bidra till att förbättra små företags konkurrenskraft på nationella och internationella marknader. Detta kan också förbättra medborgarnas tillgång till information från den offentliga sektorn, vilket är en viktig del när det gäller att främja deltagandet i det civila samhället, något som även fortsättningsvis bör stå i centrum.

2.3. Regionkommittén vill stimulera till skapandet av lokala och regionala styrgrupper bestående av lokala entreprenörer, tekniker, konstnärer och pedagoger – "spjutspetsar" som arbetar lokalt och regionalt och som efter kartläggning av lokala och regionala aktörer inom Internetområdet sammanför människor med idéer, med språkliga kunskaper och med entreprenörförmåga. Dialogen med finansörer är essentiell och behöver därför inledas tidigt.

2.4. Regionkommittén stöder kommissionens förslag att de försök som inletts inom ramen för programmet Info 2000 skall påskyndas och utvidgas. De kommer att tjäna som exempel på bästa arbetsmetod och bör helst genomföras i samarbete med lokala och regionala myndigheter.

2.5. Regionkommittén vill fästa uppmärksamheten på några europeiska "pilotfall" och satsa resurser i skapandet av prototyper som kan fungera dels som informationscentra och dels som inspiratörer av liknande processer. En sådan urvalsprocess förutsätter en uttömmande kartläggning som effektivt kan visa mätbara resultat och statistiskt belagda effekter.

2.6. Regionkommittén rekommenderar stöd till upprättandet av europeiska databaser. ReK konstaterar att avsaknaden av fullständiga databaser för EU som helhet utgör ett av hindren för det kommersiella utnyttjandet av innehålls möjligheter.

2.7. ReK välkomnar förslaget att satsa på språktekniska lösningar bland medlemsstaternas offentliga förvaltningar. Det gäller i synnerhet tillämpningar på lokal och regional nivå.

2.8. ReK understryker att den personliga integriteten är ytterst viktig och måste så förbli, med hänsyn till den typ av information som lokala och regionala myndigheter samlar in. Noggranna överväganden krävs inför varje åtgärd som syftar till att öka tillgången till information från den offentliga sektorn, i synnerhet när lokala och regionala myndigheter är inblandade.

2.9. Regionkommittén understryker betydelsen av att offentliga förvaltningar lägger ut informationsmaterial på nätet och anpassar anmälnings- och betalningsärenden till rutiner på nätet.

2.10. Regionkommittén understryker vikten av att öka de funktionshinderades tillgång till Internet.

2.11. ReK betonar att principen om en ökad allmän tillgång inte bör leda till överdrivna administrativa eller ekonomiska bördor för lokala och regionala myndigheter.

2.12. ReK framhåller dock behovet av öppenhet liksom vikten av att informationen är kostnadsfri i största möjliga utsträckning. Tillgången på information är avgörande för byggandet av informationssamhället. Den offentliga sektorns — och särskilt bibliotekens — roll bör följaktligen tas i beaktande.

2.13. Det finns en stor mängd insamlad information i museer, bibliotek, patent- och registreringsorgan, utbildningsinstitutioner, historiska arkiv samt arkitektoniska och industriella objekt. Många av dessa samlingar är fortfarande i analog form men de överförs gradvis till digital form. Info 2000-programmet syftar till att göra dessa digitala samlingar tillgängliga så att de kan utnyttjas av den privata sektorn. Regionkommittén ställer sig bakom detta mål men anser att samlingarnas kommersiella utnyttjande likaväl skulle kunna förverkligas inom den offentliga sektorn som inom den privata. ReK påpekar dock vikten av att inte äventyra de offentliga myndigheternas roll att kostnadsfritt sprida information.

Att öka den språkliga och kulturella anpassningen

2.14. Regionkommittén anser i likhet med kommissionen att språkskillnaderna sänker tillväxttakten och kan hämma den allmänna utvecklingen för de europeiska företag som sysslar med digitalt innehåll. Ett ändamålsenligt stöd med avseende på tillgång till och utbyte av flerspråkig och tvärkulturell informationstillgång och informationsutväxling är en viktig faktor för utvecklingen av en europeisk massmarknad för produkter och tjänster på informationsområdet. Regionkommittén anser att Europeiska kommissionen bör erkänna de regionala och lokala myndigheternas roll när det gäller att främja flerspråkig tillgång.

2.15. ReK är mycket mån om att den europeiska integrationsprocessen skall respektera och bevara den kulturella mångfald som medborgarnas känsla av kulturell identitet baseras på. ReK anser att de regionala och lokala myndigheternas avgörande roll när det gäller att forma och stödja den rika kulturella variationen inom EU bör lyftas fram.

2.16. ReK menar att man genom att stödja språklig anpassning av digitala produkter och tjänster ökar de europeiska innehållsföretagens exportmöjligheter.

2.17. De föreslagna åtgärderna utgör en uppföljning av de åtgärder som genomförts i MLIS-programmet för det flerspråkiga informationssamhället och är anpassade till behoven i en miljö som blir alltmer digital. Särskild uppmärksamhet kommer att ägnas små och medelstora företag och nyetablerade företag, mindre utbredda EU-språk samt språken i de tilltänkta nya medlemsstaterna. ReK ställer sig helt bakom denna strategi. Kommittén betonar att de lokala och regionala myndigheternas bidrag på detta område bör erkännas, eftersom de är den politiska nivå som ligger närmast de små och medelstora företagen. De har utarbetat strategier för ekonomisk utveckling avsedda att uppmuntra bildande och tillväxt av små och medelstora företag.

2.18. ReK konstaterar att det finns ett behov av en ordentlig grundläggande språklig infrastruktur som är nätbaserad och lättillgänglig och som kan underlätta anpassningsarbetet i alla skeden av processen. Europeiska kommissionen avser att skapa en öppen lösning bestående av standardiserade och sinsemellan kompatibla flerspråkiga resurser, såsom elektroniska lexikon, korpusar (dvs. samlade textmassor), översättningsminnen och termsamlingar. Resurserna sammanförs till "pooler", som är tillgängliga för breda kretsar. ReK betonar att regionala och lokala myndigheter bör ha tillgång till en sådan infrastruktur. De bör även engageras i arbetet med att främja utnyttjandet av infrastrukturen.

2.19. Regionkommittén anser att satsningar på Internetutbildning av lärare och bibliotekarier är av avgörande betydelse.

2.20. Regionkommittén vill fästa uppmärksamhet på möjligheten att rekrytera tolkar och översättare från segregerade storstäder. Genom att fokusera på unga och marginaliserade invandrargrupper med språkliga kunskaper nås nya grupper samtidigt som angelägen kompetens kan erhållas.

2.21. Regionkommittén vill stimulera till utbildning av mentorer och "eldsjälar" som i sin tur kan arbeta i sina föreningar och på arbetsplatser för att utveckla ett nytt förhållningssätt till de nya medierna. Samtidigt som insikten om Internets möjligheter påvisas höjs "beställarkompetensen".

2.22. De föreslagna åtgärderna kommer att gynna partnerskap mellan företag som tillhandahåller digitalt innehåll och språkindustrin. Privata och offentliga leverantörer och distributörer av innehåll kommer att stimuleras att göra sina produkter och tjänster tillgängliga på ett större antal språk. Man kommer att uppmuntra IT-leverantörer att erbjuda nya hjälpmedel och digitala distributionskanaler. ReK anser att detta är av största vikt för att förslaget skall kunna genomföras effektivt. ReK önskar att de regionala och lokala myndigheterna engageras för att främja samarbete och höja medvetenheten bland alla aktörer.

2.23. Eftersom satsningen på en europeisk språklig solidaritet kommer att få tydliga ekonomiska återverkningar, framför allt på turismens område och vad gäller marknadsföringen av egna produkter, för de regioner som försummar de språkliga frågorna, konstaterar ReK att programmet i många regioner skulle kunna användas för att stärka redan befintliga projekt.

Att stödja skapandet av bättre marknadsförutsättningar

2.24. ReK konstaterar att investerarna är ovilliga att bidra med kapital för riskprojekt och riskföretag på medellång sikt.

Tillgången på riskkapital för Internetentreprenörer i USA uppskattas vara tre–fyra gånger större än i Europa. Det krävs större tillgång till riskkapital och ett enklare förfarande för handel (clearing) avseende upphovsrätter inom hela EU. Kommittén konstaterar att mindre företag har störst svårigheter att få fram de pengar som krävs för att utvecklas.

2.25. ReK anser att huvudansvaret för att utveckla, investera i och exportera europeiskt innehåll vilar på de digitala innehållsföretagen själva. ReK välkomnar dock kommissionens förslag till stödåtgärder på EU-nivå för att hjälpa företagen att övervinna hindren och utnyttja affärsmöjligheterna.

Bryssel den 14 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Resolution från Regionkommittén om "Godkännandet av Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter"

(2001/C 144/12)

BAKGRUND

Rådets, Europaparlamentets och Europeiska kommissionens gemensamma proklamation av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som utarbetats av konventet, den 7 december 2000 i anslutning till Europeiska rådets möte i Nice.

Kommitténs yttrande av den 16 februari 2000 om utarbetandet av en stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen (CdR 327/99 fin) ⁽¹⁾.

Kommitténs resolution av den 20 september 2000 om utkastet till en stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen (CdR 140/2000 fin) ⁽²⁾.

Europaparlamentets beslut om godkännande av utkastet till Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter av den 14 november 2000 (A5-0325/2000).

Presidiets beslut av den 10 november 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget samt artiklarna 42.2 och 40.2 i Regionkommitténs arbetsordning utarbeta en resolution om "Godkännande av utkastet till Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter" och att utnämna Albert Bore (UK-PSE) och Claude du Granrut (F-PPE) till huvudföredragande.

Regionkommittén har redan ställt sig positiv till utarbetandet av ett utkast till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Stadgans tillämpningsområde omfattar Europeiska unionens institutioner och organ, däribland Regionkommittén.

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén följande resolution vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. Regionkommittén anser att konventet slutfört den uppgift som det givits vid Europeiska rådets möten i Köln och Tammerfors "att utarbeta en stadga med dessa rättigheter för att deras utomordentliga betydelse och räckvidd skall förankras på ett för medborgarna synligt sätt".
2. ReK godkänner Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i dess slutliga version av den 2 oktober 2000, men beklagar att kommittén inte givits möjlighet att medverka fullt ut i konventets arbete, särskilt med tanke på att denna fråga är av direkt betydelse för EU:s medborgare.
3. ReK gläder sig dock över att vissa av kommitténs krav har beaktats.
4. ReK vill att stadgan skall ha en rättsligt bindande karaktär och vill särskilt framhålla att stadgan måste skrivas in i fördragen.
5. ReK vill medverka till att distribuera och sprida kunskap om stadgan bland EU-medborgarna.
6. ReK ger sin ordförande i uppdrag att överlämna denna resolution till Europeiska rådets ordförande samt till Europaparlamentets, Europeiska kommissionens och konventets respektive ordförande.

⁽¹⁾ EGT C 156, 6.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 22, 24.1.2001, s. 1.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om:

- ”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en hälsovårdsstrategi för Europeiska gemenskapen”, och
- ”Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006)”

(2001/C 144/13)

BAKGRUND

”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en hälsovårdsstrategi för Europeiska gemenskapen” och ”Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006)” (KOM(2000) 285 slutlig — 2000/0119 COD).

”Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om förlängning av vissa åtgärdsprogram för gemenskapen inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet” (KOM(2000) 448 slutlig — 2000/0192 COD).

Regionkommitténs presidiebeslut av den ... att uppdra åt utskott 5 — socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning och turism — att utarbeta ett yttrande i frågan.

Det ReK-yttrande som antogs vid plenarsessionen den 18–19 november 1998 om kommissionens meddelande (KOM(1998) 230 slutlig) om utvecklingen av hälsopolitiken i Europeiska unionen (CdR 156/98 fin⁽¹⁾), föredragande: Ian S. Hudghton).

Det ReK-yttrande som antogs vid plenarsessionen den 12–13 april 2000 om ”De lokala och regionala instansernas roll i reformen av det europeiska hälsovårdssystemet” (CdR 416/99 fin⁽²⁾), föredragande: Tilman Tögel, D–PSE).

Det utkast till yttrande (CdR 236/2000 rév. 2) som antogs i utskott 5 den 23 oktober 2000 [föredragande: Roger Kaliff (S–PSE) och Bente Nielsen (DK–PSE)].

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

Ingress

Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till hälsostrategi och program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet. Regionkommittén menar att EU ska göra en offensiv på folkhälsoområdet med förslaget till hälsostrategi som grund. Regionkommittén är positiv till kommissionens strävan efter mer samordning och kontinuitet på folkhälsoområdet inom gemenskapspolitiken för att uppnå de mål som fastställs i artikel 3 p i EG-fördraget och för att genomföra den nya artikeln 152. Kommittén välkomnar särskilt att kommissionen lägger stor vikt vid kravet på en hög hälso-skyddsnivå inom gemenskapen.

Synpunkter och rekommendationer från Regionkommittén*Allmänt*

1. Regionkommittén poängterar att den föreslagna hälsostrategin inte får innebära en kompetensförskjutning för EU mot hälso- och sjukvård. Man måste skilja mellan å ena sidan gemenskapens och å andra sidan medlemsstaternas skyldigheter. Samtliga harmoniseringssträvanden bör uteslutas och medlemsstaterna skall ensamma ha ansvar för att reglera tillhandahållandet av hälso- och sjukvård med hjälp av egna organisatoriska och finansiella modeller. Subsidiaritetsprincipen måste respekteras och åtgärder på gemenskapsnivå måste ha ett klart mervärde för medlemsländerna.

⁽¹⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 53.

⁽²⁾ EGT C 226, 8.8.2000, s. 79.

2. Regionkommittén vill understryka vikten av gränsöverskridande samarbete mellan regioner, kommuner, städer och medlemsländer. Det är av stor vikt att EU genom nya stödstrukturer och konkreta insatser bidrar till att främja det gränsöverskridande samarbetet. Det främjar utvecklingen inom gemenskapen och inom hälsoområdet. Särskild hänsyn bör tas till Regionkommitténs synpunkter då det gäller framtida beslut som avser lokala och regionala myndigheters ansvarsområden inom hälsoväsendet.

3. Förutsättningarna för en god hälsa skapas nära människor. I många av medlemsländerna har lokala och regionala myndigheter, nedan kallade regioner, ansvar för såväl folkhälsområdet som hälso- och sjukvårdsområdet. Regionkommittén och de regioner som har ansvar för dessa områden vill delta i och bidra till utvecklingsarbetet och måste garanteras inflytande i gemenskapens folkhälsopolitik. Regionkommittén förutsätter att den kommer att engageras vid tillämpningen av hälsostrategin, t.ex. vid val av hälsoindikatorer och i den planerade utvärderingen av hälsostrategin och anser att den kommitté som skall biträda kommissionen bör bestå även av företrädare för den lokala och regionala nivån.

Hälsostrategin

4. Regionkommittén vill understryka att den ojämlika hälsan bland befolkningen är en av de stora utmaningarna i många av medlemsländerna och för gemenskapen. Detta kommer med stor sannolikhet att bli alltmer tydligt när ansökarländerna kommer med i gemenskapen. Förslaget till hälsostrategi är mycket omfattande och ambitiöst. Det skulle vinna på att ha ett tydligt fokus. Regionkommittén föreslår därför att kommissionen fokuserar på den ojämlika hälsan och utarbetar ett övergripande mål för hälsostrategin. Det skulle kunna lyda: "Det övergripande målet bör vara att minska hälsorisker och hälsoskillnader i EU. Hällosituationen i olika länder och befolkningsgrupper bör på sikt närma sig den bästa nivån i unionen". Fördraget skall självfallet beaktas när målet följs upp och konkretiseras.

5. Konsekvenserna av utvidgningen och den ökade internationaliseringen är viktigt i ett framtida Europa och bör tydliggöras i förslaget till hälsostrategi. Hälсотillståndet i ansökningsländerna och i flera av de länder som gränsar till EU är sämre, de har lägre hälsoutgifter per capita och lägre genomsnittsalder. Detta kan påverka hälsotillståndet inom

gemenskapen och man bör undersöka hur EU och kandidatländerna själva kan förbättra hälsotillståndet i dessa länder. Förutom konvergenzkriterierna bör man även lägga särskild vikt vid hur kandidatländernas folkhälsoproblem skall lösas.

6. Samarbete med internationella organisationer som WHO, OECD m.fl. bör vidareutvecklas. Det är viktigt att gemenskapens åtgärder kompletterar och inte överlappar WHO:s arbete.

7.1. Regionkommittén välkomnar det fokus som finns på olika politikområdens betydelse för folkhälsan. EU är det gemensamma organ i Europa som har kompetens och möjligheter att påverka en mängd av hälsans bestämningsfaktorer. Gemenskapens uppgift att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå på olika politikområden är av stor betydelse. Detta gäller framför allt politikområden inom gemenskapen som tydligt påverkar folkhälsan, t.ex. jordbrukspolitiken, sysselsättningen, införandet av den gemensamma valutan och gemenskapens östutvidgning. Andra viktiga politikområden är utbildning, mobilitet, arbetsmiljö och konsumentpolitik.

7.2. Det är angeläget att modeller utvecklas för hälsokonsekvensbeskrivningar som kan tillämpas i EU:s beslutsprocesser.

7.3. Inledningsvis är det önskvärt att genomföra hälsokonsekvensbeskrivningar för delar av jordbrukspolitiken. Förutom modeller för jordbrukspolitiken bör även sysselsättningspolitiken ägnas uppmärksamhet. Möjligheter att främja och stimulera vårdpersonalens vidareutbildning och mobilitet över regiongränserna bör ses över. I takt med att befolkningens genomsnittsalder ökar stiger också vårdbehovet.

8. Regionkommittén menar att European Health Forum, med dess möjligheter till informerade diskussioner, kan skapa ett mervärde för europeiskt folkhälsorabete. Det förutsätter demokratiskt inflytande från såväl nationell som regional nivå samt genomförbara regler. Det är viktigt att skapa ett forum för ömsesidiga diskussioner och erfarenhetsutbyten, som t.ex. befintliga sociala forum och forum för konsumentpolitik, och inte ett besluts- eller lagstiftningsinstrument. Erfarenheterna

från European Health Forum Gastein som genomförs för nationella, regionala och lokala företrädare tillsammans med läkare och andra företrädare för professionen är goda.

Folkhälsoprogrammet

9.1. Regionkommittén anser att de tidigare programmen för folkhälsa bör förlängas till dess att det nya folkhälsoprogrammet träder i kraft.

9.2. Regionkommittén menar vidare att särskilda medel bör avsättas för ansökarländerna som har särskilda behov, för att ge dem möjlighet att lösa folkhälsoproblem i det egna landet.

10.1. Regionkommittén anser att informationsteknologin är mycket viktig för hälsoområdet och uppmanar kommissionen att ta hänsyn till informationsteknologins påverkan på handlingsmodeller och strukturer på folkhälsoområdet. Att snabbt få kännedom om senaste rön beträffande sjukdomsförebyggande åtgärder är av stor vikt. Särskilt i gleset befolkade områden, där det är långa avstånd, kan informationsteknologin vara till stor nytta.

10.2. Enligt Regionkommittén är det betydelsefullt att kunna lära av varandra och att ha tillgång till jämförbara data av hög kvalitet. Då det gäller strävan att upprätta ett hälsoupplysningssystem skall man vara uppmärksam på att det rör sig om en värdering av hälsoskyddsnivån och inte av hälsosystemen. De slutsatser som kan dras av de jämförande uppgifterna är uteslutande medlemsstaternas angelägenhet liksom att genomföra åtgärder.

10.3. Regionkommittén rekommenderar ett informationssystem i samverkan med andra aktörer på området. Insamling och jämförelse av hälsovårdsuppgifter görs redan inom ramen för OECD och WHO, vars system skulle kunna utvecklas på initiativ av EU. Ett eget system inom EU måste ingående värderas och ha ett klart mervärde.

10.4. EU:s hälsodatasystem måste utformas så att det skyddar människors personliga integritet.

11. Regionkommittén ställer sig positiv till kunskapsuppbyggnad och erfarenhetsutbyte på läkemedelsområdet. Det är önskvärt med enhetliga regler för marknadsföring och information till allmänheten.

Förskrivnings- och konsumtionsmönster varierar mellan länderna, det är därför viktigt att informationssystem är anpassade efter nationella förhållanden.

12. Regionkommittén anser att en tydligare prioritering bör göras i förslaget till program och att frågor som rör den mentala hälsan bör få större utrymme.

12.1. Regionkommittén menar att område 1 i det föreslagna programmet, förbättrad information och kunskap om hälsa, bör ha ett tydligare fokus på indikatorer som är viktiga för att främja hälsa och förebygga sjukdom. Att arbeta för en god hälsa är en viktig prioritering. Detta ansvar bör inte splittras genom att EU går in på sjukvårdsområdet.

12.2. Regionkommittén stöder åtgärderna på område 2, snabba åtgärder vid hälsorisker, som är en viktig del av kommissionens arbete och understryker EU:s koordineringsroll på detta område.

12.3. Regionkommittén anser att område 3, åtgärdande av avgörande faktorer för folkhälsa, bör prioriteras för att garantera intresset och utrymmet på gemenskapsnivå på de långsiktiga folkhälsofrågorna. Särskilt viktigt är det att utveckla hälsointerventionerna i ansökarländerna. Området bör tydligt sammanfattas och nya prioriteringar bör göras. Exempelvis anslås av totalt 287 miljoner euro för hela programmet endast 6 miljoner euro till hälsoriskerna av tobak, 7 till kost och 3 miljoner euro till fysisk aktivitet, som anses vara centrala faktorer i samband med hälsorisker.

13. Regionkommittén föreslår dessutom att kommissionen för att främja hälsan i ett framtida Europa tar initiativ till

- en europeisk studie "Investing in Health in Europe", i likhet med Världsbankens rapport, med syfte att analysera ohälsans samhällsekonomiska kostnader och värdet av investeringar i hälsa;
- kontinuerliga rapporter om förväntad hälsoutveckling för att möta nya hot mot folkhälsan inom gemenskapen och i ansökarländerna;
- en etisk diskussion om grundläggande värderingar på hälsoområdet, då olika politikområden påverkar hälsoområdet och många sinsemellan olika initiativ tas av gemenskapen på hälsoområdet;

- en aktiv fortbildning av vårdpersonalen för att höja dess kompetens till europeisk standard och åtgärder för att stimulera vårdpersonalens mobilitet över regiongränserna.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om:

- ”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — På väg mot en gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)”, och
- ”Förslag till rådets beslut om ett stödprogram avseende gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)”

(2001/C 144/14)

BAKGRUND

”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — På väg mot en gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)” och ”Förslag till rådets beslut om ett stödprogram avseende gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)” (KOM(2000) 335 slutlig).

Kommissionens rapport om genomförandet av rådets rekommendation (96/694/EG) om en balanserad fördelning mellan kvinnor och män i beslutsprocessen (KOM(2000) 120 slutlig).

Rapport från rådets ordförandeskap 11829/1/99 av den 8 november 1999: Granskning av medlemsstaternas och de europeiska institutionernas genomförande av handlingsplanen från Peking.

Rådets beslut av den 24 juli 2000 att höra Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget.

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att ge utskott 5 — socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning, turism — i uppdrag att utarbeta ett yttrande i frågan i samarbete med utskott 7 — utbildning, yrkesutbildning, kultur, ungdomsfrågor, idrott, medborgerliga rättigheter.

Kompletteringsyttrandet (DI CdR 315/2000) från utskott 7 (föredragande: Christine May (UK-PSE)).

Det utkast till yttrande (CdR 233/2000 rév. 2) som antogs av utskott 5 den 23 oktober 2000 [föredragande: Diane Bunyan (UK-PSE)].

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december) enhälligt följande yttrande.

1. Regionkommittén stöder Europeiska unionens långvariga engagemang för jämställdhet och välkomnar de utökade befogenheterna rörande lika möjligheter i Amsterdamfördraget.

2. Kommittén instämmer i Europeiska kommissionens påstående att ”stora framsteg” har gjorts när det gäller att främja lika möjligheter men att jämställdhet i vardagslivet fortfarande

undergrävs av det faktum att kvinnor och män inte åtnjuter samma rättigheter i praktiken.

3. Regionkommittén ser positivt på den breda ramstrategi som lagts fram, men anser att meddelandet inte innehåller tillräckligt mycket detaljerad information om det sätt på vilket den skall genomföras.

4. ReK uppskattar de åtgärder som hittills vidtagits inom ramen för tidigare gemenskapsprogram, lagstiftning och samarbetspolitik. Dessa åtgärder har inneburit ett betydelsefullt bidrag i arbetet för mänskliga rättigheter för kvinnor, och kommittén anser att ytterligare åtgärder bör vidtas.

5. Det är positivt att integrering av jämställdhetsperspektivet föreskrivs i meddelandet. ReK betonar hur viktigt det är att en jämställdhetsdimension genomsyrar all gemenskapspolitik, men understryker att all slags gemenskapspolitik behöver kontrolleras och utvärderas med avseende på jämställdhet.

6. Jämställdhetsperspektivet skulle lättare kunna integreras inom kommissionen om kommissionens jämställdhetsenhet flyttades till en mer strategisk plats inom kommissionens generalsekretariat.

7. ReK accepterar bedömningen att det finns behov av ytterligare strategiska insatser inom följande områden: näringslivet, deltagande och representation, sociala rättigheter, det civila samhället samt könsroller och könsstereotyper.

8. ReK anser att åtgärderna i och budgeten för programmet är otillräckliga för att angripa jämställdhetsproblemen och vill framhålla de lokala och regionala myndigheternas roll, eftersom de utgör grunden i ett demokratiskt samhälle samt har avgörande betydelse för beslutsprocesserna och för jämställdhetsåtgärdernas genomförande.

9. Kommittén anser att det är mycket oroväckande att kommissionens strategi innehåller så få hänvisningar till lokala och regionala myndigheter och deras verksamhet. Det bör framgå att de regionala och lokala myndigheterna tillsammans är den största arbetsgivaren och att de i den egenskapen har en stor representativ roll i hela EU, i alla medlemsstater. Dessa myndigheter har en viktig roll genom att de fattar beslut som påverkar det dagliga livet för miljoner kvinnor och män. De spelar en avgörande roll genom att tillhandahålla utbildning av olika slag och driva på den ekonomiska utvecklingen inom EU. Deras gemensamma agerande kan få stora konsekvenser.

10. ReK beklagar att man inte har tagit upp betydelsen av att engagera fackföreningar och icke-statliga organisationer i jämställdhetsarbetet. Fackföreningar och icke-statliga organisationer arbetar i nära kontakt med myndigheter på alla nivåer. Många har egna forskare och samordnare och kan bidra med sin sakkunskap i jämställdhetsarbetet. Sociala partnerskap bör övervägas för att främja och utveckla strategin.

11. Kommittén instämmer i att större möjligheter för kvinnor skall betonas, men framhåller att män och pojkar också måste beaktas i strategin. Jämställdhet handlar om relationen mellan könen som grupper i samhället, och det är därför viktigt att synliggöra denna relation och villkoren för båda könen på livets alla områden. Det är exempelvis viktigt att beakta situationen för unga män ur samhällsgrupper med låga förväntningar när det gäller att få arbete och bli delaktiga

i samhället, samt problemet att pojkar i allmänhet lyckas sämre i skolan än flickor. Dessa frågor måste tas upp på nytt. Det är viktigt att verka för förändrade värderingar och attityder i utbildningssystemen, i syfte att minska skillnaderna mellan könen.

12. Kommittén betonar den betydelse utbildning och vidareutbildning har för främjandet av lika möjligheter, och välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller kvinnors utbildning genom strukturfonderna och programmen Leonardo och Sokrates samt programmen för kvinnor och forskning. ReK anser att anslagen måste ökas och fördelas på fler mottagare om programmens effektivitet skall kunna säkerställas.

13. Regionkommittén är övertygad om att många kvinnor utsätts för olika former av diskriminering av andra skäl, exempelvis sådana som anges i fördragets artikel 13. Kommittén är besviken över att de nya antidiskrimineringsprogrammen inte har integrerats i EU:s nya jämställdhetsstrategi, och anser att en sådan anknytning måste ske om kommissionen skall utveckla integreringen av jämställdhetsperspektivet.

Utkastet till stadga om de grundläggande mänskliga rättigheterna

14. ReK anser att jämställdhet är en grundläggande rättighet och att denna rättighet skall ingå i utkastet till stadga om de grundläggande mänskliga rättigheterna. ReK stöder helt kommissionens förslag om att verka för kvinnors rättigheter som mänskliga rättigheter i den del av strategin som skall främja jämställdhet i det civila samhället.

Integrering av jämställdhetsperspektivet

15. ReK ser positivt på att kommissionen ställer sig bakom integreringen av jämställdhetsperspektivet och överger sin tidigare praxis med strikt uppdelning av verksamheten. ReK vill dock erinra om att en integrering ger bäst resultat om den samtidigt åtföljs av konkreta åtgärder. Integrationspolitiken kräver ett starkt ledarskap och beslutsamhet. Det krävs också att man erkänner behovet av att ta itu med jämställdhetsfrågorna. Alla insatser behöver åtföljas av omfattande utbildning, så att personal som inte har erfarenhet av att arbeta med lika möjligheter kan införliva jämställdhetsperspektivet i sitt arbetssätt.

16. ReK anser att man måste identifiera framgångsrika metoder, och myndigheter på EU-nivå och på nationell, regional och lokal nivå måste vinnlägga sig om att integrera jämställdhetsperspektivet i sin politik. Dessutom uppmanas kommissionen att utveckla integreringen av jämställdhetsperspektivet inom alla områden, inte enbart genom sin politik.

17. Kommittén anser att goda metoder kan utvecklas genom att man ställer upp delmål som går att uppnå och som så småningom, och i den takt som bäst passar de olika medlemsstaterna, kommer att leda till slutmålet att både kvinnor och män deltar fullt ut.

18. ReK anser att vissa generaldirektorat har införlivat jämställdhetsperspektivet på ett utmärkt sätt. GD Forsknings initiativ på temat "Kvinnor och forskning" är ett bra exempel på detta, men nu krävs det att samtliga generaldirektorat verkligen engagerar sig.

Arbetsmarknadsfrågor

19. Regionkommittén välkomnar att riktlinjerna för den europeiska sysselsättningsstrategin och de nationella handlingsplanerna för sysselsättning har utformats så att de omfattar åtgärder för lika möjligheter. ReK ser också positivt på erkännandet av de regionala och lokala myndigheternas arbete för att främja lokal företagsamhet och lokala företag. Kommissionen har dock identifierat stora skillnader i behandlingen av kvinnor och män i medlemsstaternas sysselsättningspolitik och sysselsättningsstrategier, vilket visar att många medlemsstater har mycket kvar att göra när det gäller att främja lika möjligheter på de nationella arbetsmarknaderna.

20. ReK konstaterar att framsteg har gjorts i fråga om att låta lika möjligheter genomsyra strukturfonderna, samtidigt som kommittén vill framhålla hur viktiga medlemsstaternas årliga genomföranderapporter är för bedömningen av framsteg på området för lika möjligheter.

ReK anser att det trots de lagstiftningsmässiga framstegen fortfarande finns behov av insatser för att främja kvinnors situation på arbetsmarknaden, i synnerhet för att

- främja kvinnors rätt till varaktig anställning,
- uppnå jämställdhet vad gäller tillgång till fortbildning och befodringsmöjligheter,
- både män och kvinnor skall kunna kombinera förvärvsarbete och familjeliv,
- uppnå en balanserad könsfördelning inom olika yrken och på olika ansvarsnivåer,
- uppmuntra kvinnor att starta eget,
- uppnå jämställdhet vad gäller arbetsvillkor, speciellt lika lön för likvärdigt arbete,
- arbetsplatsmiljön, arbetets organisation och arbetsvillkoren skall anpassas till såväl kvinnors som mäns behov.
- ReK vill betona att ett jämställdhetsperspektiv måste integreras på samtliga beslutsnivåer, dvs. på såväl europeisk och nationell som regional och lokal/kommunal nivå, i synnerhet i samband med sysselsättnings- och yrkesutbildningsåtgärder. Användning av medel från

strukturfonderna, och framför allt från Europeiska socialfonden via programmet Equal, innebär stärkt stöd till lokala initiativ för att främja jämställdheten på dessa områden.

Social integration

21. Regionkommittén anser att den sociala marginaliseringen är stor inom många grupper av kvinnor som inte kan vara verksamma på arbetsmarknaden eller är ensamstående mödrar utan tillgång till stödfunktioner i tillräcklig omfattning. EU håller på att utveckla en politik för att bekämpa social utslagning, och många medlemsstater finjusterar den nationella politiken. ReK anser att främjandet av jämställdhet i det civila samhället och lika tillgång till och fullständigt åtnjutande av medborgerliga rättigheter är viktiga aspekter när man skall garantera att kvinnor känner sig socialt integrerade.

22. ReK menar att det är viktigt att de som utformar politiken inser vilken social marginalisering som drabbar många grupper av kvinnor, däribland sådana grupper som anges i artikel 13 i EG-fördraget, och att man verkar för jämställdhet i den politik som skall främja social integration. Dessa mål har en central funktion i strategin och ReK stöder åtgärder för att uppnå målen. Framför allt vill ReK betona vikten av programmen STOP och Daphne.

23. Regionkommittén uppmanar Europeiska unionen att låta lika möjligheter genomsyra de ändrade förordningarna om offentlig upphandling. Det skulle vara ett sätt att främja kvinnors sysselsättning. Kommittén erkänner den betydelse som kvinnor i lokala myndigheter har i denna process.

Myndighetsutövning

24. ReK välkomnar rådets rekommendation (96/694/EG) om en balanserad fördelning mellan kvinnor och män i beslutsprocessen. Kommissionen hävdar i sin rapport om genomförandet av denna rekommendation att kvinnor fortfarande är underrepresenterade i beslutsfattande organ och att en förändring kräver långsiktiga åtaganden och mångfacetterade strategier. Åtagandet att finansiera den europeiska kvinnolobbyn genom åtgärdsprogrammet är välkommet, men Regionkommittén anser att ramstrategin måste omfatta fler åtgärder för att garantera att balansen mellan könen i beslutsprocessen främjas, även bland regionala och lokala myndigheter.

25. Kommittén är medveten om de hinder som finns för kvinnor att nå beslutsfattande positioner på alla nivåer och inom alla politiska områden, och anser att man behöver ta itu med dessa hinder (t.ex. brist på stöd, brist på information, olämpliga sammanträdestider) som en del i strategin. ReK betonar vidare att det inte är godtagbart att kvinnor fortfarande är underrepresenterade i det politiska livet på alla myndighetsnivåer trots att de utgör mer än hälften av befolkningen.

26. ReK erkänner de regionala och lokala myndigheternas roll när det gäller att ge kvinnor tillträde till beslutprocessen och kommittén uppmanar kommissionen att inleda en kvalitativ undersökning av kvinnligt och manligt beslutsfattande på alla myndighetsnivåer (EU-nivå, nationell, lokal och regional nivå) för att se vilket inflytande kvinnor respektive män har på beslutprocessen, och för att utarbeta en strategi för att hantera eventuell obalans. ReK rekommenderar att detta arbetssätt också används av alla som ingår i sociala partnerskap, dvs. fackföreningar, icke-statliga organisationer och företag.

27. Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att helt och fullt följa Europeiska rådets rekommendation av den 2 december 1996 om balanserad fördelning mellan kvinnor och män i beslutprocessen på alla myndighetsnivåer.

28. ReK vill betona hur viktigt det är att företrädare för lokala och regionala myndigheter utbyter erfarenheter och bästa praxis i samband med jämställdhetsarbetet på lokal och regional nivå.

29. ReK åtar sig att utarbeta eller låta utarbeta en jämförande studie över den könsmässiga balansen när det gäller beslutsfattande på lokal och regional myndighetsnivå i kandidatländerna och i de befintliga medlemsländerna, i syfte att identifiera god praxis och stimulera erfarenhetsutbyte. Studien skall offentliggöras före halvårsskiftet 2001 som ett bidrag till utvidgningsprocessen.

Indikatorer, övervakning och utvärdering

30. Regionkommittén välkomnar förslaget att låta resultat-inriktad förvaltning vara utgångspunkt för ramstrategin. Den resultatinriktade förvaltningen bör präglas av klara och tydliga bedömningskriterier, övervakningsinstrument, referenspunkter, kontroll av att jämställdhetsperspektivet beaktas samt utvärdering. ReK anser att dessa metoder måste tillämpas konsekvent om integrering av jämställdhetsperspektivet skall bli en realitet och inte endast en politisk ambition.

Mål

31. Regionkommittén delar åsikten att gemensamma indikatorer och referenspunkter måste utvecklas för att den könsmässiga balansen när det gäller beslutsfattande på alla nivåer skall förbättras. För att ändamålsenlig och effektiv övervakning skall säkerställas måste dessa indikatorer och

referenspunkter fastställas för olika nivåer så att största möjliga deltagande och uppmuntran uppnås.

Åtgärdsprogrammet

32. Kommittén anser att det är oroväckande att åtgärdsprogrammet har så stora begränsningar både när det gäller den verksamhet som kan komma i fråga för programmet och budgetens omfattning. Regionkommittén är särskilt oroad av att största delen av budgeten anslås till åtgärder för att öka medvetenheten och beklagar att verksamheten ännu efter fyra EU-program för lika möjligheter skall koncentreras på sådana aktiviteter, till exempel finansiering av evenemang anordnade av ordförandeskapet, en årlig europeisk vecka och sammanträden för sakkunniga.

33. Det är oroväckande att många åtgärder i programmen främst tycks röra behandlingen av en elit i stället för att underlätta utvecklingen av jämställdhet på gräsrotsnivå. Kommittén anmodar kommissionen att förstärka strategin genom att aktualisera konsekvensanalyserna för de politiska åtgärder-na i syfte att omvandla dessa från att bara vara kommentarer till ett oförändrat läge till att bli strategiska åtgärder.

34. ReK anser att programmet bör koncentreras på utveckling av kapacitet, partnerskap, erfarenhetsutbyte och stöd till innovativa projekt vars resultat kan användas i andra EU-medlemsstater.

35. Regionkommittén uppmanar kommissionen att utvärdera kvinnors utbildningsnivå, deras utbildningsval och möjligheter att delta på samma villkor som män i arbetslivet och i den politiska beslutprocessen.

36. ReK uppmanar kommissionen och i synnerhet medlemsstaterna att granska hur nya sektorer, t.ex. informations- och kommunikationssektorn, kan skapa nya arbetstillfällen för kvinnor. Kommittén menar dock att möjligheterna till utbildning också måste granskas, och att man bör överväga en informationskampanj för att uppmuntra fler kvinnor att söka sig till denna sektor.

37. Kommittén är medveten om att män har en viktig roll i arbetet med att skapa lika möjligheter på många nivåer. Detta arbete börjar med ansvarsfördelningen i hemmet, till exempel genom delat ansvar för barnen, och främjande och utnyttjande av de möjligheter som erbjuds genom olika strategier för jämställdhet i arbetslivet. ReK uppmanar medlemsstaterna att förordna om en mer rättvis fördelning av rätten till betald föräldraledighet, så att fäder tillåts ta större del av ansvaret för barnen. Kommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att lagstiftningsåtgärder inte får negativa konsekvenser för kvinnors tillträde till arbetsmarknaden.

38. ReK anser att de åtgärder som beskrivs i delarna 1 och 2 är ytterst ambitiösa i förhållande till den tillgängliga budgeten. Budgeten för den europeiska vecka som skall hållas varje år är exempelvis endast 1 miljon euro. Dessutom kommer del 1 bara att finansiera initiativ över nationsgränserna som kostar högst 250 000 euro i det femåriga programmet. Jämställdhetspolitiken täcker ett stort område och Regionkommittén beklagar att åtgärdsprogrammet inte innehåller en mer detaljerad beskrivning av de områden där man vill skapa ökad medvetenhet.

39. Kommittén ger sitt fulla stöd till åtgärderna i del 2 för att förbättra insamlingen av statistiska uppgifter och utvecklingen av referenspunkter, så att politiken för lika möjligheter kan jämföras över hela EU. Regionkommittén är dock oroad över att den budget som avsatts för denna programdel kanske inte räcker till för genomförandet av de viktiga åtgärder den omfattar. ReK skulle vilja samarbeta närmare med kommissionen när referenspunkter och prestationsindikatorer tas fram.

40. Kommittén anser att det är mycket oroväckande att kommissionen har ändrat attityd när det gäller att finansiera jämställdhetsprojekt. Lokala och regionala samarbetspartner

fick stöd till ett antal projekt inom fjärde ramprogrammet som på ett lyckat sätt förde fram jämställdhetsfrågan och resulterade i ytterst praktiska metoder för att förbättra jämställdheten på lokal och regional nivå. Det nya åtgärdsprogrammet innebär dock att tyngdpunkten flyttas från små innovativa projekt till betydligt större projekt. När kommissionen stöder medlemsstaternas åtgärder måste den se till att projekten i det nya programmet omfattar aktörer på regional och lokal nivå.

Genomförande

41. Regionkommittén uppmanar kommissionen att bjuda in en representant för de regionala och lokala myndigheterna att delta i en eventuell expertgrupp eller rådgivande grupp i samband med utformning, genomförande och utvärdering av åtgärder inom ramen för programmet.

Regionkommittén

42. Regionkommittén bekräftar sina tidigare resolutioner om könsrättlig balans när det gäller de nationella delegationernas sammansättning i ReK, lika möjligheter inom ReK:s sekretariat och integrering av jämställdhetsfrågorna i utskottens arbete.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av ett program för gemenskapsåtgärder som skall uppmuntra medlemsstaterna att samarbeta för att motverka social utslagning"

(2001/C 144/15)

BAKGRUND

"Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av ett program för gemenskapsåtgärder som skall uppmuntra medlemsstaterna att samarbeta för att motverka social utslagning" (KOM(2000) 368 slutlig — 2000/0157 COD).

Rådets beslut av den 24 juli 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket och artikel 137 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet.

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 3 augusti 2000 att i enlighet med artikel 39 i arbetsordningen ge utskott 5 (socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning, turism) i uppdrag att utarbeta ett yttrande i frågan.

Punkt 2 i Regionkommitténs yttrande CdR 84/2000 fin av den 14 juni 2000 om kommissionens meddelande "Att bygga ett Europa för alla" (KOM(2000) 79 slutlig) ⁽¹⁾.

Det utkast till yttrande (CdR 302/2000 rév. 1) som antogs av utskott 5 den 23 oktober 2000 (föredragande: Joan Hanham (UK-PPE) och Tommaso Sodano (I-ej partigrupsanknuten).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens program för gemenskapsåtgärder som skall uppmuntra medlemsstaterna att samarbeta för att motverka social utslagning.

2. ReK välkomnar det viktiga faktum att kommissionen erkänner att det framför allt är medlemsstaternas och deras nationella, regionala och lokala myndigheters uppgift att bekämpa social utslagning ⁽²⁾.

3. ReK välkomnar att det övergripande målet med programmet skall vara att uppmuntra sådant samarbete som ger unionen och dess medlemsstater möjligheter att på ett avgörande sätt motverka fattigdom och social marginalisering, i enlighet med de mål som rådet enats om.

4. ReK ser positivt på att metoden för att uppnå detta mål är att EU:s riktlinjer införlivas i nationella och regionala handlingsplaner genom särskilda mål och åtgärder som tar hänsyn till nationella och regionala skillnader, samt genom transnationellt samarbete för att öka förståelsen och förbättra insatserna.

5. ReK delar kommissionens åsikt att de nationella handlingsplanerna skall avspegla den sociala marginaliseringens många dimensioner och behandla grundläggande rättigheter och samhällsservice, däribland sysselsättning, social trygghet, hälso- och sjukvård, bostäder, utbildning och kultur.

6. ReK välkomnar slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000, där det fastställdes att gemenskapens strategi för att motverka social marginalisering bör bestå av följande delar:

— Främja en bättre förståelse av social marginalisering genom en fortlöpande dialog och utbyte av information och bra lösningar på grundval av gemensamt fastställda indikatorer.

— Integrera främjandet av delaktighet i medlemsstaternas sysselsättnings-, utbildnings-, hälso- och bostadspolitik samtidigt som detta skall kompletteras på gemenskapsnivå genom åtgärder inom ramen för strukturfonderna och inom nuvarande budgetramar.

— Utarbeta prioriterade åtgärder som riktar sig till särskilda målgrupper, varvid medlemsstaterna skall välja de åtgärder som är lämpliga för deras särskilda förhållanden och därefter lämna rapport om åtgärdernas genomförande.

⁽¹⁾ EGT C 317, 6.11.2000, s. 47.

⁽²⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 2.

7. ReK betonar vikten av att främja en bättre förståelse av social marginalisering genom en fortlöpande dialog och utbyte av information och bra lösningar på alla nivåer på grundval av indikatorer som överenskommits med *alla* viktiga aktörer, däribland lokala och regionala myndigheter. Kommittén föreslår att man utbyter information och bra lösningar som rör nya grupper på något sätt marginaliserade personer, t.ex. de som saknar IT-kunskaper.

8. När det gäller genomförandet av politiken för att bekämpa fattigdom och social marginalisering betonar kommittén den nyckelroll som de lokala och regionala myndigheterna spelar som

- lokala beslutsfattare och nyckelaktörer i partnerskap för lokal förnyelse,
- ansvariga för att tillhandahålla allmän service,
- katalysatorer för näringsverksamhet och sysselsättning,
- stora lokala arbetsgivare,
- tillhandahållare av lokal information och forskningsresultat⁽¹⁾.

9. ReK ser positivt på att tyngdpunkten i handlingsprogrammet skall ligga vid integrerade och partnerskapsbaserade strategier som bygger på medinflytande. Som lokala beslutsfattare och nyckelaktörer i partnerskap för lokal förnyelse har lokala och regionala myndigheter stor erfarenhet av att bygga upp och leda partnerskap som innefattar den offentliga sektorn, alla berörda aktörer — inklusive icke-statliga organisationer — och den privata sektorn samt andra ekonomiska aktörer.

10. ReK välkomnar att alla åtgärder inom programmet skall ligga i linje med gemenskapens andra politikområden, instrument och åtgärder genom att det skapas mekanismer för att samordna åtgärder inom program som rör forskning, sysselsättning, diskriminering, jämställdhet, social trygghet, praktisk och teoretisk utbildning, ungdomsfrågor, hälsa och EU:s yttre förbindelser.

11. ReK betonar att det är viktigt att uppnå maximala samverkans effekter mellan nationella handlingsplaner (med

mål för att bekämpa fattigdom och social marginalisering) och gemenskapens program och finansieringsinstrument, och upprepar att detta kräver en genuin dialog mellan alla nyckelaktörer, däribland lokala och regionala myndigheter.

12. ReK välkomnar de mål som fastställdes i Lissabon för att öka sysselsättningsgraden från nuvarande 61 % till 70 % 2010, halvera antalet fattiga barn före 2010 och minska andelen personer som lever under fattigdomströskeln från nuvarande 18 % till 15 % 2005 och 10 % 2010. Kommittén fäster särskild vikt vid att de tre delarna i handlingsprogrammet omfattar bland annat följande grupper:

- arbetslösa som är arbetsföra,
- arbetslösa som inte kan få arbete på grund av bristande kunskaper och utbildning,
- förvärvsarbetande som drabbas av social marginalisering på grund av korttidsanställningar och/eller låga löner och/eller dåliga anställningsförmåner,
- personer som inte kan förvärvsarbeta (till exempel p.g.a. sjukdom eller vård av barn eller annan anhörig),
- äldre personer som drabbas av social marginalisering på grund av låga inkomster eller pensioner,
- personer som är utestängda från kunskapssamhället,
- personer som inte kan få arbete p.g.a. att de inte uppfyller kraven i det post-industriella samhället.

13. Kommittén betonar att följande principer måste beaktas vid genomförandet av den första programdelen om kännetecknen, orsaker, processer och utvecklingstendenser när det gäller social marginalisering:

- Värdet av att ta fram nationella, regionala och lokala indikatorer, inklusive indikatorer för att kunna jämföra både nationella och lokala uppgifter i hela EU.
- Vikten av att alla myndighetsnivåer — lokal, regional, nationell och europeisk nivå — utbyter information.

⁽¹⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 3.

- Vikten av att alla berörda organ och aktörer får utbildning så att de korrekt kan tolka gemensamma indikatorer och använda dem på ett effektivt sätt (jämför femte ramprogrammet som innehåller nyckelåtgärden "förbättra den mänskliga forskningspotentialen samt den socio-ekonomiska kunskapsbasen").

14. För att underlätta identifieringen av kvantitativa och kvalitativa indikatorer (programdel 1) och utbytet av bra lösningar (programdel 2) föreslår kommittén att kommissionen

- utvecklar en europeisk databas med bra lösningar för främjande av social integration, inbegripet en databas med nationella och lokala indikatorer,
- samråder med Regionkommittén om databasens uppbyggnad och innehåll,
- inhämtar information och statistik från sammanslutningar av lokala och regionala myndigheter i medlemsstaterna vid utformningen av denna databas⁽¹⁾.

15. ReK vill av nedanstående skäl betona vikten av att lokala och regionala myndigheter deltar i utvecklingen och genomförandet av handlingsprogrammet:

- Lokala och regionala myndigheter kan bidra med värdefull kunskap och erfarenhet när det gäller utformningen av gemensamma indikatorer för social marginalisering och social integration och hur dessa indikatorer överensstämmer med lokala och regionala förhållanden.
- Lokala och regionala myndigheter kan ge råd om hur EU:s riktlinjer kan införlivas i den nationella och regionala politiken genom att man uppställer särskilda mål och utformar åtgärder som tar hänsyn till nationella och regionala skillnader.
- Lokala och regionala myndigheter har värdefull erfarenhet av att förvalta strukturfondsprogram och detta är viktigt för att kunna införliva kampen mot social marginalisering i medlemsstaternas politik när det gäller sysselsättning, utbildning, hälsa och bostäder.
- Lokala och regionala myndigheter har värdefull erfarenhet av transnationella samarbetsprojekt om social marginalisering⁽²⁾.

16. ReK välkomnar att frågan om social marginalisering skall betraktas mot bakgrund av det framväxande kunskaps-samhället. Kommittén betonar att lokala och regionala myndigheter spelar en nyckelroll eftersom de tillhandahåller service

till alla och har överblick över serviceutbudet i lokalområdet. De använder i sammanhanget informations- och kommunikationsteknik för att på ett effektivare sätt kunna kommunicera med medborgarna, underlätta deltagande i fritidsaktiviteter och kulturevenemang, främja aktivt medborgarskap och säkerställa att medborgarna har möjlighet att påverka den demokratiska processen⁽³⁾.

17. ReK anser att den totala budget som kommissionen föreslår (70 miljoner euro under fem år) är för begränsad eftersom den sannolikt inte kan finansiera samtliga tre delprogram och hjälpa medlemsstaterna att göra verkliga framsteg i kampen mot fattigdom; budgeten bör därför höjas.

18. ReK betonar vikten av att alla medlemsstater deltar i den löpande övervakningen och utvärderingen av de nationella handlingsplanerna för att de skall kunna bedöma och kommentera de framsteg som görs i förhållande till EU:s och medlemsstaternas mål.

19. ReK upprepar att programdelarna bör omfatta stads- och landsbygdsområden i lika hög grad.

20. ReK anmodar kommissionen att som ett led i strävan att engagera alla berörda parter i handlingsprogrammet regelbundet utbyta åsikter med företrädare för lokala och regionala myndigheter (och med icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter, i enlighet med artikel 5.1).

21. Kommittén begär att kommissionens riktlinjer inom ramen för programmet skall innebära att medlemsstaterna måste samråda med lokala och regionala myndigheter vid utvecklandet av nationella handlingsprogram enligt den första programdelen. Regionkommittén begär också att den skall rådfrågas om utvecklingen av EU:s övergripande indikatorer (för att återspegla punkt 4 i den politiska överenskommelsen i rådet den 17 oktober 2000) bland annat därför att

- vissa nationella målsättningar och indikatorer kan vara av praktiskt intresse för jämförelser på europeisk nivå,
- lokala mål och indikatorer skulle kunna spridas för kännedom via en europeisk databas med uppgifter om mål och indikatorer,

⁽¹⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 17.

⁽²⁾ T.ex. tidigare gemenskapsinitiativet Employment.

⁽³⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 6.

- lokala och regionala myndigheters erfarenhet av att samla in data kommer i praktiken att påverka vilka data som kan samlas på nationell nivå och EU-nivå⁽¹⁾.

⁽¹⁾ CdR 84/2000 fin, punkt 18.

22. ReK betonar vikten av att den deltar i den årliga rundabordskonferens om social marginalisering som skall anordnas i samarbete med EU:s ordförandeskap.

23. Regionkommittén uppmanar Europeiska rådet och Europaparlamentet att bidra till att de lokala och regionala myndigheternas roll ges vederbörligt erkännande på detta politikområde⁽¹⁾.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — Ny socialpolitisk dagordning"

(2001/C 144/16)

BAKGRUND

"Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Ny socialpolitisk dagordning" (KOM(2000) 379 slutlig).

Rådets beslut av den 26 juli 2000 om att höra Regionkommittén i enlighet med bestämmelserna i artikel 265 första stycket i EG-fördraget.

Ordförandens beslut av den 3 augusti 2000 att ge utskott 5 — socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning, turism — i uppdrag att utarbeta ett yttrande i frågan.

Det utkast till yttrande (CdR 300/2000 rév. 1) som antogs av utskott 5 den 23 oktober 2000 [föredragande: Martine Buron (F-PSE) och Roberto Pella (I-PPE)].

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

1. Regionkommittén ser mycket positivt på att en ny socialpolitisk dagordning för åren 2000–2005 har offentliggjorts, och uppskattar att innehållet i den dagordning som kommissionen utarbetat är så heltäckande, särskilt i fråga om målen. Kommittén anser dock att det är viktigt att klargöra prioriteringarna för dagordningen, för även om man stöder målen är de alltför många och beskrivs ofta i alltför allmänna ordalag.

2. Det är glädjande att den process som inletts i Lissabon slutligen inneburit ett erkännande av de nära banden mellan ekonomisk politik, sysselsättningspolitik och socialpolitik, genom att man helt ägnar sig åt den senare, men det är inte acceptabelt att socialpolitiken inskränks till att endast omfatta produktionsprocessen. ReK rekommenderar därför kommissionen att under utarbetandet av program på det sociala området inte låta de aspekter som har direkta ekonomiska följdverkningar dominera på bekostnad av andra socialpolitiska aspekter.

3. Det är välkommet att kommissionen vill skriva in mål och åtgärder för den socialpolitiska dagordningen med hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen, samtidigt som det understryks att denna dagordning inte syftar till en harmonisering av all socialpolitik som ankommer på medlemsstaterna, men däremot till att fastställa gemensamma mål och förbättra samordningen.

4. Kommittén uppskattar att kommissionen erkänner den roll de regionala och lokala myndigheterna spelar i och med att de är viktiga aktörer i genomförandet av dagordningen. Som så många gånger tidigare vill ReK framhålla att detta förutsätter aktiv medverkan från myndigheternas sida i det skede som föregår utformningen av politik och program. Kommittén är för sin del beredd att medverka fullt ut i den öppna samarbetsprocess som inlett i Lissabon, och beklagar att kommittén inte involverats i förberedelserna för den socialpolitiska dagordningen.

5. Kommittén noterar med stort intresse att rådet (sysselsättning och socialpolitik) vill införa strukturella indikatorer gällande sysselsättning och social sammanhållning vilka skall utgöra en grund för sammanfattande rapporter som skall läggas fram för Europeiska rådet vid de vårmöten som beslutades i Lissabon. Kommittén påminner dock om att det är oundgängligt att förfoga över dessa indikatorer på lämplig regional nivå för att få en korrekt bild av situationen gällande social och regional sammanhållning i EU.

6. Regionkommittén understryker att lagstiftning på fördragets tillämpningsområde och med hänsyn till subsidiariteten fortfarande är ett viktigt medel för att garantera arbetstagarna och medborgarna grundläggande rättigheter och livskvalitet. När det gäller arbetstagarnas situation betonar Regionkommittén hur viktigt det är att den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter ligger till grund för lagstiftningen på EU-nivå.

Kommissionens olika mål och förslag till åtgärder

7. Full sysselsättning och kvalitet på arbetet

7.1. Kommittén håller med kommissionen om att det är viktigt att använda de lämpligaste medlen för att utnyttja och konkretisera den europeiska sysselsättningspotentialen, vilken precis som det framhålls i dagordningen är mycket hög. Kommittén anser att det är särskilt nödvändigt att åtgärder vidtas för att ta till vara den potential som de socialt marginaliserade utgör.

7.2. ReK vill med eftertryck påminna om slutsatserna i yttrandet av den 21 september 2000 om meddelandet "Agera lokalt för sysselsättningen".

7.3. Vad gäller utvecklingen av tjänstesektorerna och den sociala ekonomin vore det motiverat att utarbeta förslag utgående från definitioner som redan finns i de olika medlemsstaterna och att underlätta utbyte av god praxis.

7.4. ReK uppmanar kommissionen att höra kommittén och de sammanslutningar som företräder de regionala myndigheterna i samband med utarbetandet av de meddelanden om lokal utveckling som aviserats för år 2000 och 2001.

7.5. Kommittén stöder kommissionens avsikt att särskilt uppmärksamma de innovationer och bra metoder som gemenskapsinitiativen Equal, Interreg III, Leader+ och Urban resulterar i. De regionala myndigheterna är här huvudaktörer, och dessa initiativ kan förebåda den utveckling av strukturfonderna, i synnerhet Europeiska socialfonden, som krävs efter 2006.

7.6. Man bör erinra sig den roll som de regionala myndigheterna kan spela när det gäller skapande av arbetstillfällen och förbättrad tillgång till anställning, anställningens kvalitet och varaktighet, arbetsvillkoren (jfr kommitténs yttranden om modernisering av arbetsorganisationen, om äldre personer, åtgärder mot diskriminering, för social integration osv.). ReK har med intresse tagit del av kommissionens avsikt att offentliggöra ett meddelande om de sociala aspekterna av offentliga upphandlingsförfaranden, enligt vilket företrädare för de regionala och lokala myndigheterna skall rådfrågas på ett tidigt stadium.

7.7. ReK stöder avsikten att skynda på utvecklingen av det kunskapsbaserade samhället och önskar att principen om livslångt lärande verkligen skall tillämpas och att utbildning skall uppmuntras även när det gäller de äldsta arbetstagarna, genom att man drar nytta av de bra metoder som tagits fram inom framför allt lokala initiativ.

7.8. Det är viktigt att Europamedborgarna redan i tidig ålder får kunskap om ny teknik, framför allt om de nya informationssystemen, och att detta sker i nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna eftersom dessa är särskilt lämpade att garantera tillgång för alla, även för de minst gynnade socialgrupperna, inte bara för att underlätta deras tillträde till arbetslivet utan också för att integrera dem i kulturen och uppmuntra till ett aktivt medborgarskap samt för att försäkra sig om deras deltagande i den demokratiska processen.

7.9. De erfarenheter som gjorts av de regionala myndigheterna i gränsregioner bör utnyttjas maximalt för att rörlighet för arbetstagare skall kunna garanteras i alla hänseenden i det dagliga livet.

7.10. Regionkommittén har redan tidigare understrukit vikten av att garantera arbetsskydd för arbetstagarna inom nya yrkesformer och uppmanar kommissionen att utföra en studie om de sociala återverkningarna av sådant arbete och därefter föreslå lämpliga åtgärder.

8. Kvaliteten på den sociala tryggheten

8.1. Regionkommittén vill erinra om sitt yttrande om modernisering av den sociala tryggheten

- genom att instämma i de fyra viktiga mål som godkänts av rådet (kvalitet på arbetet — säkra pensionssystem — social integration — hälsovård), och
- genom att understryka den roll som regionala och lokala myndigheter spelar eftersom dessa ofta finansierar och administrerar ett brett utbud av sociala tjänster till befolkningen.

8.2. ReK ser positivt på inrättandet av en kommitté för social trygghet och upprepar att den gärna vill tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att stå i ständig kontakt med denna kommitté.

8.3. Det är ytterst viktigt att målet social integration beaktas i alla typer av gemenskapspolitik och i berörda yttranden från ReK.

8.4. ReK ser positivt på den metod som föreslås i handlingsprogrammet i KOM(2000) 368 slutlig, för att uppnå målet och som godkändes av rådet (sysselsättning och socialpolitik) den 17 oktober 2000, nämligen att EU:s riktlinjer omvandlas till nationella och regionala handlingsplaner genom särskilda mål och åtgärder som tar hänsyn till nationella och regionala skillnader.

8.5. ReK är positivt inställd till kommissionens meddelande "Agera lokalt för sysselsättningen" och anser att detta angreppssätt borde utvidgas till andra aspekter av social trygghet, i synnerhet kampen mot social marginalisering och allt slags diskriminering och för jämställdhet mellan könen, med ut-

gångspunkt i analyser, exempel på bra metoder samt ett brett samråd.

9. Att främja kvalitet i arbetsmarknadsrelationerna

Kommittén vill erinra om att de regionala och lokala myndigheterna, som ju själva är arbetsgivare, har stor betydelse på detta område.

10. Förberedelser inför utvidgningen

Kommittén vill erinra om sina regelbundna kontakter med regionala och lokala myndigheter i kandidatländerna, och understryker hur viktigt det är att involvera dessa myndigheter i samråd och handlingsprogram på områdena sysselsättning och social trygghet, för att garantera att kandidatländernas medborgare förbereds för anslutningen på ett bra sätt. Särskilt uppmanas kommissionen att utvärdera och följa den sociala situationen och genomförandet av regelverket för sociala frågor i kandidatländerna och regelbundet kontrollera tillämpningen av instrumenten i artikel 13 och handlingsprogrammen för jämställdhet mellan könen.

Slutsats

11. Regionkommittén vill återigen hävda sin åsikt att om Europa skall komma närmare medborgarna och bli mer demokratiskt och öppet, krävs det att de regionala och lokala myndigheterna och det civila samhället knyts närmare utformningen, genomförandet och utvärderingen av den ekonomiska politiken, socialpolitiken och sysselsättningspolitiken.

Kommittén begär att bli involverad i det årliga vårtoppmöte som det fattades beslut om i Lissabon, och är fast besluten att ta ställning till utformningen av denna politik.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till rådets direktiv om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen"

(2001/C 144/17)

BAKGRUND

Förslag till rådets direktiv om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (KOM(1998) 612 slutlig — 1998/0315 SYN).

Rådets beslut av den 18 oktober 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga.

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 8 november 2000 att ge utskott 5 — socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning, turism — i uppdrag att utarbeta ett yttrande.

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 8 november 2000 att i enlighet med artikel 40.2 i arbetsordningen utnämna Keith Brown (UK-AE) till huvudföredragande.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

Inledande kommentarer

1. Regionkommittén välkomnar förslaget till rådsbeslut i den viktiga fråga som information till och samråd med arbetstagare inom EU utgör. Kommittén anser att samråd mellan arbetsgivare och arbetstagare är avgörande för goda relationer på arbetsmarknaden, och betonar vikten av att det växer fram ett arbetsplatsklimat präglat av samförstånd snarare än av motsättningar.

2. Kommittén anser att ökat samråd med arbetstagarna är av avgörande vikt i ett samhälle som förändras snabbt och alltmer påverkas av globaliseringen och den tekniska utvecklingen.

3. Kommittén anser att det är viktigt med en EU-ram för samråd med och information till arbetstagarna, eftersom det i och med inrättandet av inre marknaden råder fri rörlighet för arbetskraft inom Europeiska unionen. En sådan ram måste dock ta hänsyn till subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas olika traditioner vad gäller relationerna till arbetstagarna. Detta är en mycket viktig aspekt med tanke på att två medlemsstater ännu inte har något system för samråd och informationsutbyte mellan arbetsgivare och arbetstagare som regleras i lag.

4. Kommittén framhåller att allmänna ramar skulle ge medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna en betydande grad av flexibilitet när det gäller att utarbeta förfaranden för att införliva dessa ramar i nationella strategier.

5. Kommittén konstaterar att föreliggande direktiv är avsett som ett komplement till EG-direktiven om kollektiva uppsägningar, överlåtelse av företag och europeiska företagsråd, och är av den uppfattningen att detta direktiv innebär en ytterligare stärkning av den europeiska sociala modellen.

Ekonomisk, social och rättslig bakgrund

6. Regionkommittén delar uppfattningen att arbetstagarnas anpassningsförmåga utgör en viktig aspekt inom gemenskapens sysselsättningsstrategi. Vid Europeiska rådets möte i Luxemburg satte man upp ett nytt strategiskt mål för EU som innebär att man skall sträva efter att bli "världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt, med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning". EU:s arbetskraft utgör en av unionens starka sidor, och arbetstagarnas anpassningsförmåga kommer att bli avgörande för om detta mål skall kunna uppnås.

7. Kommittén noterar att direktivet omfattar ett brett spektrum av arbetsmarknadsrelationer och rör frågor som uppsägning, korttidsanställning, omlokalisering och anställningsvillkor. För att förhindra konkurrensstörningar bör man utgå från arbetstagarbegreppet enligt artikel 39 i EG-fördraget.

Mål

8. Regionkommittén anser att det behövs ett direktiv för att komma till rätta med luckor och brister i fråga om de bestämmelser om samråd med och information till arbetstagare som för närvarande gäller på medlemsstats- och EU-nivå. I samband med direktivets mål lyfts behovet av samråd och information fram, samtidigt som man i direktivet även betonar behovet av ökad flexibilitet i arbetsorganisationen inom fastställda trygghetsramar samt behovet av att öka arbetstagarnas medvetenhet om hur viktigt det är med anpassning. Kommittén välkomnar dessa målsättningar och ser särskilt positivt på den vikt som läggs vid ökad flexibilitet och kraven på anpassning bland arbetstagarna. Kommittén anser att detta mål lättare kan uppnås i en anda av samarbete och samråd.

De föreslagna bestämmelserna och deras inverkan på nationella system

9. Enligt Regionkommittén kommer det föreslagna direktivet att få betydande effekter i de två medlemsstater som i dagsläget inte har någon rättslig ram som i lag eller genom avtal reglerar förfaranden för samråd och information. Direktivet

kommer dock även att få konsekvenser för de tretton medlemsstater som redan har fastställda förfaranden.

10. Kommittén anser att direktivets genomförande måste tänkas igenom ordentligt, så att subsidiaritetsprincipen och de traditioner som råder i de olika medlemsstaterna respekteras. Den tid som medlemsstaterna får på sig för att införa direktivet kommer också att bli en viktig fråga.

11. Kommittén vill betona vikten av artikel 5 för att man skall kunna garantera att konfidentialiteten hos viss företagsinformation respekteras och för att man skall kunna säkerställa att direktivet inte missgynnar vissa arbetsgivare genom att sådan information som kan gagna företagets konkurrenter offentliggörs.

Det föreslagna direktivet och små och medelstora företag

12. Regionkommittén delar kommissionens uppfattning att direktivet inte skall gälla för företag med färre än 50 anställda.

13. Kommittén delar kommissionens uppfattning att fördelarna med gemenskapsramen kommer att visa sig i form av ökat arbetstagarengagemang för att hantera förändringar. Den ökade konkurrenskraft för företagen och deras arbetsorganisation som följer med förändringsprocessen är också en viktig faktor i detta sammanhang.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter med avseende på elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster"

(2001/C 144/18)

BAKGRUNDSTEXTER

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samhällsomfattande tjänster och användarrättigheter med avseende på elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 392 slutlig — 2000/0183 COD).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 393 slutlig — 2000/0184 COD).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 384 slutlig — 2000/0186 COD).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 385 slutlig — 2000/0189 COD).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 386 slutlig — 2000/0188 COD).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillträde till accessnät, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 394 slutlig — 2000/0185 COD).

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen, framlagt av kommissionen (KOM(2000) 407 slutlig — 2000/0187 COD).

Rådets beslut av den 25 oktober 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende.

Presidiets beslut av den 13 juni 2000 att ge utskott 3 — transeuropeiska nät, transporter, informationssamhället — i uppdrag att utarbeta kommitténs yttrande.

Regionkommitténs yttrande av den 17 november 1999 om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: 'Konvergens av telekommunikation, media och informationsteknik och dess följder för lagstiftningen — Resultat från det offentliga samrådet om grönboken'" (KOM(1997) 623 slutlig — CdR 149/1998 fin⁽¹⁾ och KOM(1999) 108 slutlig — CdR 191/99 fin⁽²⁾).

Regionkommitténs yttrande av den 13 april 2000 om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: 'Femte rapporten om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekommunikationsområdet' och Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: 'Mot ett nytt regelverk för infrastruktur för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster: 1999 års kommunikationsöversyn'" (KOM(1999) 537 slutlig och KOM(1999) 539 slutlig — CdR 520/1999 fin⁽³⁾).

⁽¹⁾ EGT C 373, 2.12.1998, s. 26.

⁽²⁾ EGT C 57, 29.2.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT C 226, 8.8.2000, s. 56.

Utkastet till yttrande (CdR 274/2000 rév. 1) antaget av utskott 3 den 8 november 2000 (föredragande: Risto Koivisto, borgmästare i Pirkkala, FIN-PSE).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 14 december) följande yttrande.

Regionkommitténs synpunkter och rekommendationer

1. Regionkommittén ansluter sig till målsättningarna i kommissionens förslag angående grunderna för en översyn av regelramen för telekommunikationsverksamhet. ReK anser det vara särskilt positivt att förfarandena vid samhällsomfattande tjänster blir klarare än tidigare och att det finns åtgärder som gynnar användarna och konsumenterna.

2. Kommittén ansluter sig också till direktivförslagets målsättning att genom dessa åtgärder garantera att alla har tillgång till kommunikationstjänster till ett rimligt pris.

3. Kommittén anser att variationerna i informationssamhällets tjänster och priser framför allt är ett regionalpolitiskt problem, som förutom med telepolitiska medel bör lösas med hjälp av gemenskapens samordnade regionalpolitiska instrument.

4. Kommittén vill fästa kommissionens uppmärksamhet på att variationerna gällande tillgång på och prissättning av kommunikationstjänster inte alltid följer regiongränserna, utan att lokala problem kan förekomma även i tätbefolkade städer.

5. Kommittén ansluter sig därför till kommissionens ståndpunkt om att tillgången och kvaliteten på tjänsterna måste följas upp på en lägre geografisk nivå för att man skall kunna bilda sig rätt uppfattning om frågan.

6. Kommittén anser att den nivå på samhällsomfattande tjänster som krävs i direktivförslaget är alldeles för låg för att kunna svara mot de behov som användarna redan nu har.

Nivån motsvarar inte heller regelramens allmänna mål att garantera snabbare Internet-förbindelser. Medlemsstaterna måste få rätt att införa mer omfattande krav på samhällsomfattande tjänster på nationell nivå.

7. Kommittén önskar att regelramens generella konkurrensfrämjande målsättning skall beaktas även då omfattningen av samhällsomfattande tjänster fastställs, och därför bör målet vara tillträde till konkurrensutsatta tjänster för informations-samhället överallt.

7a. Kommittén är ense med kommissionen om vikten av att se till att allmänheten har tillgång till öppen information om tillämpliga priser, avgifter och standardvillkor. Det bör framhållas att informationen måste underlätta jämförelser för att konsumenterna skall kunna fatta välgrundade beslut. Detta kan exempelvis ske genom att samtalspriset per sekund anges.

8. Kommittén vill dock fästa kommissionens uppmärksamhet på att metoden för att fördela nettokostnaderna mellan företagen kan ses som orättvis av företag utanför systemet.

9. Kommittén anser det vara viktigt att förslagen om användarnas rättigheter gällande användningen av det europeiska larmnumret och det europeiska regionala prefixet genomförs så snart som möjligt.

10. Kommittén är av samma åsikt som kommissionen beträffande nummerportabilitet och val av operatör. Kommittén förutsätter dock att kommissionen innan förslaget träder i kraft försäkrar sig om att det fastställts förfaranden som ger konsumenten möjlighet att i alla situationer känna till priset på ett samtal på förhand.

Bryssel den 14 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Regionerna i den nya ekonomin — Riktlinjer för de innovativa åtgärderna inom ERUF för perioden 2000–2006"

(2001/C 144/19)

BAKGRUND

Utkast till kommissionens meddelande till medlemsstaterna — "Regionerna i den nya ekonomin, riktlinjer för de innovativa åtgärderna inom ERUF för perioden 2000–2006" — antaget den 11 juli 2000.

Artikel 22 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽¹⁾, där det fastslås: "Fonderna kan på initiativ av kommissionen ... finansiera innovativa åtgärder ... (som) bidrar till att utarbeta innovativa metoder och rutiner för att förbättra stödformerna inom målen 1, 2 och 3".

Presidiets beslut av den 10 november 2000 att i enlighet med artikel 265 femte stycket i Amsterdamfördraget utarbeta ett yttrande i ämnet och att ge utskott 1 (regionalpolitik, strukturfonder, ekonomisk och social sammanhållning, samarbete över nations- och regiongränser) i uppdrag att utarbeta kommitténs yttrande.

Det utkast till yttrande som antogs av utskott 1 den 22 november 2000 (CdR 351/2000 rév. 1), föredragande Sean O'Neachtain, ledamot av Galway County Council och West Regional Authority (IRL-AE).

Regionkommitténs tidigare yttrande om "Innovativa åtgärder inom ramen för strukturfonderna 1995–1999 — riktlinjer för det andra åtgärdsprogrammet i enlighet med artikel 10 i förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF)", (CdR 303/95)⁽²⁾. Föredragande: Bengt Holgersson och Dennis Pettitt.

UTGÅNGSPUNKTER

Dessa riktlinjer inverkar direkt på regionala och lokala myndigheter vad gäller förvaltningen av innovativa åtgärder.

De nya föreslagna riktlinjerna för 2000–2006 inför ett antal betydande skillnader vad gäller tillämpningen och administrationen av innovativa åtgärder jämfört med tidigare program-planeringsperiod.

Behovet av förslag som är tydliga, enkla och överskådliga för kommissionen, regionala och lokala myndigheter och för slutmottagarna.

Behovet av flexibla regler för att främja regional innovation, underlätta skillnaderna i administrativ och rättslig organisation på regional nivå över hela unionen och för att främja verkningsfulla partnerskap inom dessa skilda regioner.

Den roll som innovation och tekniköverföring kan spela när det gäller att hjälpa till att utveckla eftersläpande regioner och önskan att främja sådan innovation och tekniköverföring med minsta möjliga byråkrati.

De innovativa åtgärderna inom ERUF är avsedda att vara ett komplement till det allmänna regionala stödet enligt mål 1 och 2.

De innovativa åtgärderna är en av få EU-möjligheter som många regioner i Europa har när det gäller att formulera program inom sina regioner och att söka medel från EU för unikt regionala programförslag.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6. 1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 100, 2.4.1996, s. 124.

Regionkommitténs yttrande

1. Regionkommittén stöder fortsatta innovativa åtgärder inom ERUF och regionernas roll när det gäller att formulera och främja innovation.
2. Kommittén välkomnar detta utkast till riktlinjer för innovativa åtgärder inom ERUF 2000–2006 och önskar se dessa åtgärder genomförda så snart som möjligt.
3. ReK beklagar det faktum att meddelandet var ställt till medlemsstaterna och inte till Regionkommittén (det etablerade rådgivande organet för lokala och regionala myndigheter) och till Europaparlamentet.
4. Kommittén tror att dessa innovativa åtgärder kan erbjuda ett tillfälle att utveckla regionala och lokala myndigheters befogenheter när det gäller gemenskapens förfaranden och rutiner.
5. ReK välkomnar definitionen av regioner vars regionala myndigheter är berättigade till stöd, och särskilt förtydligandet i utkastet till meddelande att de regionala myndigheterna på NUTS III-nivå i Irland, Danmark, Finland och Sverige kommer att uppmannas att inkomma med ett programförslag. Regionkommittén skulle med eftertryck avslå ytterligare förslag att ändra detta ställningstagande.
6. Vidare föreslår Regionkommittén att innovativa åtgärder under artikel 22 även skall omfatta regioner som i dagens läge är helt eller delvis berättigade till stöd under mål 1 och 2 under en övergångsperiod, för att förstärka anknytningen till medfinansieringsprogram under ERUF.
7. ReK anser att detta stödberättigande i vissa medlemsstater bör utsträckas till att omfatta även andra lagstadgade offentliga myndigheter med ett uttalat regionalt ansvarsområde.
8. Kommittén inser att det behövs praktisk subsidiaritet och att regionerna behöver en direkt länk till EU, där de slipper utsättas för onödig finansiell eller administrativ kontroll av den centrala förvaltningen.
9. ReK ser positivt på ett strukturerat samarbete mellan de ansvariga för förvaltningen av de innovativa åtgärderna och de ansvariga för programmen inom mål 1 och 2, men anser att dessa innovativa åtgärder inte bör skötas som ytterligare ett allmänt operativt program.
10. ReK förordar att regioner vars program godkänns får behörighet som förvaltande, kontrollerande och utbetalande myndighet för detta program. Om kommissionen anser att detta kan ge upphov till berättigad oro i särskilda fall bör denna oro mötas av lämpliga utbildningsmässiga och kompetenshöjande åtgärder.
11. Regionkommittén önskar en stark betoning på genomförandet av individuella projekt inom de regionala programmen. Eftersom det krävs två år för att slutföra ett program bör strategierna vara klara och koncisa och bli snabbt godkända för att garantera att pilotprojekten/de innovativa åtgärderna inte hämmas av tidsgränser.
12. Regionkommittén anser att planer för betalningar från kommissionen till regionerna klart och tydligt måste framgå av de finansiella anvisningarna. Förfarandet bör vara enkelt och över-skådligt för både kommissionen och regionerna. De slutliga utbetalningarna bör inte bli onödigt försenade.
13. ReK önskar främja subsidiariteten, och därför bör utbetalning, kontroll och förvaltning av programmen vara respektive regions ansvar, vilket i sig kan vara innovativt i vissa länder. ReK anser inte att de ansvariga för utbetalning och kontroll i samtliga medlemsstater skall vara desamma som för programmen inom mål 1 och 2.
14. Kommittén förordar att regionerna skall ha rätt att ansöka om ett andra program så snart den ekonomiska rapporten och andra rapporter beträffande det första programmet har tagits emot av kommissionen och godkänts utan oskäligt dröjsmål.
15. ReK anmodar kommissionen att vara flexibel i tolkningen av de tre prioriterings-områdena som föreslås i utkastet till riktlinjer. Dessa områden är relevanta och viktiga för främjandet av innovation på regional nivå. En tematisk rationalisering och en begränsning till tre områden får emellertid inte leda till att främjandet av innovation på regional nivå hämmas.
16. Regionkommittén föreslår att innehållet i ett program inom området Regional ekonomi grundad på kunskap och teknisk innovation skulle kunna utsträckas till att omfatta följande:
 - Förvärv av extern sakkunskap.
 - Analys av infrastrukturen — nuläge och potential.
 - Analys av kompetensbehovet, särskilt i små och medelstora företag.
 - Prioritering av behovet av infrastruktur — särskilt telekommunikationer i landsbygdsregioner.

- Upprättande av forskningscentra för teknik och kunskap om att samspelet mellan det offentliga, det privata och den sociala ekonomin har stor betydelse för utvecklingen i regionerna.
17. ReK föreslår att följande också skall ingå i området e-Europa Regio:
- Upprättande av webbplatser för regionala tjänster.
 - Stöd till små och medelstora företag för förbättring av webbplatser genom forskning, yrkesutbildning och innovativt innehåll (t.ex. digitala bilder, länkar, etc.).
 - Erbjudande av tjänster från lokala myndigheter på Internet.
 - Användning av lokalradiobredband på försök.
18. Kommittén föreslår att följande också skall ingå i området Regional identitet och hållbar utveckling:
- Användning av teknik för bevarande av kulturell och språklig identitet.
 - Forskning kring och kartläggning av hållbar ekonomisk verksamhet i regionerna.
- Möjligheter och hot i samband med elektronisk upphandling.
19. ReK anser att tekniköverföring innebär en betydande fördel för regioner som släpar efter i utvecklingen. Det transnationella samarbetet bör därför klargöras från början och införlivas i de godkända programmen.
20. ReK vill betona att fortbildning är nödvändig för att man till fullo skall kunna tillgodogöra sig teknik och innovation. Om fortbildning inte erbjuds i samband med införandet av ny teknik, kommer särskilt små och medelstora företag inte att fullt ut kunna dra nytta av de långsiktiga fördelarna.
21. Regionkommittén inser att det verkliga testet på varje strategi är huruvida pilotprojekten lyckas eller ej. Dessa projekt får inte bli onödigt begränsade eller tyngda av onödiga gransknings- eller kontrollkrav. De regionala myndigheterna är kompetenta nog att säkerställa god ekonomisk förvaltning som utförs på ett lättfattligt och överskådligt vis.
22. ReK föreslår att det i samband med utgivningen och diskussionen kring årsrapporten hålls en konferens eller ett seminarium i samarbete med Regionkommittén och företrädare för regionerna och deras partner i syfte att utvärdera hur de godkända programmen framskrider.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Interregionala projekt inom ramen för Landsbygdsturismen mot bakgrund av Agenda 21"

(2001/C 144/20)

BAKGRUND

Presidiets beslut av den 13 juni att i enlighet med artikel 265 femte stycket i EG-fördraget ge utskott 2 (jordbruk, landsbygdsutveckling, fiskeri) i uppdrag att utarbeta ett yttrande om "Interregionala projekt inom ramen för landsbygdsturismen mot bakgrund av Agenda 21".

Agenda 21 som antogs av FN:s miljö- och utvecklingskonferens i Rio de Janeiro den 14 juni 1992.

Bidraget från utskott 5 (socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning, turism) (Föredragande: Michel Lafay, borgmästare i Sancergues, F-PPE).

Utskott 2:s utkast till yttrande som antogs den 25 oktober 2000 (CdR 254/2000 rév. 2) (föredragande: Reinhold Bocklet, statsråd i Bayerns delstatsregering, med ansvar för federala frågor och Europafrågor, D-PPE).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 14 december) följande yttrande.

1. Regionkommittén betonar landsbygdsturismens betydelse för regionerna.
2. Kommittén uppmärksammar att landsbygdsturismen bidrar till att bibehålla och skapa arbetstillfällen på landsbygden, och att den är en stark faktor för social och kulturell utveckling.
3. Regionkommittén framhåller att landsbygdsturismen stärker ekonomin på landsbygden och bör främjas och stödjas.
4. Kommittén påpekar att ytterligare administrativa hinder försvårar ett professionellt agerande.
5. Kommittén konstaterar att regionala särdrag spelar en viktig roll för turisterna på landsbygden men att utbudet å andra sidan ökar tack vare interregionala projekt.
6. Vidare instämmer ReK med att de politiska och lokala gränserna inom regionerna måste överbryggas för att främja utvecklingen av landsbygdsturismen.
7. Kommittén rekommenderar att organisationer och förbund samarbetar interregionalt för att utveckla landsbygdsturismen.
8. Regionkommittén ställer sig bakom kravet på en hållbar turism i linje med Agenda 21 framför allt vad beträffar landsbygdsturismen.
9. ReK understryker vikten av att bättre förankra begreppet hållbarhet i turistbranschen.
10. Vidare konstaterar kommittén att konceptet hållbarhet på turistområdet innebär att man skyddar grundvalarna för turismen (landskap, kultur, traditioner).
11. ReK anser att interregionala projekt avsevärt kan bidra till att stärka landsbygdsturismens roll i näringslivet.
12. Kommittén kräver att de verksamma inom turismen erbjuder yrkeskompetens och möjligheter att tillägna sig flera språk.
13. Regionkommittén anser att det är nödvändigt att kompetenshöjande åtgärder inom turistsektorn genomförs på interregional nivå och att användarna kan få en överskådlig bild av utbudets kvalitet.
14. Kommittén lägger stor vikt vid en ökad användning av elektroniska media i landsbygdsturismen.
15. Enligt ReK bör regionerna ge finansiellt stöd för kompetenshöjande åtgärder på interregional nivå.
16. Kommittén uppmanar regionerna att utveckla gemensamma marknadsföringsstrategier.
17. Regionkommittén stöder kravet på att upprätta ett starkare interregionalt nätverk för målgruppsinriktad verksamhet inom ramen för landsbygdsturism.

18. ReK anser att förslaget att erbjuda "hälsoseminstrar" på bondgårdar kan berika landsbygdsturismen och sätta besökarens kroppsliga och själsliga välbefinnande i centrum.
19. Kommittén ser lokalområdets traditioner som ett effektivt dragplåster för att öka intresset för landsbygdsturismen.
20. Regionkommittén anser att landsbygdens historia och historiska minnesmärken skulle kunna berika landsbygdsturismen.
21. Kommittén anser att det skulle vara meningsfullt att ta fram integrerade turistkoncept med hjälp av yrkesverkssamma inom andra branscher (fackhögskolor, universitet, marknadsföringsexperten).
22. ReK anser att landsbygdsturismen i högre grad bör samarbeta med näringslivet i regionerna i fråga om hållbarhet.
23. Vidare anser kommittén att inte endast ekonomiska utan även ekologiska och sociala aspekter bör tas i beaktande i projekt för landsbygdsturism och att lämpliga strukturer för omsorg bör planeras, särskilt inom hälsovården.
24. ReK anser att regionerna bör erbjuda rådgivning och finansiellt stöd till interregionala projekt för landsbygdsturism.
25. ReK önskar att särskild hänsyn tas till den regionala och lokala aspekten i samband med alla typer av diskussioner.
26. Kommittén förordar ett mer intensivt utbyte av erfarenheter inom ramen för interregionala projekt.
27. Slutligen anser kommittén att en "turistprodukt" bör marknadsföras interregionalt, särskilt när det gäller det målgruppsinriktade utbudet inom landsbygdsturism.

Bryssel den 14 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — För ett Europa fritt från hinder för personer med funktionsnedsättning"

(2001/C 144/21)

BAKGRUND

Kommissionens meddelande "För ett Europa fritt från hinder för personer med funktionsnedsättning" (KOM(2000) 284 slutlig).

Kommissionens beslut av den 12 maj 2000 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet.

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 3 augusti 2000 att ge utskott 5 — socialpolitik, folkhälsa, konsumentskydd, forskning, turism — i uppdrag att utarbeta ett yttrande i frågan.

Det utkast till yttrande (CdR 301/2000 rév. 1) som antogs av utskott 5 den 23 oktober 2000 (föredragande: Keith Brown UK-AE).

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande vid sin 36:e plenarsession den 13–14 december 2000 (sammanträdet den 13 december).

Allmänna kommentarer

1. Meddelandet är mycket välkommet, eftersom det är ett viktigt dokument som kommer att bidra till att främja lika möjligheter för alla funktionshindrade i Europeiska unionen. Regionkommittén anser att rörligheten har en central betydelse i kampen mot diskriminering och för främjande av lika möjligheter för funktionshindrade. ReK betonar behovet att erkänna att de funktionshindrade utgör en heterogen grupp och anser att de specifika behoven hos olika grupper av funktionshindrade måste tas med. Detta gäller exempelvis personer med syn- eller hörselskador, mentala hälsoproblem, fysisk funktionsnedsättning och rörelsehandikapp.

2. Det är positivt att det har införts befogenheter för bekämpande av diskriminering i artikel 13 i Amsterdamfördraget och att ett utkast till direktiv som skall införa EG-lagstiftning på detta område har offentliggjorts.

3. ReK anser att gemenskapens sätt att uppmärksamma funktionshindrades behov borde utvecklas ytterligare i enlighet med principerna om icke-diskriminering och integreringstänkande. För att målen skall uppfyllas skulle ReK vilja uppmana kommissionen att lägga fram ett direktiv som garanterar att alla nya offentliga byggnader är handikappanpassade och "fria från hinder". Kommissionen skulle också kunna utforma ett program för handikappanpassning av befintliga byggnader.

4. ReK anser att meddelandet innehåller lämpliga åtgärder, men att förslagen inte är tillräckligt detaljerade i fråga om budget och tidsplan för genomförandet av dem.

Funktionshinder och EU:s sektorsvisa politik

5. ReK anser att strävan efter synergi på områdena sysselsättning, grundutbildning och yrkesutbildning, transport, inre marknaden, informationssamhället, ny teknik och konsumentskydd kommer att bidra till främjandet av lika möjligheter för funktionshindrade. Kommittén skulle vilja att kommissionen garanterade att alla nya EU-finansierade infrastrukturprojekt skapas med beaktande av funktionshindrade i enlighet med principerna för en miljö fri från hinder. ReK efterlyser ett uttryckligt erkännande av funktionshindrades behov av framkomlighet vilka bör främjas inom ramen för strukturfonderna och Europeiska regionala utvecklingsfonden.

6. ReK välkomnar insatserna till stöd för funktionshindrade personer i tidigare och nuvarande finansieringsmöjligheter via konventionella program såsom Leonardo, Sokrates, Phare, Tacis och Daphne. Atagandet för funktionshindrade personer i Europeiska socialfonden och gemenskapsinitiativet Equal, som genomförs under perioden 2000–2006, är särskilt välkommet. Regionkommittén anser att medlemsstaterna bör ge en detaljerad beskrivning av utvecklingen av kampen mot diskriminering och främjandet av lika möjligheter för funktionshindrade i varje årlig genomföranderapport.

7. Avlägsnande av fysiska hinder är ett viktigt steg på vägen mot positiv integration av funktionshindrade i samhället. EU behöver i samverkan med medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna utveckla detaljerade strategier för att garantera att alla hinder avlägsnas, så att funktionshindrade kan spela en aktiv roll i näringslivet, samhällslivet och familjelivet.

Att gå vidare på EU:s dagordning för personer med funktionshinder

8. Regionkommittén ser positivt på att 2003 har utnämnts till Europaåret för funktionshindrade medborgare. Den aktiva och viktiga roll som funktionshindrade medborgare kan spela i EU hamnar därmed i fokus, och det gör även de problem som funktionshindrade kan möta. Europaåret bör ingå i en detaljerad strategi för att öka medvetenheten om de funktionshindrades behov och garantera att de integreras i näringslivet och samhällslivet.

9. Meddelandet är en redovisning av avslutad och pågående verksamhet, samtidigt som det innehåller förslag inför framtiden. Det kan betraktas som ett embryo till en EU-strategi för funktionshindrades rörlighet, och ReK anser att det vore bra om kommissionen utvecklade ett handlingsprogram utifrån strategin, med slutdatum för förslagen, en budget för insatser för att förbättra rörligheten och prestationsindikatorer för att mäta hur framgångsrik strategin är. Denna modell bör dock tillämpas i enlighet med nedifrån-och-upp-principen, så att samtliga berörda aktörer på nationell, regional och lokal nivå blir delaktiga. Målsättningarna bör därför utarbetas och anpassas mot bakgrund av lokala och regionala förhållanden.

Funktionshinder som samhällsfråga

10. Det är sant att huvudansvaret för lika möjligheter och funktionshindrade personer åligger medlemsstaterna. Kommittén instämmer i kommissionens påstående att "EU kan bidra avsevärt till att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och stimulera till utbyte och utarbetande av de bästa lösningarna". De lokala och regionala myndigheterna är stora tjänsteproducenter, inköpare av varor och tjänster samt viktiga arbetsgivare. Dessutom underlättar de utbytet av erfarenheter och visar och sprider information om välfungerande metoder. Därför är det av avgörande betydelse att lokala och regionala myndigheter rådfrågas i samband med utformningen, genomförandet och utvärderingen av de åtgärder som vidtas inom ramen för detta meddelande.

Lika möjligheter och funktionshindrades rättigheter

11. Regionkommittén är mycket angelägen om att funktionshindrades rättigheter införlivas i EU-stadgan om grundläggande rättigheter, eftersom en del av stadgan behandlar lika möjligheter. Förbättrad rörlighet för funktionshindrade är en viktig faktor i skapande av mänskliga rättigheter. Det som står i meddelandet om att rörlighet "bör betraktas som en rättighet för alla, med rimliga ekonomiska och tekniska begränsningar" är otillfredsställande, eftersom en sådan rättighet inte bör begränsas på detta sätt.

Transporter

12. ReK ser positivt på förslagen på transportområdet men anser att meddelandet måste innehålla fler hänvisningar till tidsplanen i förslagen. Kommittén skulle dock vilja att kommissionen går vidare i fråga om luftfart och använder sig av vissa av de nyskapande lösningar som har tagits fram i USA och Kanada.

Integrering av handikapperspektiv

13. EU skall visserligen främja integration av funktionshindrade på en rad olika politikområden, men ReK skulle ändå vilja att kommissionen genomförde en "handikapprevision" av all gemenskapspolitik, för att garantera att artikel 13 i Amsterdamfördraget genomförs på ett aktivt sätt.

14. Regionkommittén skulle vilja att kommissionen gjorde ett större politiskt åtagande för att garantera att funktionshinder placeras högt på kommissionens politiska dagordning.

Teknik som skapar möjligheter

15. ReK stöder kommissionens insatser för att minska indirekt beskattning av produkter med anknytning till ny teknik som skapar möjligheter för funktionshindrade. Kommittén stöder även konsumentskyddsåtgärder för att stärka funktionshindrades konsumenträttigheter.

Föregå med gott exempel

16. Regionkommittén ser positivt på att kommissionen 1998 antog riktlinjer för god praxis när det gäller anställning av funktionshindrade. Regionkommittén är dock ytterst oroad över följande mening: "Man kommer också att fastställa vilka tjänster det är lättast för personer med funktionshinder att komma in på". Formuleringen är både nedlåtande och missvisande. Vad som sägs är att personer med funktionshinder är en homogen grupp i stället för unika individer med egna färdigheter och förmågor som möter olika hinder för anställning.

17. Regionkommittén anser att med rätt hjälpmedel och tillgänglighet utgör funktionshindrade fullvärdig arbetskraft på arbetsmarknaden.

18. ReK skulle vilja se mål för anställning av personal med funktionshinder inom kommissionen och efterlyser även mer beslutsamma försök att garantera att kommissionens byggnader handikappanpassas. Regionkommittén bör anta liknande mål och i alla sina yttranden beakta lika möjligheter för och behov hos funktionshindrade.

18a. Presidiet uppmanas därför att inrätta en arbetsgrupp med medlemmar från de olika utskotten för att behandla frågor om lika villkor (arbetsgruppen skall täcka det område som omfattas av artikel 13 i fördraget).

19. ReK inser att kommissionen behöver kommunicera via Internet, men uppmanar kommissionen att även använda mer traditionella kommunikationssätt. Kommissionen behöver även vidta åtgärder för att garantera tillgång till Internet för alla funktionshindrade grupper, även synskadade. Man bör även uppmärksamma andra funktionshindrades behov, såsom t.ex. gruppen av utvecklingsstörda som behöver mer lättlästa versioner av dokument. Kommittén är oroad över att funktionshindrade personer och funktionshindrade grupper kanske inte kan kommunicera med kommissionen på grund av kostnaderna för den nya informations- och kommunikationstekniken.

Bryssel den 13 december 2000.

Regionkommitténs

ordförande

Jos CHABERT
